

وه لاسرانه وهی چه ندره خنه په ك

وه رباره وهی

ئیسلام

وزلکه

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

وه لآمدانه وهی چهنه
ره خنه یهك ده رباره ی ئیسلام

وہ لامدانہ وہی چہند رہ خنہ یہک دہربارہی ئیسلام

نووسینی

نظام الدین عبدالحمید

یو بلا وکرنہ و وراکھیا نندن

**ماڻھو لاءِ چاپ دانھو ۽ پاريزراوھ ٻو
نوسينگھي تھفسير**

ناوي ڪٿيـب: وھ لآمدانھو ۽ ڇھن رھخنھي ڪ دھربارھي ئيسلام
نوسـھر: نظام الدين عبدالحميد
بلاو ڪردنھو ۽: نوسينگھي تھفسير ٻو بلاو ڪردنھو ۽ راگھياندن ھولير
خـھ ت: نھوزاد ڪوئي
بـھرگ: آمين مخلص
نورھ و سالي چاپ: يھ ڪھم ۱۴۲۸ھ - ۲۰۰۷ز
تـھ پراڙ: ۱۰۰۰ دانھ

لھ ٻھريوھ ٻھرايھ تي گشتي ڪٿي پڻاھ ڪان ژمارھي سڀاردي (۱۸ھ) ي سالي ۲۰۰۷ ي دراوھ تي

تھفسير
ٻو بلاو ڪردنھو ۽ راگھياندن
ھولير - شھقامي دادگا - ژير ڪوئيئي شيرين پالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
مؤبايل: ۲۲ ۵۱ ۶۰ ۷۵۰ - ۹۱ ۱۳۸ ۷۲ ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پيشه كى

سوپاس بڼ خوداى بهرزي بيټوينه، كه هم كائيناته ى به شيويه يكي زور ريك و عه جايه ب و سهر سور هيندر هيناره ته دى، كه ئاده ميزاد به شيكه له به شه كاني، هم ئاده ميزاده، كه بيو هوش و تيگه يشتنو زوباني پيښه خشيوه، تاوه كو كاروباري ژياني خوى هم زه مينه دا به باشي ريك بخت و شارستانيه تى تيا بيټي ته دى و بيټه سهروك و به نرخ ترينى همو گيان له به ره كاني ديكه ى، كه تياى ته ژين.

سه لات و سه لاوى خودا له سهر پيښه مبه رمان بيت، كه به رز ترين كه سه پتي به سهر هم زه مينه يا كه وت بيت، باراني ره حه تى خوداش به سهر ياره كاني و شوينكه وتوه كاني ترى بيت، تا زه مين ژياني تيا ته بر يت و دوا روژ رو ته دات.

خوداى بهرزي بيټوينه دواترين ثاينى و به رز ترين نيزام و قانونى خوى بڼ پيښه مبه رى ناز دارمان نارده خواره وه (درودى خوداى له سهر بيت)، تا دوا كه وتوه كاني به دوا كه وتنى شه ره فدار بين.

يه كه مين ميلله ت كه روى كردي ته هم ثاينه، دواى شوينكه وتنى عه ره به كان، ميلله تى كورده، كه به و دوا كه وتنه ى له ده ست خراپه ى ئيرانيه كان و بيرو باوه رى چه په ليان رز گاريان بو، له زه تى بيو راستى و سهر فرازيان چيشت.

ميلله تى كورد به دريژايى حوكمى ئيسلامى له همو كاتيكييا خزمه ت گوزارى ثاينه كه يان بوون، له همو چه رخيكييا مروقى زاناو داناي بهرزي تيدا هه لكه وتوه، به همو دليك و شه وقيك بونده ته نه ندام

بۆ بهرهم هیڼانی تهو شارستانیه تهو تهو حهزاره ته ئیسلامیه، که چهند چهرخیک ته گه شایه وهو روناکی به ههمو لایکی زه مین ته گه یاند لهو کاتانه ی، که ولاتانی تر، به تاییه تی تهو روپا له تاریکایی نه زانین و دواکه وتن ته ژیان و سهریان ته هیڼاو سهریان ته برد.

دوژمنانی ئایینی ئیسلام له م یهك دو چهرخه ی رابردو، که ههستیان به بی هیڼی به پړیوه بهرانی مسولمانه کان کردو دیتیان ولاته کانیان رو له دواکه وتنه، هیرشیان هیڼایه سهر تهو ولاتانه، ههر لایه ی به شیک لهو دوژمنانه چنگی خوی لی گیر کرد.

به شیکي مهرامی تهوانه تهو بو، تا بۆیان بکریت مسولمانه کان له ئایینه که یان دورخه نه وه، له ناو دلّیان بی هیڼی بکه ن، تا چوڼ ته یانه ویت تهوها بیاندوژن، چونکه ته یانزانی ته گهر ئایینه که یان له ناو دلّیان به هیڼو به جوشیت، به سهروکایه تی بیگانه رازی نابو ملیان بۆیان ناویننو به رهنه گاریان ته بنو ژیانیان پیتال ته که ن. بۆ ته مه پرۆگرامه، خویندنیان له ههمو پله ټیکی خویندنا وا دانا، که زانینیکی ئایینی تیدا نه بیټ، تا تهوانه ی تیا ته خویننو تیا دهرته چن شتیک له فهرمانه کان و فهرمایشته کانی ئایینه که یان نه زاننو، به یینیان له گه لیا بپچریت و چرای ئیمان له ناو دلّیانا روی له کوژانه وه بیټ، تا بتوان لهو جییانه ی له ناو کومله لا ته بنه خاوه ن قسه و ری نیشاندان و ماموستایه تیان ته که ویت ته ژیرده ست، ههولده ن تهو میلله ته ی له ناریانا ته ژین چ کورد بیټ یان عه رب بیټ یان تورک، ههروه ها ههر میلله ټیکی تر له ئایینه که یان دوریان بخه نه وه به ره و بیټواییان بهرن. میلله تی کورد به شیکي لهو که سانه که وته ناو که ته یانه ویت

په درده یه کی رهش بخه نه به ینیان و به ینی ئایینه که یان. هدر جاری به کی که له وانه نه ینی چ به زوبان بیت یان به قه له م و نوسین، وه کو به مانگه شه و وهرین ره خه له بریار دانیکي ئایینی ئیسلام نه گریت و به شیواوی نه یخاته به چار لیسی نه دوی، یان ره خه که ی روی پیته کاته فرمایشتیکي خودا یان فرمایشتیکي پیغه مبه ر ﷺ یان کرده یه کی به بی نه وهی تیبگات و بزانیته نه م قه لایه به هیزه ی ئایینی ئیسلام چه کوشی له ته نه که دروستکراوی دهستی هیچ زیانیکی پیناگه ینی و چه کوشه که ی به ره و روی خوی خوار نه بیته وه و ئازار به ده موچاوی نه گه ینی، هه وه ها به بی نه وهی بیر بکاته وه و بزانیته میلله تی کورد دواي نه وهی رونا کایی ئایینی ئیسلامیان پیگه یشته، به هه مو ئاره زویه که و شه و قیکه وه رویان تی کرد و موسولمان بون، موسولمانیه تی و پروا ئیمان تیا نه له باوک و باوکانیانه وه به میرات بو یان به ره خوار بوته وه، تا گه یشته ته نه م چه رخه، به ره و خوار بونه وهی نه م میراته له ناو میلله تی کوردا هدر به دره وام نه بیته تا کوتایی به دانیشته وانی سهر نه م زه مینه یا دیت و زه مینیش له جیی خوی نه ترازیت و تیک نه چیت، ئنجا نه وهی پیی ناخوشه با سهری خوی له به رد بدات.

پروا به ئایینی ئیسلام له ناو هه ناوی زوری زوربه ی میلله تی کورد ره گی دا کوتا وه به قولاییا چوته خواره وه به شیویه که تیا گیر بوه که هه لقه ندن و جیا کردنه وهی له توانای ره خه ی گه ندنه لی ره خه لیگرتوان نیه ^(۱). شایه دیکیش نه وه یه تو نه گهر له هدر روژیکی هه ینیا له

(۱) ئنجا نه گهر چهند که سینک له هدر لایه کی کوردستان له ئاینه که یان وهر گه راپن و بوین به دیان - هدر وه کو زانیومه - نه وانه که سانی پوچه لن، روژنایی ئایینی ئیسلام له یه که م روژوه له بهر پوچه لیان روی نه کردو ته دلایان هیچ ناگه اریه کیان به سهر فرمایشته کانی ئایینی ئیسلام نه بو، نه وانه شه پوژنی به هیزی پان و پوژی موسلمانیه تی میلله تی کورد لیخن ناکه ن و زیان به رونیه که ی ناگه ینن.

شاره كانا روبكه یته هه مرزگه وتیك له مرزگه وته كان، نه گهر نه ختیك له كاتی روتیكردنی دوابكه ویت. له ناویا جیت دهست كه ویت، نه بیته له بهر هه یوانه كه ی دواتر له حهوشه كه ی شتیك بو خوت دابجه ویت و نوێژه كه تی له سهر به جی بیته.

ئهو میشك به دوژمنایه تی ئایینی ئیسلام مۆتۆربه كراوانه نه گهر بیروایان و له ئاین هه ل گه راوه كریان هه مر بو خویان بیته و له ناو دلیاندا بیته، به بیته وه ی بیانه ویت ئه و بو ئیمانیه و له ئاین وه مر گه راوه یان بلاوبكه نه وه و خه لکی كه ی به لاوه به رن و ره خنه له ئاین بگرن، ئه وه به وه ی له سه رین كه یفی خویانه، چۆنیان نه ویت با بروایان وایته، خۆدای به رزی بی وینه له قورئانی پیروژیا نه فره مۆیت (فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر...) واته ئه وه ی ئه یه ویت مسۆلمان بیته و ئیمان بیته كه یفی خۆیه تی، نه وه یش ئه یه ویت بی پروا و كافر بیته كه یفی خۆیه تی، له دونیا هیچ به ره نگارێك روی تی ناكات، له دواوژا هه مر كه سه به پیتی بروا و كرده وه ی خۆی جهزا وه رده گریت.

به لآن ئه وانه نه گهر بیانه ویت ئه و لاره شییه ی هه یانه به خه لکی دیکه بگه یتن و هی دیکه ی پیوه دوچار بکه ن، به قسه و وتار، یان به نوسین ره خنه ی پوچه لیان روی پیبكه نه بیروباوه ری مسۆلمان هه كان، نه وه كاریكه مۆقی مسۆلمانی راستگۆی خۆدایه رست بیزی لی نه بیته وه و نه فره تی لی ته كات.

ئه م شیوه كه سانه ئه بیته به رامبه ریان بوه ستریت و پوچه لی ره خنه کانیان و ژهنگای بیروباوه ره کانیان ده رخریت تا كه سانی بیر كاله و كه م زانا پییان نه خه له تین.

یه کیك له وانه ی که خو ی به میژو زان نه خاته بهرچاو دکتور جه مال رهشید نه حمده ناو، له لاپهړه ی (۳۹۸) تی بهرگی سی یه می کتیبه که ی (ظهور الکرد فی التاریخ) به رو قایمی و به بی هیچ شهرمیك نه لیت: بو نه وه ی شوره و مه و دای تابوری لای بنه مالهی (عبد مناف) فره وان بیټ حه ج به جی هینان لای ثانی ئیسلام بوه کاریکی بناغه قایم که نه ته وه ی عبد مناف مه به سستی به م قسه یه پیغه مبه ره - درودی خوای له سهر بیټ - ئالا که ی بهر زکرده وه، له وتاریکی وای دهر خست که حه ج کردن جه زاکه ی هیچ نیه به هه شت نه بیټ.

ننجا نه ی برای بهر یز! ته ماشای هم قسه یه بکه که نه لیت پیغه مبه ره حه جی بو بوژانده وه ریځخستنی تابوری تیره که ی خو ی به پیویست دانا، واته حه ج کردن له وه پیش تر نه بوه پیغه مبه ره بریاری له سردا بو قازانج به بنه مالهی (عبد مناف) گه یاند.

هم کابرایه هم قسه یه تی به بی نه وه ی بیر بکاته وه تی بفکری نه و میژوه ی وا دانه نیټ که نه و زانایه تی و نه یزانیټ به دروی نه خاته وه و چه پوکیکی پیا نه مالیټ، چونکه نه وه ی نه ختیك ئاگاداری به سهر میژودا هه بیټ بوی دهر نه که ویت و نه زانیټ که حه ج به جی هینان له کاتی جه نابی ئیبراهیم پیغه مبه ره به پیویست دانراوه.

خوای بهرزی بیوینه له قورثانی پیروز له نایه تی (۲۷) له سوره تی (حه ج) بومان دهر نه خات که هم پیویستی ه ی به جه نابی ئیبراهیم گه یاندوه، که نه فهرمویت ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ نایه ته که روی له جه نابی ئیبراهیم، چونکه له نایه تی پیش هم نایه ته ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ

مَكَانُ الْبَيْتِ... ﴿لیره به ئیبراهیم ده فره مویت: پیویستی هینانه دی
 حه ج به خه لك بگه یینه و بانگی بۆ رایه ل بکه.

ئنجا ئه بینی خه لك له هه مو لایه ك له هه مو رییتیکی دورو نزیک
 به پیاده و به سواری حوشترو له که عبه ئه که نو حه ج به جی دینن.
 ئنجا له و کاته وه هۆزه کانی عه ره ب هه موو سالیك له مانگی حه جا
 رویان ئه کرده مه ککه و حه جیان ئه کردو به چاویکی زۆر گه وره ته ماشای
 که عبه یان ئه کرد، ئه گه ر یه کیك له و جیگه یه باوك کوشته ی خۆی
 بدیتایه دهستی تۆله سه ندنی بۆ درێژ نه ئه کرد.

ئهو عه ره بانه که بۆ حه ج ئه چون ئه بوايه جلیکی تازه یان له بهر
 بوايه نه ک جلیك که گونا ه کردنی له گه ل بوايه، ئه وه ی نه ی بوايه له
 مه ککه داوای له یه کیك ئه کرد جلی خۆی بداتی تا به و جله وه به دهوری
 که عبه وه بسوریتته وه، ئه وه ی جلی به ده ست نه که و تایه شه وان به تاریکه
 شه و به روتی ئهو سورانه وه ی به جی ئه هینا.

ئنجا ئایه به چ زانیینیك و هۆشیك و میژو زانیینیك ئه م کابرایه ئهو
 قسه بۆگه نه ی خستۆته سه ر کاغه زو نوسیویه تی ئه گه ر دوژمنایه تی
 له گه ل ئاینی ئیسلام نه بییت.

چشتیکی دیکه له مه خراپتر له لاپه ره ی (٤٠١) ی ئهو بهرگه له
 کتیبه که ی قسه یه کی دیکه ی بۆگه نی بهرامبه ر پیغه مبه ر کرده ﷺ
 ئه وه ی من بزائم تا ئیستاکه هیچ که سیك له دوژمنانی ئیسلام
 هه رچه ندیک له دوژمنایه تییه که ی تیژ بوییت بیرو هۆشی خۆی له وه
 به قه در تر گرتوه له وه ی پێ بدات بێ نرخ ی روی تی بکات و ئهو درۆ
 ییفترا بهرامبه ر پیغه مبه ر بکات که ئهو کابرایه روی تی کردوه

وتویەتی کە لەناو میللەتیک ئەژێت و پێیەوهی نوساوە کە ٩٥٪ مسوڵمانەو بە چاوی حورمەت و بەرزو خۆشەویستی تەماشای پێغەمبەرەکە ی ئەکات - سلاوی خوا ی لەسەر بیّت - ئەم سەرەتایە جێی رەتکردنەوهی ئەو قسەیهی نیە چونکە درێژەپێدانی ئەوێت و ئەبیّت بە سیپارەیهکی تایبەتی بە عەرەبی بیّتە نوسین و بلاوبکرێتەوه - چونکە کتیبکە ی بە عەرەبیە - تا دەرون کینە داری ئەو کابرایە بەرامبەر ئەم ئاینەو ئەو پێغەمبەرە ی کە میللەتی کورد شوینی کەوتوو و ئاشکرا ببێت و دەر بخرێت.....

حیکمەت لە فرەژنی پیغەمبەر ﷺ

باسیك لەو باسانە ی لە تاین هەل گەراوە كان رەخنە ی لئ ئە گرن، ئەو یە ئەلین پیغەمبەر مرۆڤیكی شەهوانی بوە، بۆیە ئەیین لە کاتیكدا چەند ئافرەتییكی لە ژیر بالا بوە، ئەمە لە گەل پیغەمبەراییەتی چۆن ئەگونجیت؟ ئەگەر پیغەمبەر بوايە ئەبو یان هیچ ژنیكی نەیی، یان لە ئافرەتییك پتری نەخستایەتە ژیر بالی.

ئەم جۆرە كەسانە كە ئەم قسانە ئەكەن رشانەوی هەندیک لە موستەشریقە كان و دوژمنانی تاینی ئیسلام لەوانە ی بە مرۆفانی كە نیسە لەقە ئەم ئەدرین ئەبجۆنر كاویژی ئەكەن، كە بە گژ ئاینی ئیسلام چۆن و پەلاری پوچەل لە پیغەمبەر ئەگرن .

ئەوانە ی بەم رەخنە یە رو لە پیغەمبەر ئەكەن لە تاین وەرگەراوە كانو غەیرە تاینە كانن كە بە دوژمنایەتی رو لە تاینی ئیسلام و پیغەمبەری ئیسلام ئەكەن گیل و نەفام و دل رەشن نازانن مەبەست و مەرامی پیغەمبەر چی بوە لە زۆر ژن هینانی.

ئەگونجیت یە كیتك لە وەلامی ئەم پرسیارو رەخنە یە بلیت لەو كاتە ی كە پیغەمبەری تیا ژیاوە ژن زۆر هینان بابووەو عورفو عادیەتی كۆمەلایەتی بووە نیشانە ی رەسەنایەتی و خانەدانی سەرۆكایەتی بوە، پیغەمبەر ئەم رووە روی كردۆتە عورفو عادیەتی قەومەكە ی كە یە كیتك بوە لە هەرە خانەدانی ئەو قەومە.

پیغەمبەر جگە لە پیغەمبەراییەتیەكە ی لە مەدینە سەرۆکی ئەنجومەنی ئیسلامی بوە، سەرۆكە كان لە هەمو كاتیك ولاتیك هەندیک

مافیان بۆ هه‌یه زیاده جیاواز له مافی دانیش‌توانی ولاته‌کانیان و هه‌ندیک کاری جیاوازیان بۆ بریار نه‌دریت که بۆ غه‌یری نه‌وان نیه، ئنجا با ئه‌مه (فره ژنی) کاریکی تایبه‌تی بیته‌ له‌و کارانه‌ی که بۆ سه‌رۆکه‌کان بریار نه‌دریت جگه‌ له‌ عورف و عاده‌تی ئه‌و کاته.

به‌لێ نه‌شیت ئه‌م ره‌خنه‌ پوچه‌له‌ به‌م وه‌لامه‌ پوچه‌لیه‌که‌ی دهر بخزیت و جه‌وابی پێبدریت‌وه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا ئه‌لیم ئه‌مه‌ وه‌لامی راست و ته‌واو نیه، مه‌به‌ست و دوربینی و به‌رزایه‌تی پێغه‌مبه‌ر دهر ناخات چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر ژنیکی ماره‌ کردیته‌ له‌به‌ر مه‌به‌ستی‌ک و مه‌رامی‌ک و حیکمه‌تی‌ک به‌و دور بینی تیا هاتوته‌ دی، نه‌ک له‌به‌ر ئاره‌زوی جنسی و شه‌هوت، وه‌کو رو زه‌رده‌کان ئه‌لین، که ره‌وشتی به‌رزی پێغه‌مبه‌ر به‌ درۆیان ئه‌خاته‌وه‌و می‌ژو هه‌له‌ که‌یان ئاشکرا ئه‌کات و به‌ردیک ئه‌په‌ستیته‌ ده‌میان و وه‌رینه‌کانیان پێ ئه‌بریت...

می‌ژو شایه‌دی ئه‌دات که پێغه‌مبه‌ر خاوه‌نی ره‌وشتیکی به‌رز به‌و له‌ کاتی گه‌نجیا دور به‌و له‌ پوکردنه‌ ئه‌و کاره‌ ناشرینه‌یه‌ی که گه‌نجه‌کان رویان تێ ئه‌کرد. هیچ نه‌بیستراوه‌ که روژیک له‌ روژان روی کردیته‌ ئه‌و جیگایانه‌ی که گه‌نجه‌کان له‌ ده‌ورپشتی شاری مه‌که‌که‌ بۆ رابواردنی که‌یف و سه‌فا رویان تێ ئه‌کرد، ئه‌و جیگایانه‌ که به‌یداغی به‌سه‌ره‌وه‌بو که‌ نیشانه‌ بو بۆ رابواردن له‌گه‌ڵ دامپن پیسه‌کان.

پێغه‌مبه‌ر سلاوی خودای له‌سه‌ر بیته‌ له‌ ته‌مه‌نی (۲۳) سالی خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلیدی ماره‌ کرد که ئافره‌تیکی بیوه‌ژن بو له‌ ته‌مه‌نی چل سالی دا بو، ماوه‌ی (۲۸) سال له‌گه‌ڵ ئه‌م ئافره‌ته‌ به‌ریزه

ژيانی به سهر برد ، (۱۷) سال پيش ته وهی به پیغه مبه رایه تی شهره ف دار بکریټ (۱۱) سالیس دواي تم به شهره ف دار كړنه .

پیغه مبه ر ﷺ له م ماوه یه بیري له وه نه كړدو ته وه كه ژنيكي ديكه بينيت، نه گهر بيويستايه كام مروځ له هوزه كه ی خاوه نی ریزو توانا بو به فخر وه كچی خوی ته دایو لی ماره نه كړد ، چونكه له بهر ره وشتی بهرزی و جوانی بیرو هوشی و دل پاكي و ته مینی به چاویكي بهر ز ته ماشا نه كړا ، جگه له وه كه یه كيك بو له خانه دان و ته شرافی هوزه كه ی .

پیغه مبه ر ﷺ له ماوه ی ته و (۲۸) ساله بیري له ژن هینانیکي ديكه نه كړد ، چونكه مروځيكي شه هوانی نه بو ههروه كو ناحه زان ته لین پیغه مبه ر دواي ته وهی له ته مهنی په نجا سالی تیپه ر كړد كه مروځ له لایه ن نار هزوی نافرته رو له كزی ته كات ، دواي ته وهی خاتو خه دیچه سه ری برده ژیر خاك روی كړده ژن هینان یه ك له دواي یه ك كه هه مویان بیوه ژن بون جگه له خاتو عایشه ی كچی ته بوبه كری صديق ، ماره كړنی ته و ژنانه هدر یه كه له بهر مه رام و مه به ستو حيكه مه تیك بو ههروه كو یه ك به یه ك ته ی خهینه بهر چاو :

۱- پیغه مبه ر سلاوی خواي له سهر بیت دواي مردنی خاتو خه دیچه به ماوه یه كي كه م پيش ته وهی له مه ككه وه بو مه دینه كوچ بكات (سه وده ی كچی زه معدی) ماره كړد كه بیوه ژنيكي له ته مهنه دا به نار ساله وه چو بو كه پيشان خیزانی سه كرانی كوپي عه مر بو ، كه كچی مامی خوی بو ، كه پيشتر ههردو كیان مسولمان بون ، به لام له بهر نازاردانی كافرانی مه ككه كوچیان كړده حه به شه .

به لآم پاشی ماوه یهك وا خرایه گویان كه كافرانى مه ككه وازيان له
عزیه تدانى مسولمانه كان هیئاوه كه له مه ككه دا مابون، له بهر نه وه
هر دوکیان گه رانه وه مه ككه، به لآم بینیان كافرانى مه ككه هر له سهر
رهوشتی خویان ماونو به هه مو شتویهك هه ول ته دهن ته وانه ی مسولمان
بون له ثاینه كه یان وه ریان بگپړن به لآم ته مان گویان به عزیه ت و
ناخوشی نه داو له سهر بیرو باوه رو ئیمانی خویان سو رو رشت بون.

پاشی ماوه یهك سه وده میترده كه ی كوچی دوا یی ده كات، سه وده به
غه مباریکى زوړو به بى كه سى و به بى ئیداره یی به تنیا ته مینیته وه
به بى نه وه ی زده یهك به ئیمان و پروای خو ی بگه ینیته.

پیغه مبه ر ﷺ ته ماشای كرد ثم ثافره ته پیره دل رونا كه ی
بى كه سه پتویسته پا داشت بدریت به رامبه ر نه و نازارو ناخوشیده ی كه
له ریگای ثاینه كه ی چیشتهویه تی، دیتی باشتړین پا داشتیش كه
خوشی پى ببه خشیت نه ویه كه خو ی ماره ی بكات و شه ر ه فی
دایكایه تی مسولمانه كانى به سهر ا بدات.

۲- پیغه مبه ر ﷺ پیش هینانى خاتو سه وده خاتو عائیشه ی كچی
ته بویه كرى ماره كرد بو، به لآم نه یگواستبو وه تا كوچی كرده مه دینه.
ته بویه كر خودا پله ی له به هشت به رز بكاته وه، پیش هاتنى ثاینى
ئیسلام براده رى پیغه مبه ر بو، ته گه ر له مروقه كانه یه كه مین كه س
نه بویت كه ئیمانى به پیغه مبه ر ایه تی پیغه مبه ر هیئابى دوه مین
كه س بو له و روژه وه هه مو توانایه كى خو ی بو سه ركه و تنى ئاینى
ئیسلام ته رخان كرده و له سهر ده ستى ته و به شىك له مسولمانه كانى
پیشو مسولمان بو بون، وه كو زویبرى كوپى عه ووام و عه بدو لره حمانى

کوری عه‌وف و سه‌عدی کوری ئه‌بو وه‌ققاص و ته‌لحه‌ی کوری عبدالله و چهند که سانیکی دیکه، به مائی خو‌ی چهند کۆیله‌یه‌کی کړیوه که به‌ده‌ست بت په‌رسته‌کانی مه‌ککه ئازار ئه‌دران و له کۆیلایه‌تی نازادی کردوون که یه‌کینکیان بیلالی حه‌به‌شی یه.

پیغه‌مبهر ﷺ فهرمویه‌تی: که‌س نه‌بو له وانه‌ی داوای مسو‌لمان بو‌نم لئ‌ کردب‌ی که هه‌لوه‌سته‌یه‌کی نه‌کردب‌یت و هه‌ستانب‌یکی نه‌بو‌یت ته‌نیا ئه‌بو‌به‌کر نه‌یت، ئه‌م که داوای مسو‌لمان بو‌نم لی‌کرد به‌ب‌ی ته‌گه‌ره و هه‌ستان مسو‌لمان بو‌ به‌ هه‌مو دل‌یکه‌وه ئیمانی ه‌ینا. پیغه‌مبهر که ویستی به‌ نه‌ینی و به‌ ب‌ی‌ناگا لی‌بونی بت په‌رسته‌کانی مه‌ککه و سه‌رۆکه‌کانیان بۆ مه‌دینه کۆچ بکات ئه‌بو‌به‌کر تفاق‌ی کۆچ کردنی ر‌یک خست و له‌ گه‌لیا کۆچی کرد ئنجا مرؤف‌یک ئه‌مه‌ کرده‌و کۆششی بیت به‌رامبهر ئاینه‌که‌ی ئایا ج‌یی ئه‌وه نیه‌ پیغه‌مبهر پاداشتی بداته‌وه و به‌ خه‌زوری خو‌ی بگ‌یر‌یت و که‌چه‌که‌ی ماره‌ بکات و قه‌درو حورمه‌تی به‌سه‌را بدات.

۲- دوا‌ی غه‌زای به‌در به‌ ماوه‌یه‌ک پیغه‌مبهر ﷺ خاتو حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ری کور‌ی خه‌تتاب‌ی ماره‌ کرد، که می‌رده‌که‌ی له‌م غه‌زایه‌دا شه‌هید کرابو که ناوی (خونه‌یسی کور‌ی حوزافه) بو. حه‌فصه به‌ مردنی می‌رده‌که‌ی زۆر دل‌ ته‌نگ و غه‌مگین بو به‌ شی‌وه‌یه‌ک ئه‌م غه‌مه‌ی روی کرده باو‌کیشی چونکه زۆری خو‌ش ده‌ویست. پاش ته‌واوبونی عیده‌ی حه‌فصه باو‌کی داوای له‌ جه‌نابی ئه‌بو‌به‌کر کرد که ماره‌ی بکات به‌لام ئه‌بو‌به‌کر ئاره‌زوی نیشان نه‌دا، دوا‌ی ئه‌م

داواکردنه روی له جه‌نابی عوسمان کرد نه‌ویش وه‌کو نه‌بویه‌کر
ناره‌زوی نیشان نه‌دا.

جه‌نابی عومهر که لهم دو داواکردنه هیچی بو نه‌چوه سهر زیاتر
عاجزو غه‌مبار بو، پیغه‌مبه‌ر که به‌مه‌ی زانی فهرموی یه‌کیک له
عوسمان باشتر حه‌فصه‌ماره‌ته‌کات (واته‌خوی) بو‌ته‌وه‌ی ریزو حورمه‌ت
به‌رامبه‌ر عومهر بنویستی، چونکه له‌و روژه‌ی که ئه‌م ئیمانی هیناوه‌و
هاته‌ریزی مسولمانه‌کان، بوژانه‌وه‌که‌وته‌ناویان توانیان به‌ناشکرا
ئیمانی خو‌یان دهریښنو بتوانن رو بکه‌نه‌که‌عبه‌و نویژی لی‌بکه‌ن.

ته‌گه‌ر نه‌بویه‌کر وه‌زیری ده‌ستی راستی پیغه‌مبه‌ر بوبی عومهر
وه‌زیری ده‌ستی چه‌پی بوه‌چونکه به‌همو توانایه‌کو شیوه‌یه‌ک
هه‌ولتی بو‌بلا‌وبونه‌وه‌ی ئاینه‌که‌ی داوه‌و دریغی له‌پشتیوان گیري
مسولمانه‌کان نه‌کردوه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌روه‌کو وت‌مان بو‌ری‌زدان به‌عومهر، حه‌فصه‌ی
ماره‌کرد نه‌ک له‌به‌ر ناره‌زو چونی بو‌حه‌فصه، شایه‌دیش له‌سهر
ئه‌مه‌ته‌وه‌یه‌که روژیک خیزانی جه‌نابی عومهر له‌سهر کاریک
نه‌ختیک به‌توندی له‌گه‌لی دوا، عومهر پیی وت ئیوه‌پیش هاتنی
ئاینی ئیسلام نرخیکتان نه‌بوو به‌که‌م سوکی ته‌ماشاه‌کران، ئه‌م
ئاینه‌که هات نرخي پیتان داو مافی بو‌بریاردان، ئایا ئه‌مه‌وات
لی‌ته‌کات به‌م شیوه‌یه‌له‌گه‌لم بدویتی، ئافره‌ت وتی بونا،
کچه‌که‌ت حه‌فصه‌هه‌ندی‌ک جار به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ر نه‌وه‌ستی‌ت به‌
شیوه‌یه‌ک که به‌دریژایی له‌و روژه‌عاجز بی‌ت، جه‌نابی عومهر که
ئه‌مه‌ی بیست روی کرده‌مالی خه‌فصه‌و پیی وت بیستومه‌هه‌ندی‌ک

جار پیغہ مہر عاجز نہ کہی جار یکی دیکہ ئہ مہت لی رو نہ دات
پیغہ مہر توئی لہ بہر خوت مارہ نہ کردوہ توئی لہ بہر دلی من مارہ
کردوہ، گہر نا تہ لاقت ئہ دات.

۴- دواى غہزای ٹوحد پیغہ مہر ﷺ زہینہ بی کچی خوزہ مہی مارہ کرد
کہ میردہ کہی لہم غہزایہ دا شہید کراو ئہم بہ بیوہ ژنی و دل پر
غہمی مایہ وہ. ئہم ٹافرہ تہ ٹافرہ تیکی زور سہ خی و خیر خوا بووہ زور
زگی بہ ہہ ژارو لیقہ و ماوان ئہ سوتاو بہ پیی توانای دہستی یار مہ تیانی
بو دریز نہ کردن لہ بہر ئہ مہ پیی نہ و ترا (ام المساکین) واتہ دایکی
ہہ ژاران، پیغہ مہر ویستی لہ بہر ئہم رہوشتہ جوانانہی بہ مارہ کردنی
باری ئہو لیقہ و ماویدہی لہ سہر ہہ لگریت و برینی دلی تیمار بکات و
غہمی تہ نیایی و بی تیدارہی لہ سہر لاہریت. ئہم ٹافرہ تہ لہ کاتی
ژیانی پیغہ مہر دا سہری بردہ ژیر خاک.

۵- پیغہ مہر درودی ﷺ لہ سالی چوارہ می کوچی ئوم سہ لہ مہی
مارہ کرد کہ ناوی ہند، بو ئہم ٹافرہ تہ ہاوسہری ئہ بو سہ لہ مہ بو
کہ کوری پوری پیغہ مہر بوو برای شیریشی بو کہ لہ کاتی خوئی
ٹوہیہ ناویک شیری دابوہ ہہ ردوکیان. ئہ بو سہ لہ مہ لہ غہزای ٹوحد
بریندار کراو بہو برینہ وہ وفاتی کرد. ئہم لہ کاتی خوئی لہ گہل
ہاوسہرہ کہی لہ مہ ککہ بہ دہست بت پەرستہ کان گہ لیٹک عہزیہت و
ناخوشیان دیت، لہ بہر ئہ مہ کوچیان کردہ حہبہ شہ، دواى ماوہیہ ک
گہرانہ وہ، بہ لام دیتیان ژیانیان ناخوشہ، لہ بہر ئہوہ بریاریان دا بہرہ و
مہ دینہ کوچ بکہن، بہ لام کہ سوکاری ئوم سہ لہ مہ نہیان ہیشت
لہ گہل ئہ بو سہ لہ مہ کوچ بکات، ئہ بو سہ لہ مہ بہ تہنیا کوچی کرد،

پاشتر که نوم سه له مه هه لسی بۆ ریککهوت ئه ویش کوچی کردو له گه ل نه بو سه له مه یه کی گرت که زوری خوش دهو یست. ئه م ئافره ته به سال وه چوه به مردنی میړده که ی زور دلته نگ و غه مبار بو چونکه به بی ئیداره به چهند مندا لیکه وه به ته نیا مایه وه. که ماوه ی عیده ی ته و او بو جه نابی ئه بویه کرو جه نابی عومه ر هه ر یه که ی له دوا ی یهك داوا ی ماره لیکنردنیان لیکنرد، به لام نه و رای بۆ که سیان نه نواند.

پیغه مبه ر ﷺ که دیتی نه و ئافره ته دل ته نگ و پر غه م و ئازاره به چهند مندا لیک به بی ئیداره و به بی خزم و که س ماوه ته وه، ویستی به رامبه ر نه و هه مو عه زیه ت و ناخوشیه ی که له ری پروا و ئاینه که ی چیشتویه تی و به رامبه ر نه و هه مو ناخوشیه که دوا ی میړده که ی روی تی کردوه خوشی بخاته دلی و غه می له سه ر لابه ریت، داوا ی ماره کردنی لیکنرد ئافره ت دهری خست که پیرو خواهنی چهند مندا لیکه، پیغه مبه ر ﷺ بۆی دهر خست که له به رته مه ئه یه وئ ماره ی بکات تا ئاگاداری مندا له کانی بکات که مامی شیریا نه و مندا لانی کوپی پوریه تی، ئنجا به م ماره کردنه وه بووه خیزانی پیغه مبه ر، بوه یه کیئ له دایکانی مسو لمانه کان و خوشی و شادی روی کرده دهرونی. ئه م ئافره ته له سه ر بردنه ژیر خاك دواترین خیزانه کانی پیغه مبه ر که له سالی (۶۳) کوچیدا مردن روی تیکنردوه.

۶- دوا ی ماره کردنی خاتو نوم سه له مه به چهند مانگیئ پیغه مبه ر ﷺ خاتو زهینه بی کچی جه حشی ماره کرد که کچی خاتو ئومه یه ی کچی عه بدولته لیب بو واته کچی پوری خو ی. ئه م ئافره ته هاوسه ری زهید،

كۆرۈپ چارىسەى كەلىپى بو، كە پىش ھاتنى ئاينى ئىسلام كۆيلەى پىغەمبەر بو، بە لآم ئازادى كردبو بە كۆرۈپ خۆى گىرا بو بە پى عورفو عادەتى ئەوكاتەى پىش ھاتنى ئاينى ئىسلام و پىغەمبەرايەتى پىغەمبەر، بۆيە پى ئەوترا زەيدى كۆرۈپ ھەم، پىغەمبەر زۆرى خۆش ئەويست، ئەويش پىغەمبەرى لە باوك و لە ھەمو كەسەكانى ترى زياتر خۆش ئەويست، كە ئاينى ئىسلام ھات زۆر زو بە ھەمو دلىكەوە موسلمان بو.

پىغەمبەر دواى ھاتنى ئاينى ئىسلام داخوازى زەينەبى لە براكەى كرد بۆ زەيد، بە لآم نە ئەم و نە زەينەبىش بەمە قايل نەبون چونكە بە پى عورفو عادەتى جاھىلى پىيان عەيب بو كچى خانەدان شو بە يە كىك بكات كە پىشان مۆرى كۆيلايەتى بەسەرەوە بو بىت، بە لآم كە فەرمانى خودا لە ئايەتى (۳۶) لە سورەتى ئەحزاب ھات كە ئەفەرموئىت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ...﴾^(۱) زەينەب و براكەى رەزامەنديان نیشانداو زەيد زەينەبى مارە كرد، بە لآم ھاوسەرايەتى لە بەينيان بە خۆشى و جوانى نەچوە سەر، چونكە زەينەب خۆى لە زەيد بە زۆرتەر دەزانى و بە توندى لە گەلى ئەجولايەوە بۆيە ژيان لە بەينيان تالو تفت بو، لەبەر ئەمە زەيد زەينەبى تەلاق دا، ئىچاكە عىددەى تەواو بو پىغەمبەر خۆى زەينەبى مارە كرد، نا بەلكو خودا لىى مارە كرد.

(۱) واتە ھىچ مەزھەبىكى موسلمان بۆى نىيە خۆى لادات لە پىيارەدانىكى خوداو بە جىئى نەئىتى.

ئایہ مہبہست لہم مارہ کردنہی پیغہمبہر چی بو؟ کال فامان و
 دوژمنانی ئایینی ئیسلام و لہ ئاین وەرگہراوہ کان ئەلین پیغہمبہر
 ھەزی لہ زەینەب کردو خۆشەویستە کە ی دلی داگیر کرد. ئەوانە ی ئەم
 قسە یە ئە کەن - ھەر کە سیک بن - نەختیک نرخی ھۆشی ھۆیان
 بزانیایە و بزانی ئەم ناماقولییە یان نەدە کرد، چونکە ھەر وە کو زانیمان
 زەینەب کچی پوری پیغہمبہر بو. لہ منالییە وە تا گە یشتە شوخی
 گەنجایە تی ھەمو کاتیک پیغہمبہر دەیدیت و لہ بەرچاوی بو ئە گەر
 ھەزی لی بکەردایە و دلی پیو بەند بوایە بۆ خۆی داوای ئە کردو مارہی
 ئە کرد، نە ک بۆ زەید کە بە کوری خۆی لہ قەلەم ئە درا.

ئەم مارہ کردنہی پیغہمبہر لہ بەر مہبەستیکی بەرزی ئایینی بو، کەوا
 بە کورتی ئە یغە مە بەرچاوار. ھەر وە کو زانیمان بە پیتی عورف و عادەتی
 ئە و کاتە زەید بە کوری پیغہمبہر ئە ناسرا چونکە خۆی بە کوری خۆی
 گێر ابو، ھەر مرۆڤیک کورپکی بە کوری خۆی بگێرایە ئە و کورە ھەمو
 مافیکی کوری راستە قینە ی بە سەرا ئە براو بۆی بریار ئە درا، ھەر وە ها بۆ
 ئە و کە سەش کە خۆی بە باوک دائە نا، وە کو میرات لہ یە ک گرتن و
 ھەر امبونی مارە کردنی کچی یە کترو خوشکی یە کتر ھەر وە ها
 ھەر امبونی مار کردنی ژنی یە کتر دوا ی جیابونە وە ئە گەر یە کتکیان ژنی
 خۆی تە لا قی بدایە یان بە مردن لہ دوا ی خۆی بە جیی بە یشتایە.

ئەنجا کە خودا ویستی ئەم عورف و عادەتە جاھیلیە لابەریت و
 یاسای کوری یە کتک بە کوری یە کتکی دیکە بریاردان و زانی لہ ناو
 کو مە لا بن بر بکات، ویستی ئە مە ھەر بە فەرمانی نە ییت، بە لکو
 بە شیوہ یە کی ھینانە دی بیت و بیتە دی، چونکە ئە و عادەتە عادەتیک

بو ره گي له ناو كومه لا دا كوتابو، بويه وای بریاردا كه نه مه له ریگای پیغه مبهروه دهر غریټو بریاری له سهر بدریټ تا نهو پیشره و بیټ بو روخاندنی نهو عاده ته، به فرمان پیدانی زهینه ب مار كړدن كه ته لاق دراوی زهید بو، تا دهر كه ویت زهید كوری حمد نیه و كوری باوكی خویه تی و زهینه ب ته لاق دراوی كوری نیه و (ته به ننی) عاده تیكي غه له ت و بی بناغه یه.

ننجا نه بینین خدا له م روهه له نایه تی چواره می سوړه تی احزاب نه فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾^(۱) له نایه تی پینجی نه م سوړه تشا نه فهرمویت: ﴿ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَالَكُمْ فِي الدِّينِ﴾^(۲) هه ر له م سوړه ته له نایه تی سی و حه و ته می نه فهرمویت: ﴿قَضَىٰ زَيْنَدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾^(۳).

- (۱) واته نه رانه ی ټیوه به كوری خوتانی داده ټین — به پیی عاده تی ته به ننی خدا به كوری ټیوه نه گپړاوه نه وه هه ر قسه ی ده می خوتانه و نه ساسیكي نیه و كوری ټیوه نین كوری باوكی خویانن. خدا چی حقه راسته نه وه تان بو دهر نه خات و ری راست و ته واو نیسانی به نده كانی خوی نه دات.
- (۲) واته نه رانه ی به ناو به كوری خوتان گپړاوه وه به ناوی ټیوه بانگیان نه كړیت نه بیټ به ناوی باوكی خویان ناویان بریدریټ نه ك به ناوی ټیوه، نه وه راست و ریكترو ته واوتره له لای خدا. نه گه ر هات بارکیانسان نه زانی و نه ناسی نه وه نه وانه برای دینی تانن نه بیټ به و چاره ته ماشایان بكن.
- (۳) واته: كه زهید كاری له گدل زهینه ب ته واو بو ته لاقی داو له یه كتری جیابونه وه، نیمه — نه ی حمد — زهینه بمان له تو ماره كړد تا له لای موسلماننه كان گرنگ و عه یب نه بیټ و دروست بیټ هاوسه ری نه و كه سانه ماره بكن كه هه ر به قسه به كوری خوتان بریارتان داو، نه گه ر هاوسه ركه انیان ته لاق داو له یه كتری جیابونه وه یان مردنو له دای خویان به جییان هیشتن، چونكه نهو شیوه نافرته تانه هاوسه ری كوری ټیوه نین به لكو كوری باوكی خویانن. فرمانی خدا ته واوه دیته دی.

ئنجى بۆمان دهردە كهوئىت، كه ماره كردنى زهينەب له لايەن
پيغه مبهروه عليه السلام به فەرمانى خودا بوە خودا خوئى لىي ماره كردو،
بۆ لا بردن و بنبر كردنى عورفو عادهتى (تەبەننى) مندالى يە كيئك به
مندالى خو دانان، ئەك له بهر ئەوهى هەزى لىكرد بو، هەروەكو كال
فامو نه فامەكان ئەلین.

من ئەم باسەم به دريژى به عەرەبى له كتيبي (دراسات في العقيدة
والتفسير والفقہ المقارن) به عينوانى من فقه قوله تعالى: ﴿وَلَا تُخْفِي
فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ نوسيوو رام له فەرماندانى خودا، كه ئەيىت
زهينەب يە كهەم جار شو به زهيد بركات چى بو دەرم خستوه. هەر
كه سيك بيهوئىت ئەم باسەى به باشى و به دريژى بۆ رون ببيتەوه با
لهو كتيبه تەماشاي ئەو جىيە بركات.

٧ - پيغه مبهەر عليه السلام پيش ئەوهى سالى شەشەمى كوچى تەواو بيت به
ماوه يەكى كهەم (جوړيهى) كچى حارسى ماره كرد كه سەرۆكى هۆزى
به نولسته لىق بو كه لايەك بو له هۆزى خوزاعه.

ئەم هۆزه به نهينى ويستيان به سەر مەدينەدا بدەن، پيغه مبهەر كه
به مەدى زانى بريارى دا كه ئەمان دەست له وان بوە شينن، ئنجى له گەل
به شيك له ياره كانى بهرەو هۆزه كه رويشتن بهرەنگاريان بون، پاش
شەريكى كهەم به سەريان سەر كهوتن و به شيكيان لىيان به ديل گرت،
كه جوړيه يە كيئك بو لهو ديلا نه.

ئنجى مسولمانەكان كه به ديلەكانيان گەرانەوهو گەيشتنەوه
مەدينە جوړيه خوئى گەيانده مالى خاتو عايشه، لهوئى به سەر هاتو
غەمبارى خوئى عەرزى پيغه مبهرى كردو داواى يارمەتيدانى كرد.

پیغمبر ﷺ بہ حیکمہ مت و دوربینی خوئی تہ ماشای داوا کردنی
 ئەو ئافرەتە ی کردو بریاریدا دیلا یە تی لەسەر لابەریت و مارە ی بکات،
 ئنجا کہ مارە ی کردو مسوڵمانە کان ئەمەیان زانی، لەبەر قەدەر
 گرتنی ئەم مارە کردنە ی پیغمبر و خزمایە تی بەستنی لە گەڵ
 سەرۆکی ھۆزە کہ، ھەمو دەستیان لەسەر ئەو دیلانە ی گرتبویان
 بەرداو ئازادیان کردن.

ھۆزە کہ کہ بەمەیان زانی ھەمو لە گەڵ سەرۆکە کہیان مسوڵمان
 بون، لەم رووہ خاتو عاتیشە وتویە تی هیچ ئافرەت یەک نە دیوہ لە جۆریہ
 زیاتر کہ بویستە گەورە ترین خێرو بەرە کەت بۆ قەومە کہ ی ئنجا بزانی
 دوربینی پیغمبر لەم مارە کردنە چەند بەرزو پر حیکمەت بوہ.

۸- پاش سەرکەوتنی مسوڵمانە کان لە غەزای خەبەر پیغمبر ﷺ
 صفیہ ی کچی حویہ ی مارە کرد کہ لەناو ھۆزی (بنو النضیر) بو کہ
 لە کاتی خوئی کوژرا لە گەڵ ئەوانە ی لەم ھۆزە کوژران. میردی
 دوہمی ئەم ئافرەتە کہ نانە ی ئین رہیب بو لەم غەزایە دا کوژرا.

ئەم ئافرەتە لەم غەزایە دا بە دیل کەوتە دەستی (دیحیہ ی کەلبی)
 چەند کەسیک لە یارەکانی پیغمبر بە پیغمبریان وت ئەم
 ئافرەتە لە خانە دانی ھۆزی بەنی قوریظہ و ھۆزی بەنی النضیر، بۆ تۆ
 نەبیت بۆ کەسیکی دیکە دەست نادات، پیغمبر کہ تە ماشای دل
 پر غەمی و پەشوکاری و لیتقە و ماوی ئەم ئافرەتە ی کرد بریاریدا
 کەرەمی خوئی پێ ببە خشی و خوئی دەستی بخاتە سەر و ئەو دیلا یە تیہ
 رزگاری بکات و مارە ی بکات، ئنجا بەرگیکی خوئی بە سەریادا کہ
 شاہد بیت لەسەر مارە کردنی، بەمە ئەم ئافرەتە ی لەو غەم و ناخۆشیہ ی

كە تىايا بو قوتار كرد وه خزمایەتیه كى له گەلّ جولە كە كان بەست تا شتێك له و دوژمنایەتیهى له سەرىن سوکی بكات.

ئەم ئافەرەتە بە هەمو ئارەزوێە كییه وه مسوڵمان بو و خۆشەویستی پێغەمبەر دلى داگیر كرد، رۆژێك خاتو حەفصە و خاتو عائیشە ئەلین: ئیمە له لای پێغەمبەر له صفیه له بەرچاو ترو به نرختین، صفیه ئەمە به پێغەمبەر ئەگە ئینى پێغەمبەر پیتی ئەفەرمویت: ئەبەو بتگوتایە چون ئیوه له من به نرختن، من خیزانى پێغەمبەرم و هارون پێغەمبەر باوكمه وه موسا پێغەمبەر مامه، صفیه له نەتەوهى هارونە ئەمە له ناو قەومە كە دیارى و بلاوه.

۹- پێغەمبەر هەر لەم سالا دا دواى ماره كردنى خاتو (صفیه ئوم حەبیبە) كچی ئەبو سوفیانی ماره كرد كە له كاتى خۆى له گەلّ مێردە كەى عەبدوللای كورێ جەحش مسوڵمان بون و هەردو كیان له بەر ناخۆشیان بە دەست بت پەرستە كان له مەككە كۆچیان كرده حەبەشە لەوى مانە وه تا دواى سالى كۆچى، مێردە كەى دواى ئەوهى حەبیبەى لى بو له تاین وەرگهراو بو بە دیان بەلام ئوم حەبیبە له سەر تاینى خۆى مایه وه و لینی جیا بو وه وه به ناخۆشى و دل پر غەمى به تەنیا مایه وه نهى ئەتوانى بگهڕێتە وه مەككە، چونكە ئەیزانى ئەبو سوفیانی باوكى به خورتى له تاینە كەى وەرى ئەگهړى و روى پى ئەكاتە بت پەرستن.

پێغەمبەر كە بەمەى زانى برپارى دا مارهى بكات و خۆشى بخاتە دلى، ئنجا كاغەزێكى بۆ نەجاشى نوسی كە ئەیدەوێت ئوم حەبیبە ماره بكات ئنجا كە كۆیلەیه كى قەصرى نەجاشى ئەو مژدەیهى به

ئوم حەبیبە گەیانە، ئەگەر بلوایە لە خۆشیا ئەفری، ئەو دو بازنە ی
لە دەستی بو دای مائی و لە خۆشیا دایە ئەو کۆیلە یە، دوا یی
یە کیکی لە مسوڵمانەکان کردە وەکیل تا لە پیڤەمبەری مارە بکات.
ئەم مارەکردنە لە قەصری نەجاشی هاتەدی، نەجاشی بەم
مناسەبە یە لە قەصرە کە ی دەعوەتیکی بو ئەو مسوڵمانانە کە
کۆچیان کردبوو حەبەشە رازاندەو، دوا یی پیڤەمبەر ﷺ،
کەشتی یکی ناردە حەبەشە ئوم حەبیبە و مسوڵمانەکان هەموو بو
مەدینە گەرانەو ئوم حەبیبە کە ناوی رەملە بو بوو دایکیک لە
دایکانی مسوڵمانان.

روژیک ئەبو سو فیانی باوکی کە لەبەر کاریک دەچیتە مەدینە،
لەوێ رو ئەکاتە مائی ئوم حەبیبە ی کچی کە ئە یەوێت لەسەر
جیگا کە ی پیڤەمبەر دابنیشیت، کچە کە ی جیگا کە لول دەکات تا لە
سەری دانەنیشیت، باوکی پیتی ئەلێت بو چ جیگا یە کە ت لولت کرد
کچە پیتی و ت ئەمە جیگای پیڤەمبەرە تۆ پیاو یکی بت پەرستی،
نابیت لەسەر ئەم جیگا یە دابنیشیت.

ئەوا دیتمان پیڤەمبەر ئەو ئافرەتە ی لەبەر سوربونی لەسەر برپا و
ئیمانی خۆی لەو غەریبیە ی کە لە میژدە کە ی جیا بوو بە
بیکی س و بە بێ ئیدارە مایەو مارە کرد، نەک لەبەر زۆر حەز لە ژن
هینان هەروە کو دل رەشە پر کینەکان ئەلێن.

۱۰- لە سائی حەوتە می کۆچی کە پیڤەمبەر بو عومرە بە جیھینان
چو مەککە، مە یونە ی کچی حاریسی مارە کرد کە خوشکی خیزانی
جەنابی عەباسی مامی بوو پوری خال دی کوری وە لید بو، ئەمیش

وه کو خیزانه کانی تری پیغه مبه‌ر ﷺ پیوه ژن بو، به لام پیغه مبه‌ر دوا ی ماره کردنی ناوی به مه ی مونه گۆری.

ئهم ئافره ته که چاوی به مسولمانه کان که دوت که چۆن عومره ته که ن خوشی و گه شی روی تی کرد ئاره زوی مسولمان بونی کردو دلی به پیغه مبه‌ره وه به ند بوو ئه مه ی لای خوشکی درکاندو ئه مه ی ئه وه ی به جه نابی عه باسی می‌ردی وت، عه باسیش ئه مه ی به پیغه مبه‌ر گه یاند. پیغه مبه‌ر که ئه مه ی بیست بینی پیویسته له بهر عه باسی مامی و له بهر خالیدی کوری وه لید ئاره زوی ئهم ئافره ته به جی بینی و ماره ی بکات، جگه له وه ی که دیتی ئه بیث نرخ بداته ئه وه ئافره ته و مسولمان بونی.

ئهم ئافره ته دواترین خیزانه کانی پیغه مبه‌ر بو، دوا ی ئهم ژنی دیکه ی ماره نه کرد، چونکه خودا له ئایه تی په نجا و دله سوپه تی (الأحزاب) پیی فهرموو: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَغْنَبَكَ حُسْنُهُنَّ...﴾، واته: له مه و به دوا ژن هیئانی دیکه ت بو دروست نیه، ههروه ها دروست نیه ده ست له چه ند هاوسه ریکت به رده ی ت و ئافره تی دیکه بیئیته جییان هه ر چه ند یک جوانیانت به دل بی.

(جان پروا) که موسته شریقیکی گه وره ی فرنسیه له لاپه‌ره ی (۱۰۱) ی کتیبه که ی (محمد ناپلیۆن السماء) ئه لیت: ئه وانه چه ند نا تیگه یشتویکن که بیر ناکه نه وه له فره ژنی پیغه مبه‌ر، که هه ر ژنیکی له بهر حیکمه تیکی به رز بوه دوا ی ئه وه ی په نجا سالی ژیا نه بان تیپه‌ر کرد. مه به ستیک له مه به سته کانی ماره کردنی مه ی مونه که

پورى خالىدى كورى وه ليد بو ئىسلام بونى خاليد بو كه له شهرا
نه فسه ريكى ره شيدو توانادارو خاوهن پلان بو.

له نزيكى نهو كاته واته له سالى هه شتمى كوچى خودا رادهى بو
فره ژنى دانا، كه له يەك كاتدا دهست به سەر چوار زياتر گرتن دروست
نيه، ئنجا پيغه مبهەر فەرمانى دايه نهو يارانەى كه له چوار ژن زياتريان
لايه نه ييت دهست له سەر نهو زياده يه هه ل بگرن. پيغه مبهەر خوى
لهو كاته دا دهستى به سەر نو ژنه وه بو كه له وه پيش زانيمان هه مويان
بيوه ژنو پير بون، جگه له خاتو عائيشه به لام دهستى له سەر كهسيان
هه ل نه گرت، چونكه نهو راده دانه نهو نه گرت هه، چونكه ههروه كو
زانيمان پيغه مبهەر هه ر ژنيكى له بهر مه به ستىك و حيكمه تىك ماره كرد
بو، دهست بهردان له سەر هه ر كامىكيان نه نه گوڤا له گه ل نهو
مه به ست و مه رام و حيكمه ته وه ه ل يانى نه وه شانده وه.

ئه مه له لايەك له لايەكى ديكه وه نه گه ر پيغه مبهەر دهستى له سەر
هه ر كامىكيان هه ل بگرتايه نه وه به بى ئيداره و گوزهران نه مايه وه و
كه س بو نه بو دهستى ماره كردنى بو دريژ بكات، چونكه خودا
خيزانه كانى پيغه مبهرى به دايكى موسلمانە كان بريار دابو ههروه كو
له نايه تى شه شه مى سورە تى (الأحزاب) نه فەر مويت: ﴿الَّتِي أُولَى
بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾^(١).

(١) واته: پيغه مبهەر له دواى موسلمانە كان نه ييت له خويان نزيك ترو خۆشه ويست تر ييت. خيزانه كانى له
مه عنادا دايكى موسلمانە كان، نه ييت بهر چاره ته ماشا بكرين و له گه ل يانه بچولنه وه.

هەر له م سورپتهدا له ئايهتى په نجاو سى ئه فه رمويى: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾^(۱).

دهربارهى ئه م باسه هەر كه سيك ئه يه ويى با ته ماشاى ئه م كتيبانه بكات :

(۱) (حياة محمد) به قه له مى حوسين هه يكه ل .

(۲) (نساء النبى) به قه له مى عايشه بنت شاطيء.

(۳) (تاريخ الأمم الاسلامية) به قه له مى خوضه رى

(۴) (محمد ناپليون السماء) به قه له مى مستشريقى فرنسى جان برؤ.

(۵) (محمد رسول الله) به قه له مى زانيارى فه رنسى لات بين دينييه و

سوليمان ئيبراهيمى جزائيرى.

(۱) واته: ههچ كاتيك نايىت و بۆتان نيه نازار به پيغه مبه ر بگه يه زن و عاجزى بكه ن، ههروه ها نايىت و ناكريت دواى خوى رو بكه نه هاوسه ره كانيان و ماره يان بكه ن، چونكه ئه و هاوسه رانه به داىكى خوتان برپار دراون.

له ژنيك زياتر هيټان

ره خنه يه كي ديكه لهو ره خنانه ي كه ئايين وهر گه راوه كان روى پى
نه كه نه ئاييني ئيسلام نه وه يه كه نه ئين بوجى هم ئاينه ري نه دات
پياو له هاوسه ريكي زياتر هه بيټ؟ بوج و كو ديانه كان له ولته كانى
روژه لات و روژاوا نايټ ده ستى به سهر هاوسه ريكي زياتر هه بيټ.

يه كيك لهو ئايين وهر گه راوانه وتويه تى، نه گهر دروست بيټ پياو له
كاتيكا له هاوسه ريكي زياترى هه بيټ بوج دروست نيه ئافره تيكي له
ميږديكي زياترى بيټ؟ نه گهر نهو زياته يه بوج پياو ريكي ته واو بيټ،
نه بيټ بوج ئافره تيش ههر وايټ.

ئيجا ئيمه لهم روه هه نديكي ته دوين و پوچه لى نهو ره خنه و قسانه
ئاشكرا نه كه ين، به لام له پيشان هم دو خاله نه خه ينه بهرچاو:

أ - نه وهى نه لىټ بوج دروسته پياويك له كاتيكا له هاوسه ريكي
زياتر هه بيټ و دروست نيه ئافره تيكي له كاتيكا له ميږديكي زياترى
بيټ. نهو كه سه پيى ته و تريټ به لى دروست نيه، چونكه نه گهر
دايكت دو سى ميږدى ببوايه تو باوكى خوټ نه نه ناسيه وه نه ت
نه زانى كام ميږديان باوكته، ئيجا بوج نه وهى تو بزانى كى باوكته
نايټ دايكت ده ستى له گه ل ميږديكي زياتر به ند بيټ.

همه له لايه ك له لايه كي ديكه وه ديارو ئاشكرايه، ده ستورى
كومه لايه تى له لايدن خيټان داريه وه به نده به به ند بونى ئافره ت له
يه ك كاتدا! به يه ك ميږدو به س، چونكه ميږده كه ي نه زانيټ نهو
مندالانه ي لهو ئافره ته نه بيټ بيگومان هه مويان نه وهى خو يه تى و

پارچه ټيكن له گيان و هه ناوى، له بهر نه مه. خو شه ويستيان دلى داگير
 نه كات و به باشى ههول نه دات ژيان و گوزه رانيان به جوانى بو
 بره خسينيت، نيره كانيان تا نه گه نه راددهوى مروځايه تى و، ميهه كانيش
 تا نه كه ونه ژير سي به رى مي رده كانيان.

به لان نافرته ټيك نه گهر به ندايه تى له گهل پياوټك زياتر بوو چه ند
 مندالټكى بو كام مروځيان خوى به باوكيان نه زانيت و رحى هه لى نه گريته
 سهر نه وهى چاوه ديريان بكات و ده ستى باوكايه تيان به سهر ا بي نيت.

ب- نيا وايه (هه ر وه كو نه لين) ديانه كان له ولاته روژئاوايه كانو
 روژه لايى يه كان هه ر يه كه ده ستى له گهل نافرته ټيك به نده كه
 هاوسه ريه تى و ناييت له گهل نه وا ژنيكى ديكه ي هه ييت و ده ستى
 له گه ليا به ند ييت؟ بيگومان نا وانيه. چونكه نه وانه نه گهر به پيى
 راكيشاني كه نيسه به زاهيرى له ژنيك زياتر هينانيان لا قه ده غه ييت،
 به نه ينى رو كردنه نه م زياده يه به بى شهرم و عه يب و حه رام بون يان
 ريك دروسته.

زوړيهى دانيش توانى نه و ولاتانه كه هه ر يه كه به حه لاللى ده ستى به
 ده ستى ژنيكه وه يه، به نه ينى و حه رامى ده ستى له گهل چهند نافرته ټيكي
 ديكه ټيكه لاوه دلى پييانده به نده و له هاوسه ره كه ي زياتر له گه ليان
 رائه بو پرييت. واش نه ييت ژنى يه كيك له وانه كه به كرده وهى مي رده كه ي
 هه ست نه كات نه ويش بو خوى ده ست له گهل دوستي ك يان زياتر له
 دوستيك به ند نه كات، وا نه ييت مي رده كه ي به مه نه زانيت به لام چاوى
 لى نه پوشى و ده نگ ناكات.

ئىنجا ئەگەر مەزھۇبىيەتتىكى مەسئۇلمان دەستى بە ھەلەللى لەگەل ئافرەتتىك زىياتر بەند بىت - كە ئاين سەنورىيەكى بۆ داناوو بۆ دوست بونى روكرەنە ئەو زىيادەيە چەند مەزھۇبىيەكى بىرپارداو. بەشى زۆرى مەزھۇبىيە ئەو ولاتانە بە ھەرامى دەستى لەگەل چەند ئافرەتتىك بەندەو ھەر رۆژەي بە پال يەككەو، بە بى ئەو ياساو قانۇن قەدەغەيەكى بۆ دابىيەتو كۆمەلەيەتەش بە عەيبو ھەرامى بزانىتو شەرمو ھەيا روبكاتە يەككە. ئەمە كارىكە گومان ھەلەلگەيت، ئەوانەي رو ئەكەنە ئەو ولاتانە ئەمەيان لا ئاشكرايە و باشى ئەزان.

بۆ دور بۆين، سەزۆكى كۆمەرى فەرنەساي پىشۇ (مىتەران) لەگەل ئەو ي ھاسەرى مەركەزى ھەبو، بە ئاشكرا بەندەيتى لەگەل ئافرەتتىكى دىكە بەستەبو لەگەللى راي ئەبوارد، ئەمە بە ئاشكرا جگە لەو ي كە بە نەينى بوو رویتىكردو.

وہلى عەھدى بەرىتانيا (ئەمىر چارلز) لەگەل ئەو ي (دەيانا) ھاسەرى مەركەزى بوو دو كۆرى لىئ ھەبو، دەستى لەگەل ئافرەتتىكى دىكە تىكەلەو كەرد بو بە ئاشكرا لەگەللى راي ئەبوارد، ئەمە كارە وای كەرد بەينى لەگەل (دەيانا) تىكە بچىتو لىك جىابىنەو ھەردولا دەرى بھەن كە رويان لە دامىن پىسى كەردو تاكەنەسە بە تەلەقدان رىيەدات.

ھەروەھا - سەزۆكى كۆمەرى ئەمەرىكا پىش جۆرج بۆش (بىل كلنن) لەگەل ئەو ي ھاسەرىكى ھەيە لەو جىيەي پىي ئەلەن (كۆشكى سىي) واتە سەراي كۆمەرىيەتى دەستى لەگەل كچىك تىكەلەو كەردو دامىن پىسى لەگەل ئەنواندو كچە بە بى ھىچ شەرمىك دانى بەمەيانا، بەرلەمانىيە جەھۇرىيەكان لە بەرلەمان ئەمەيان لى كەردە ھەرا تا لە سەزۆكايەتى كۆمەرى لايدەن و ئىستقالەي پىبەكەن، ئەك لە

بهر ئه وهی ئه و کاره یان پێ عه یب بو، به لکو له بهر رقه بهری حیزبایه تی له گه ل دیموکراتیه کان که ئه و سه رۆکیان بو (بل کلنتن) ئه مه ی لئ ئاشکرا بو، ئه وه بو که به ئیزگه به هه مو عاله ما بلاو کرایه وه، ئنجا ته بیته به دزی دهستی له گه ل چهند ئافرتی دیکه تی که لاو بویته.

ههروه ها له م رۆژانه یا - که ئه مه ئه نوسم - ده رکه وت و له ئیزگه کان بلاو کرایه وه که سه رۆکی کۆماری ئیسراییل (کاتساف) به خورتی دامین پیسی له گه ل ئافره تیک نواندوه و بۆ هینانه دی ئه و کاره شه ری به چهند کچیک فروشته و، له گه ل ئه وهی که خاوه نی هاوسه ره.

ئهم کرده وه یه ی ئیستا که دراوه ته دادگا و لیپرسیاری، ئهم رۆکه واته ۲۵/۱/۲۰۰۷ من له ته له فزیۆن (کاتساف) دیت به په شوکاوی و به توپه یی داوا ی له په رله مان کرد تا ده رکه وتنی محاکمه که ئیجازه ی بده نی. له په رله مانیش داوا ی لیکرا که خوی له سه رۆکایه تی کۆمار بکیشیته وه.

بلاو بونه وهی دامین پیسی له ناو کۆمه لا له و ولاتانه یا هه ندیک قه له م به ده ستیان و باش تیروانی هه لگرتوته سه ر ئه وهی خراپی ئهم کاره چلکنه هه رامه ده رخنه و داوا بکه ن رێ بدریت مروؤه بتوانیت له ئافره تیک زیاتر ماره بکات.

فه یله سوفی به ناوبانگی ئه لمانی (شۆبنهۆر)، وتویه تی رۆژه لاتییه کان مه به ستی مسو لمانه کانه - ریی راستیان خستوته بهرچاو که بریاریان داوه مروؤه بتوانیت له کاتی کا له ژنیک زیاتر ماره بکات، ئه مه کاری که ژیان ریی پێ ته دات و به پیویستی دانه نیته، ههروه ها ئه لیت زۆر عه جایه به که ئه و روپاییه کان ره خنه له مه ئه گرن به لام خویان به کرده وه داوا ی ئه که ون، و ابزاه ئه وانه که سیکیان تیدا نیه که به راستی دهستی به

دهستی يه ك ژنه وه بېت وړو له هيديكه نه كات ^(۱).

هر له م روهه زانباری ئيجتيماعی (جوستاف لوبون) ته ليت: له ژنيك زياتر هينان به حه لالی لای مسولمانه كان گه ليك باشته له به حه رامی روتيكردنيان له لايه ن ته ورپه كان كه منال بونی زوئی لی رو ته دات. هه روه ها ته بينن ثافره تيكي خاوه ن قه له می ئينگليزی له غه زه ته ی (له نده ن ثروت) و تاريكي بلاو كړد و ته وه تيا پای زانباری عيلمی ئيجتيماعی (تومس) په سهند كړدوه كه وتويه تی هيچ ريگاييك نيه رابوه ستيت بهرام بهر نه و كچانه ی كه پو ته كنه دامین پیسی ته نیا نه وه نه بيت كه ری له ژنيك زياتر هينان بدریت و مروشان بتوان له هاوسه ريك زياتر بو خويان بينن ^(۲).

هه يته تی نومه می موه ته حیده له سالی ۱۹۵۹ ئاماريكي بلاو كړدوه، تيا به دهری خست كه نسبه ته می منالانی بيباوكی زول له ولاتانی روژاوا گه يشتوته له سه د شه ست، ته مه له هه نديك ولاتانا نسبه ته كه ی گه يشتوته له سه د ا هفتار پينچ وه كو ولاتانی (په ناما) هه روه هاش له نه مريکای لاتينيش.

ته م نسبه ته كه له سالی ۱۹۵۹ وا بوييت ته بيت ئيستا كه نسبه ته كه ی گه يشتي ته چ رادده ييك له و ولاتانه ی كه له شور ه ی ره وش بهر له لوبون وړو كړدنه دامین پیسی تيانا وه كو ئا و ليخوا رده وه ی ليها توه. نه و ئاماره وانيشان ده دات كه نه و نسبه ته له ولاته كانی مسولمانه كاندا هيچ بونيكي نيه، واته سفره.

(۱) زانباری دانای بهر ز عمده زاهیدی كه وسه ی: (الاحكام الشرعية للاحوال الشخصية) الاحوال الشخصية، لاپه ره ۱۹۸

(۲) ته فسری مه نار ۲۲۸/۴ هی سديد ره شيد ره ز.

لە کۆماری میسری عەرەبى کە زیاد حەزارەتى رۆژئاوا روى تىکەردە
ئەو نەسبەتە يەك لەسەدا کەمتە.

ئەم ئامارەى ھەيشەتى ئومەمى مۆتەحیدە لە ساڵى ۱۹۶۰
غەزەتەى (ھیندۆستان نايم) لە مانگى ئەیلول لە ژمارەى دوانزەى
غەزەتە کە بلأوى کردۆتەو.

خاوەنى غەزەتە کە ئەلێت وڵاتە مسوڵمانەکان لەم بەلایە لە - واتە
منالانى زۆلى بىبباک - دورن چونکە لەژێک زياتر ھینا نیان
لاقەدەغەنیە وەکو وڵاتەکانى دیکەى غەیرە مسوڵمان.

ئەنجا ئێمە ئەلێن ئەگەر ئەمە ھۆکاریک بێت، بەلآن ھۆکاری دیارو
ناشکرا ئەوێە کە ئاینى ئىسلام زینای بە گوناھیکى گەورە دانائە و
حەرامى کردە سزای تاییەتى بۆدانائە.

ئەگەر ئەم کارە لە نیوان پیاو و ئافرەتێک رۆبەدات - کە زۆر
بە کەمى پوئەدات - رۆدانە کە زۆر بە نھێنى دیتەدى و پێى منال
بونى لى ئەبەردیت.

دواى ئەوێ ئەو دوو خالەمان خستە بەرچاوو کەمێک لێى دواين
ئەنجا با رۆو بکەینە لانیکی دیکەى باسە کەو بە چەند خالێک رۆنى
بکەینەو ئەو لێى بدوین.

پیش ھاتنى ئاینى ئىسلام فرەژنى لەلای عەرەبەکان - ھەر وەھا لەلای
میللەتە کسانى تریش عورف و عادیەتى ئەوکاتە بوە. مەرقى وابو لە يەك
کاتدا دەستى مێردایەتى بەسەر دە ئافرەت یان لە دە ئافرەت زياتر بوە.
دەستى مێردایەتى بەسەر زۆر ئافرەت گرتن شايد بوە لەسەر تواناو
ماقولىو لەبەرچاوبون و شەرەفدارى ئەو کەسە بوە لەناو ھۆزو کۆمەلە.
ئاینى ئىسلام دواى ھاتنى بە نزیکەى ھەشت سال لە کاتیکا زیاد

له چوار ژن هیڼانی قهدهغه کردو ری ئه وهی دا که پیاوړیک تا چوار هوسه ری هه بیټ، به مهرچیک بتوانی عدالته له بهینیان پیښته دی له رابواردن و ئیداره و جلو بهرگو خانه نشینی و هه مو کاریکی تری خیزانداری، تنها خوش ویستن نه بیټ، چونکه نه وه کاریکه به ندایه تی به دلوه هدی که مروژ ناتوانیت عدالته له خوشویستن له بهینی هوسه رکانیدا پیښته دی.

له گدل نه میا بریاری دا نه گهر مروژ ترسی نه وهی هه بو که ناتوانی عدالته به جی پیښت نایټ له هوسه ریک زیاتر پیښت. خوی به رزی پیوینه له نایه تی (۳) له سورته (النساء) نه فهرمویت: ﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنً وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُعَدِّلُوا فَوَاحِدَةً﴾^(۱).
ثانی ئیسلام فهرمانی نه داوه به فره ژنی به لام ری لئ نه گرتوه چونکه نایینیکی عه مه لییه، ته ماشای زروف و کات و پیویستی کومه لایه تی نه کات و، بهو پییه یاساو قانون داده نیت، ته مه شای کرده که هندیك حالو زروف و ته خوازی که پیاو بتوانیت له ژنیک زیاتر ماره بکات، هندیك لهو حالو زروفانه نه مانه ن کهوا لهم خالته ی کهوا دین ناماژه ی بو ته که یین.

۱- پیاو له نافرته زیاتر خه تهر و له ناوچون له هه مو رویکی ژیان روی تیته کات، وه کو کارکردن له کارگه گه وره کان و له ناو کانگانو سه فهرکردن به ئوتومبیل و که شتی و فرو که کان، هه لاکه ت و له ناوچون

(۱) واته: لهو نافرته نه ی که به دلته، نه توانن یه کیک یان دوان یان سیان یان چوار ماره بکن به مهرچیک عدالته له نیتوانیان پیښته دی، به لام نه گهر ترسی نه توانینی عدالته هیڼانه دیتان بو نه بیټ هدر نافرته نیک به هوسه ر بگپرن. دوی نه مه نه لیم فهرمایشتی خودا که نه فهرمویت: (فانکحو...). فهرمان نیه له ژنیک زیاتر هیڼان، به لکو مه به ست پتی ریښاندان و درست بونه، وه کو فهرمایشت که نه فهرمویت: (... واذا قطعت الصلاة فانثروا...)

بە زۆرى پو لە پیاو ئەكات لە کاتى بڵاوبونەوهى نەخۆشى سەختى بە هىلاك بەرو لە کاتى هەلگیرسانى شەرى بەهێز لە بەینى دەوڵەتەکان. ئەمانە وا ئەبەخشن کە ژمارەى ئافرەت لە هەمو جیێك بە چەند جار زیاتر بێت لە ژمارەى پیاو. ئنجا لە ناز کۆمەلا هەر پیاویك ئافرەتیك ماره بکات بەبى ئەوهى پیاویك بەرەبەنى بمینیتەوه ئەبینین بەشیکی زۆر لە کچانى عازەب بە بى مێردن و بەشیکی زۆریش لە ئافرەتان کە مێردەکانیان لە شەرا بەر هەلاکەت کەوتون و بەبى ئیدارەو کەس و کارو مێرد ماونەتەوه.

بەشیك لەوانە بە کچەکان و بە بیوژنەکان زروف وایان لى ئەكات بە ئاشکراو بە نەیتى رۆبکەنە خەراپەو دامین پیسی کە منالى زۆرى لى رو ئەدات - ئەمە کارىکی دیارو ئاشکرایەو گومان هەلناگریت لە ولاتەکانى ئەوروپا، بەمە کۆمەلایەتى لە چەند رۆیکەوه خەراپەو شلەژان روى تى ئەكات. بەلام ئەگەر رى بۆ ئەو مەروڤانەى هەبوو توانادارن لە ژنیك زیاتر بێن، تا راددەتیک لەناو کۆمەلا بەر لەو خەراپەو شلەژانە ئەگریت.

بۆیە ئەبینین مەجلىسى نورنبرج لە ئەوروپا لە سالى (١٦٥٠) دواى ئەو شەپانە رویدا بریاریدا کە پیاو بۆى هەیهو ئەتوانیت لە ژنیك زیاتر ماره بکات، کە دیتیان ئەو شەپانە بەشیکی زۆرى لە مەروڤەکان قوتداو ژمارەتیکى زۆر لە ئافرەتان بەبى هاوسەر و بەبى ئیدارەو گوزەران ماونەتەوه. هەروەها بۆیە ئەبینین دواى جەنگى جیهانى دوهم کە چوار سال بەردەوام بو بەشیکی زۆر لە ئافرەتانى ئەلمانیا خۆنیشاندا نێکیان کرد بۆ ئەوهى رى بدريت پیاو بتوانیت لە ئافرەتیك زیاتر ماره بکات، چونکە دیتیان ژمارەى ئافرەتان بۆتە نۆ چەندانەى ژمارەى مەروڤەکان، چونکە

شهر به شیکی زور تهستوری له مروڅه کان له نار بردبو بوبوه هوۍ
بلاوبونهوهی دامین پیسیکی زور له بهینی ثافره ته کانیان و تهفسهرو
سه ریازه کانی ته مریکا و فهرنسا و ټینگلیز به شیوه ټیک زور منالی زوکی
له دایک بوی تازه فری ته درانه نار کو لان و باغچه گشتیه کان، که ته مه
تهرکیکی زوری بو کار به دهستان بهرهم هینابو.

له مروهه دکتور محمد یوسف ته لیت: من و ماموستایکی زانای
برادره م له سالی (۱۹۴۸) ده عوه ت کراین له گهل به شیک له زانو
تیگه یشته له دهر و ناسی و کومه لئاسی له ته وروپا بو کونگره ټیکی
گوره له (مونیک) له ته لمانیا بو ری دوزینه وهی چاره کردنی زور
بونى ثافره تان به چهند جاریک له ژماره ی پیاوان و بلاوبونه وهی په وشت
خهراپی و دامین پیسی ههروه ها بو چون چاره سه رکردنی ته و گرفته.

ته لیت له کونگره که چهند رایه ک و ریگایه ک خرایه بهرچاو، به لام دوی
لینکولینه وه یان هیچ کامیکیان په سند نه کردرا. به لام من و ته و
ماموستایه ی که له گه لم بو دهرمان خست که باشتین ری بو ته م
چاره سه ریه ته وهیه که ری بدریت - وه کو ئایینی ئیسلام - مروڅان
بتوان له ژنیک زیاتر ماره بکن، ته گهر ته مه به ته واری گرفته که بنسپ
نه کات به شیکی زوری لی که م ته کاته وه. ته لیت ته م رایه که خرایه
بهرچاو و لینکولینه وه په سند کراو کونگره که بریاری له سهرداو دوی ته مه
دانیشتوانی (بون) که له وکاته پایته ختی ته لمانیا بو داویان کرد که
دهستوری ولات به ندیکی تیبحریت که ری بدات بو له ژنیک زیاتر هینان.

بو چ دور برؤین حکومه تی به عث له عیراق له کاتی خوۍ
ماده یه کیان خسته قانونی ته حوالی شه خصی، که ناییت کهس له
ژنیک زیاتر ماره بکات ته نیا به ریدانی قازی نه بیت، به لام که شهر

لە نیوان عێراق و ئێران پویداو هەشت سالی خایاند، دیتیان بە هەزاران کەس کوژران و ژنەکانیان بە بیوژنی و بەبێ ئیدارەمانەوه، ئەمە گرفتێکی گەورە ی بۆ ولات نایەوه.

مەجلیسی قیادە ی شۆرە بە ژمارە (۱۷۰۰) لە ۱۲/۱۱/۱۹۸۸ بریاری بە لابرەنی ئەو ماددە یە لە قانونە کە داو رێدا بە ژنی ک زیاتر هیناندا بەبێ ئەو ی پێویستی بە ریدانی قازی هەبێت.

۲- وا ئەبێت پیاوی ک ئافەرە تی ک بە هاوسەر ئە گیرێت پاش ماوە یی ک ژنە توشی نە خۆشی یی کی وا ئەبێت کە نایێت لە گە ل میژدە کە یا ژنایە تی و میژدایە تی یان لە بە ینا روبە دات، نە خۆشیە کە ش لە سنوری تیمار کردن ئە چێتە دەرە وه و میژدە ش لە کاتی شوخی و گەنجایە تی ئەبێت و پێویستی تەواوی بە ئافەرە تی بێت. ئنجا لە م حالە تە دا یان ئەبێت ری بدرێتە میژدە تا روبکاتە عەرزو ناموسی خە لک و دامین پیسی، یان ژنە کە ی بە و نە خۆشیە ی لە سەر یە تی تە لاق بە دات بۆ ئەو ی بتوانیێت ژنی کی دیکە بینێت ئە گەر ژنە یانی لی قەدە غە بیێت، یان قەدە غە نە بیێت و میژدە بتوانیێت رو لە ئافەرە تی کی دیکە بکات و مارە ی بکات و لە هە مان کات بە چاوی قەدرو حورمە ت تە مە شای ژنە نە خۆشە کە ی بکات. ئنجا برواناکە م خاوە نی بیرو هۆشی تە واو لە م رێیە ی سیە م لایە دات و لای دورست نە بیێت میژدە ژنی کی دیکە بینێت.

ئە شیت یە کێ ک بپرسیێت ئە گەر حالە کە بە پیچە وانە بو، میژدە توشی ئە و نە خۆشیە بو ژنە پێویستی بە یە کگرتن لە گە ل میژدە هە بو. لە م حالە یا ژنە ئە توانیێت داوا لە قازی بکات تا پە یوە ندی لە گە ل میژدە کە یا بپچرێت، ئە گەر میژدە نە یویست تە لاقی بە دات.

۳- وا نه بیټ ئافره ټیك نه یه ویت شو بکات و له ژیر سیبهری میږدا ژیان بهر ټټه سهر به لآم کزی جنسی لانه بیټ، ئنجا که میږد نه کات نه و نه ده حدز به جوت بون له گهل میږده که ی ناکات، به لآم میږده که ی له کاتی شوخی و تیژی گه نجایه تی نه بیټ و به زوری به بی نه و جوت بونه نه بیټ ئیداره ناکات، له م حاله ته یا نه گهر ژنه ینانیکی دیکه ی لی قه ده غه بیټ نه بیټ ژنه که ی ته لاق بدات تا بتوانیت رو له ئافره ټیکی دیکه بکات، ئنجا ئایه نه مه باشته یان ریسی ژن هینانیکی دیکه ی هه بیټ و ژنیکی دیکه ی بیټ و ژنی یه که میشی به خوшы له ژیر سیبهریا ژیان بهر ټټه سهر.

۴- وا نه بیټ پیاوړی ژنیك ماره نه کات، دوا یی بوی دهر نه که ویت ژنه که نه زو که و منالی نایټ، به لآم میږده زور حدز له نه وه و مندا ل نه کات، ئنجا ئایه باشته نه وه یه نه و مروشه ژنه که ی ته لاق بدات و به بی ئیداره و میږدو گو زهران بمینیتته وه، تا بتوانیت ژنیکی دیکه ی بیټ نه گهر بو نه م ژن هینانه ریگا نه بیټ، یان نه م ریگایه ی بو هه بیټ، تا به جوانی هه ردو ژنه که ی له ژیر بالی خوی به وینیتته وه.

۵- ئافره ت به زوری دوا ی ته مهنی چل سالی نه و په ره که ی تا چلو پینج سالی توانای منال بونی نامینیت و زگ ناکات، له کاتیکا مروقی وا هه یه تا ته مهنی هه شتا سالی و نه وه ت سالی به یه كه گرتن له گهل ئافره ت توانای نه و ره خسانده ی نه بیټ.

ئنجا نه گهر ئافره ټیك شوی کرد به یه کیك له م شیوه مروقانه و له زگ که وتن که وت و پیاوه که زور بو نه وه و مندا ل زور تینوینی بو هه روه ها له مالو به ده نا توانا داربوو ئاره زوی هینانی ژنیکی که ی

کرد بۆ رێی نەبیّت ژنیکی دیکە بینیت و بیخانه پال ژنی یە کەمی و ژیانیان بە باشی بۆ پرەخسینی و چاوی رون بیّت و دلی گەش بیّت بە منالانی لە ژنی تازە و نەوه و نەتەوهی زۆریّت لە ناو کۆمەڵ و ولاتدا، چونکە زۆری ئەندامان تیاننا مەرجیکە لە مەرجەکان بۆ پیش کەوتنی شارستانیەت و حەزارەت.

٦- شیوهی ژیان و ئیدارەیی هەندیک کەس و ئەخوازیت لە ژنیك زیاتر ماربەکات، بیهویت یان نەیهویت.

ئەوانەیی لە لادییهکان دانهنیشن روئە کەنە گەلیك کار، لە لاییک خەپکی زەوی کیلان و زەراعت و چاندنی باغە و باغاتن، لە لاییکی دیکەوه خەریکی بەخیوکردنی مەروماڵتن و ئەوهی لییان روئەدات ئەبیّت بە باشی دەسگیری بکەن، چونکە لاییک لە لایەکانی گوزەرانیان بۆ ئەرهخسینی وەکو شیرو روژ و ماست و پەنیرو خوری.

هەستان بەم کارانە پێویستی بە چەند دەستیك هەیه لە پیاو و لە ئافرەت، ئەو کارانەیی کە ئافرەت پێی هەلئەستی و ئەبیّت بە یەکیك نەیتەدی، ئەبیّت لە یەکیك زیاتریّت، هەرەها ئەو کارانەیی کە ئەبیّت پیاو پێی هەلئەستی و ئەبیّت لە توانای مەرۆکیك زیاتر بیّت.

ئەنجا لەم شیوه رابواردنەدا کار و ئەخوازیت کە پیاو ئەبیّت لە هاوسەریکی زیاتر هەبیّت تا ئەو کارانەیی کە ئەبیّت ئافرەت پێی هەلئەستی بە باشی پرەخسەندری و بەریکی بیتەدی، هەرەها لیژەدا کار و ئەخوازی کە رێی هەبیّت مەرۆف بتوانیّت لە ئافرەتیك زیاتر ماربەکات، تا نەوهی لە نیرومی بیتەرو، کچەکان کە گەرەو عازەب ئەبن بە کارەکانی لاییک لە کارەکانی دایکیان هەلئەست و ئەرکی سوک ئەکەن.

ده ست به سهر نه سيرا گرتن

ره خنه يه كي كه ي له و ره خنه ي كه دوژمناني ئاييني ئيسلام له
تايين وهر گه راوه كان روى پيته كه نه هم تايينه ته وه يه كه نه ئين هم
تايينه ياساى بو ده ست به سهر كويله گرتن داناوه و نه سير له ژير ره شمالي
هم تايينه له ژيانى كي ناخوشابوه و ده ستى كوشتنى بو دريژكراوه.

پيش ته وه ي پوچه لي هم ره خنه دهر بخه ين و له بهر چاوا ئاشكراى بكه ين
پيويسته بزاني ميلله تاني پيشو به چ چاويك ته ماشاى ته سيريان
كردوه و چون مامه له يان له گه ل نواندوه.

سو ميره كان ههركه سيكيان به ته سير بگرتايه به كويله يان ته گيړاو
ئيشوكارى سهختيان پييان ته هينايه دي و ته وه ي له لايان له پيويست
زياتر بوايه روى كوشتنيان تى ته كرد.

بابليه كان ههركه سيكيان له ناحهزه كانيان بگرتايه زور به ئازارو
توندى و خراپى رويان تى ته كرد.

پاشاكه يان (بوخت نه سر) كه هيرشى برده سهر ولاتى شام و
فه له ستين شمشيرى سهريازه كانى جوله كه كانى ته دوريه وه و ته وه ي لييان
ته مايه وه ته كرا به كويله و ژيانى تال و سهختيان پييان ته چيشت.

جوله كه كان له كاتى خوى كه به سهر كه نعاينه كانا سهركه وتزو
به شيكى زوريان دواى ته و او بونى شهر لييان كوشت و چى مال و
سامانيان هه بو داگيريان كردو ژنه كانشيان به ديل و كويله برياردا.

كوژشى ئيراني كه به سهر بابليه كان سهركه وت و قودسى له دهستييان
رزگار كرد جوله كه كان ۳۵ ههزار ته سيري بابليه يكانيان له كوژشى

کړی و به هه مو شیوه سزاو ئازاردانیك پویان تییان کردو هه مو کینه یکی دلیان پییان رشت^(۱).

ئهمه هه مو کاتیک پیشه و کرده و هی جوله که کان بوه له گهل ناحهزو دوژمنه کانیان نه گهر هه لی سهرکه وتنیان بۆ ریک بکه وتایه به بی نه و هی جیاوازیه که له بهینی گهنج و پیرو ثافهت و مندا ل بکه ن، چونکه به درنده یی و به بی مروه تی روکردنه دوژمنه کانیان به خوا په رستی نه زانی. نه وانه نه گهر پویان بکر دایه شاریک نه گهر دانیش توه کانی شاره که به بی شه پر کردن دهستیان بۆیان در یژ بکر دایه و له گهل یان ریک بکه وتنایه نه وانه یان به دیل و کویله نه گیراو دهستیان نه خسته سهر هه مو هه بویه کیان، به لام نه گهر به شه رکردن شاره که یان داگیر بکر دایه و به سهر دانیش توه کانی سهر بکه وتنایه شمشی ریان رو پی نه کرده ملی هه مو پیای وکیان، ژن و مندا له کانیشیان به دیل و کویله نه گیراو دهستیان به سهر هه مو مال و مال ات و هه بویه کیان نه گرت نه وانه نه مه یان نه کرد به پیی بریار دانی خالی بیسته می سی پاره ی (ته ئنه ی ته وراتیان) که نه لی ت، نه گهر بۆ شه رکردن پوتان کرده شاریک داوا له دانیش توه کانی بکه ن تا دهستیان بۆتان در یژ بکه ن نه گهر قایل بون و شه ریان له گهل تان نه کرد هه مو نه و دانیش توه نه نه بکه ن کویله و به نده تان، به لام نه گهر دهستیان به مملکه چی بۆتان در یژ نه کرد و شه ریان له گهل تان کرد و خودا ئیوه ی به سهر یان سهر خست به شمشی ر رو بکه نه هه مو پیاه کانی، ژنه کان و مندا له کانیان بکه نه کویله مال و مال اتیان که له شاره که یان هه ده هه موی تالان بکه ن.

(۱) شخصیه ذی القرنین نویسنی نه بو الکلام نازاد ، لاپه ره (۳۵ - ۳۶). اسری الحرب عبر التاريخ نویسنی عه د ولکه ریم فهران، لاپه ره (۳۵).

مەغۆلەکان کە خوراسیان داگیرکرد ۷۰ هەزار کەسیان تیا سەربرد،
 کە رویان کردە شاری (مەرو) و داگیریان کرد دانیشتووەکانی شارەکەیان
 بەسەر سەربازەکانیان دا بەش کرد تا سەریان بە شمشیر بپەرێنن تەنیا
 (۴۰۰) کەسیان نەبێت بۆ ئەوێ هەندیک کاروباری لەشکریان بۆ بێننە
 دی لە شاری هەرات (۱۰۰) هەزار کەسیان تیا کوشت، کە رویان کردە
 شاری بوخارا بە تەواوەتی وێرانیان کردو بەشیکی زۆریان تیا کوشت^(۱).
 ھۆلاکو لە ساڵی ۱۲۵۶ی کۆچی کە بێ شەر چووە بەغدا، خەلیفە
 ئەو کاتە (موسستەعصم) پەیمانی لێ وەرگرت کە دەستی خەراپە بۆ
 کەس درێژ نەکا، بەلام ھۆلاکو پەیمانی خستە پشتگوێ و فەرمانی دایە
 سەربازەکانی کە ملی ھەمو کەسیکی تیا بپەرێنن، کوشتارو بپین و
 تالان کردن و دەست بۆ ئافرەتان درێژکردن و خانو بەسەر دانیشتوان
 پوختاندن نزیکەی چل پوژ بەردەوام بو هەندیک میژونوسان ئەلێن لەم
 شارە نزیکەی ملیۆن نیویک کەس گیانی لێسەندرا، خەلیفە خۆیی و
 دو کۆری بە فەرمانی ھۆلاکو بەر کوشتن کەوتن، کەسانی تری خەلیفە
 لە مال و منداڵ و ئافرەتان دیلاپەتی و کۆیلاپەتیان بەسەرا بریار درا^(۲).
 تەیمورلەنگ کە (أصفهانی) داگیرکرد بە کوشتن روی کردە بەشیکی
 زۆری دانیشتووەکانی و ھەرەمیکی لە میشکەسەری ۱۷۰ هەزار کەس
 دروست کرد، ئە تکریت ھەروەها روی کردە ئەم ڕەوشتە، تیا دا دو ھەرەمی
 لە میشکەسەری ھەزار کەس بلند کردو بە گەچ لە یەکیانی قایم کرد^(۳).

(۱) تاریخ الاسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، جزمی چوارەم لاپەرە (۱۴۰) نویسنی
 دکتۆر حەسەن ئیبراھیم حەسەن .

(۲) کتیی پیتو لاپەرە (۱۵۴-۱۶۱).

(۳) اسری الحرب عبر التاريخ ۱۴۲-۱۴۳.

که دهستی به سهر شاری (شاما) گرت تیايدا روی کرده ههمو نارپه واییکو رپی دایه سهر بازه کانی که نه وهی نه یانه ویت بیکه نه له کوشتنو تالانکردن و دهستی بی ناموسی بو ثافره تان دریژکردن^(۱).

دیانه کان له شهرا له ههمو کاتیکیدا کرده و هیان ههر خراپی و به درپه وشتی بوه به پیچپه وانه دی فرمانه کانی جده نابی عیسای پیغه مبه ریان سه لامی خوای به سهر بیاری، نه وانه له گهل دوزمنه کانیان ههمو شیوه نارپه واییان نواندوه، له کوشتنی نه سیرو مندال و ثافره ت و پیایوی پیری بی دهسه لات و تالانکردن و دهستی خراپه بو ثافره تان دریژکردن.

صه لیبه کان وه کو درنده ی برسی رویان نه کرده شاره کان و دانیشته و کانی، ههمو مه رامی کیان تالان کردن و کوشتن و دهستی دامین پیسی بو ثافره تان دریژکردن بو. نه وانه که شاری (قودسیان) داگیرکرد حه فتا هزار که سیان تیا سهر بری، له شاری (معره النعمان) ملی صده هزار که سیان په راند، له (نه تاکیا) ژیانان له ده هزار که س بری. نه وانه که له هیزی پینجه میان گه یشته (استنبول) چواریه کی شاره که یان سوتاند و دهستی کوشتنیان بو به شیکی زور له دانیشته و کانی دریژکرد و نه وهی له که نیسه کانا هه بو ههمویان تالان کرد، له گهل نه وهی دانیشته وانی شاره که ههمویان وه کو نه وان دیان بون به لام مه زه هیان جیاواز بو^(۲).

جوستاف لوبون ده لیت صه لیبه کان برپاریاندا که دانیشته و کانی (قودس) بنبر بکه نه به موسلمان ه کانی و جوله که کانی و نه و دیانانه ی که تیای بون که له سهر بیرو باوه ری نه وان نه بون، نه وانه له ماره ی هه شت

(۱) مه صده ری پیشو.

(۲) اسری الحرب عبر التاريخ (۱۴۳، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۴۱)

رۆژ که سیان تیا نه‌هیششت به‌بئ‌ئه‌وه‌ی ئافره‌تێك یان مندالێك یان پیایکی پیری لێ به‌ده‌ر بکه‌ن، له‌ مزگه‌وته‌ی (عومه‌را) ده‌هه‌زار موسلمانیا‌ن سه‌ربرێ. ئه‌لێت (ریکاردۆس قلب الاسد) سێ هه‌زار ئه‌سیری له‌ موسلمانانه‌کان کوشت که خۆیا‌ن ته‌سلیم کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی په‌یمانی دا‌بو‌نێ که ده‌ستی خه‌راپیا‌ن بۆ درێژ ناکات^(۱).

موسولمانه‌کان له‌ اسپانیا که له‌ سا‌لی ۱۴۹۲ زایینی (غرناطه‌)ی پایته‌ختیا‌ن رو‌پێکرده مه‌لیکی أرغونه (فردیناند) په‌یما‌نیا‌ن لێ وهرگرت که ژیا‌نیا‌ن و ئاییا‌ن و قسه‌و زوبا‌نیا‌ن زامن بیت به‌لام پاشی کاتیکی که‌م دوچاری هه‌مو سه‌ختییک و ناخۆشییک کران به‌خورتی بو‌بونه دیا‌ن و رو‌یا‌ن تێکراو مه‌حکه‌مه‌ی ته‌فتیش بریا‌ری به‌ سوتاندنی به‌شیکی زۆریا‌ن به‌ زوندوویه‌تی دا.

راهبی دمونیکی (بلیدا) بریا‌ریدا ملی ئه‌وانه‌ی له‌ ئایینی خۆیا‌ن وهرگه‌را‌ون و بو‌وبون به‌ دیا‌ن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی نه‌بو‌ون به‌ دیا‌ن په‌ڕیندریت، چونکه‌ نازاند‌ریت ئه‌وانه‌ی بو‌ون به‌ دیا‌ن بو‌نیا‌ن به‌ راستیه‌ یان نا .

دوا‌یی بریا‌ر درا ئه‌و موسلمانه‌ی ما‌ون ئه‌بیت به‌ره‌و ئه‌فریقا کۆچ بکه‌ن، ئنجا که کۆچ کردن ده‌ستی پێکرد پێسا‌ن له‌ کۆچه‌ریه‌کان ئه‌گرت و تالا‌نیا‌ن ئه‌کردن و ئه‌یا‌نکوشتن.

(بلیدای راهب) سه‌د هه‌زار که‌سی له‌ قافله‌یی‌کا که ژماره‌یا‌ن (۱۴۰) هه‌زار که‌س بو‌ کوشت^(۲).

* * * * *

(۱) حضارة الاسلام (۳۳۰، ۳۲۶)

(۲) حضارة الاسلام (۲۷۰-۱۷۱).

له سالی ۱۳۷۶ی زاینی پاپا له ئیتالیا فرمانیکی ده‌رینا تیایا فلوره‌نسیه‌کانی له قانون به ده‌رچو دانا که بیستی ئەمان ئەیانەوێت له پای ده‌رچن، له‌به‌رئهمه بریاریدا ئەمان به کۆیله بگێرپرێن و ده‌ست بخزێته سەر ههمو مال و سامانیکیان. هیزیکی به سه‌رۆکایه‌تی کاردینال (رۆبەرت) ناره‌ سه‌ریان. ئەم په‌یمانی لیخۆش‌بونى دایه دانیشتوانی شاری (کارینا) به‌لآن دواى ئەوهی ده‌ستی به سه‌ریانا گرت گیانی له ههمویان بری. ئەفسه‌ریك له ئەفسه‌ره‌کانی له شاری (فائندسا) چوار هه‌زار که‌سی تیا سه‌رپرێ^(۱).

له سالی (۱۳۷۰) (سیانبرۆس) که شاری (لیسیۆن)ی داگیرکرد بریاریدا چاوی ئەسیره‌کان هه‌لبکۆل‌دریت و قاچیان بپر‌دریته‌وه. له شەری (ئه‌کین کۆرت) له سالی (۱۴۱۵) که له به‌ینی فه‌ره‌نساو ئینگلیزه‌کان پویدا، هیزى فه‌ره‌نسیه‌کان پویان کرده ئەسیری ئینگلیزه‌کان و ده‌ستی راستیانیان برییه‌وه.

* * * * *

پرتو‌غالیه‌کان که له سالی ۱۴۶۰ له ئەفریقا (سیرالیۆنیان) داگیرکرد ده‌ستیان به پ‌فاندن و پاو‌کردنی کۆیله کرد، هه‌زاران که‌سیان تیا به‌وه و لا‌ته‌کانی خۆیان په‌وانه‌کرد بۆ خزه‌تکاری و کاری قورسو زه‌حمه‌ت هینانه‌دی.

ئه‌وانه که له هیندستان شاری (جویان) داگیر کرد ئەفسه‌ری له‌شکه‌ره‌کیان خه‌به‌ری به مه‌لیکی ولاتی خۆی گه‌یاند که له‌م شاره ملی ههمو موسلمانیکی په‌راندوه. ئەم ئەفسه‌ره مزگه‌وته‌کانی به

(۱) اسری الحرب عبر التاريخ (۱۴۲-۱۴۳).

موسلمانە کان پر ئە کردو ئاگری تیہ رنە دان^(۱).

ناپلیۆن وای دەرخست کە ئالای مافی مرۆڤایەتی ھە لگرتو ھە سالی ۱۷۹۹ دوا ی ئەو ی لە فە لە ستین یافای دا گیر کرد فەرمانی بە کوشنتی (۳۵۳۶) ئە سیردا، چونکە نە ی توانی بیاننیریتە ولاتی میسر. تا لە وێو ە بۆ ئەو جیہی ئە یو یست پەوانە یان بکات.

سەر بە کان بیست سالی ک لە مە پێشتر لە بۆسنە و ھە رسک رویان کردە موسولمانە کان و گیانیان لە ھە زاران کە سیان بری و بیست ھە زار ئافرەتی گەنجیان بە دیل گرت بۆ ئۆردو گایە کانیان پەوانە یان کردن و نازاند ریت ئەوانە چیان بە سەر ھات.

نزیکە ی سەد و پەنج سالی ک لە مە و پێش لە ئە وروپا سیاسییە بەرپۆ ە بەرە کان کە تە ماشایان کرد زۆر بە نامە ردی و نامرۆ ەتی و بە درندە یە تی لە ھە مو لاتیکی جیھان رو لە ئە سیر ئە کریت و دو چاری ئازار و عەزیتی سەخت ئە کرین، چەند کۆنگرە یێکیان بە ست، وە کو کۆنگرە ی برۆکسل لە سالی ۱۸۷۴ و کۆنگرە ی جنیف لە سالی ۱۹۲۹ و کۆنگرە ی جنیفی دو ەم لە سالی ۱۹۴۹. بە شێک لە سەرۆکە کانی دەو لە تە کان بە شداریان لە م کۆنگرە یە کردو ە مۆریان کرد کە ئە بی ت ئە سیر بە خراپە رووی تیئە کریت و ژیا نی بێ ئازاری بۆ برە خسیند ریت^(۲).

بە لāن کار بە دە ستانی ھە مو ولاتە کان و ئە فسەرە کانیان تا ئیست گۆییان بە و بریار دانە نە داو ە، چونکە مرۆڤایەتی (انسانیت) لە دلیانە ھیزی نە بو ە و بیتھیز ە، ھە رو ە ها ترسی خودایان لا نە بو ە و لانیس ە، ئە گەر بو ییت لاواز بو ە و ئە وە ندە نە بو ە تا لە رو کردنە ستە م و خراپە بیانیاریزی.

(۱) اسری الحرب عبر التاريخ (۱۵۹- ۱۶۱).

(۲) القانون الدولي العام، به قە لە می (سە مو حی فوق العادە) لاپەرە (۸۹)

ئه‌وانه نه‌ك هه‌ر به‌ درندایه‌تی رویان كردۆته ئه‌سیر، به‌ل‌كو به‌ هه‌مو خه‌راپی‌ك رویان كردۆته دانیش‌توانی بێ‌گونا‌هی ئه‌و شارو دێهاتانه‌ی كه كه‌وتبێته سه‌ر رێیان، به‌ تالان‌كردنی مالێان و ده‌ستی خه‌راپه‌ بۆ ئافه‌ه‌تان درێژ كردنیان و سوتاندنی هه‌مو شیوه‌ چه‌ندراوی‌كیان.

له‌ جه‌نگی یه‌كه‌می جیهانی‌دا ئه‌لمانیا نزیکه‌ی (٦١٥٩٠٠) ئه‌سیری لێ بزر بو، نه‌مساش ملیونی‌ك و پینچ سه‌د هه‌زار ئه‌سیر، فه‌ره‌نساش (٤٨٣٣٠٠) ئه‌سیر، به‌ریتانیاش (٣٥٩١٠٠) ئه‌سیر ئیتالیاش (٥٦٩٠٠٠) ئه‌سیر، ئه‌مه‌ریكاش (٤٧٦٥) ئه‌سیر، ئه‌سیری روسه‌كانیش نزیکه‌ی ملیونی‌ك و نیو ئه‌سیر بو^(١).

ئه‌و هه‌مو ئه‌سیرانه‌ چیان لێ هات؟ هه‌مو كوشتن و ئازاردان و برسی بون روی تین‌كردن و گیانیان لێ سه‌ندرا.

روسه‌كان له‌ جه‌نگی جیهانی دوه‌م به‌ هه‌مو خه‌راپه‌یه‌ك رویان كرده ئه‌سیره‌كاني ئه‌لمان، هه‌ر وه‌كو ئه‌لمانه‌كان له‌وه‌ پیش له‌ گه‌ڵ ئه‌سیری ئه‌وان ئه‌مه‌ پیشه‌و كرده‌ویه‌ان بو.

روسه‌كان كه‌ به‌سه‌ر ئه‌لمانه‌كان سه‌رکه‌وتن و چونه‌ ناو به‌رلین تیا هه‌مو کاریکی ناره‌واو بێ‌مروه‌تیان هێنایه‌دی له‌ تالان‌ كردن و كوشتن و ده‌ستی دامپن‌ پیسی بۆ ئافه‌ه‌تان و وێران‌کردنی مالان.

ئه‌وانه له‌ شه‌ڕی‌كا ده‌وری سه‌د هه‌زار سه‌ه‌ربازی ئه‌لمانیایان گرت و گیانیان له‌ هه‌مویان بری. سه‌رۆکی هێزه‌که‌یان (کوئییف) ته‌لێت: رێمان دایه سه‌ربازه‌كانمان تا ده‌ستی هه‌مو ئه‌و ئه‌سیرانه‌ بێن كه‌ بۆ ته‌سلیم بون هه‌لیان بری بو، هه‌ر ئه‌وه‌ كرده‌ویه‌ان بو له‌ گه‌ڵ ئافه‌ه‌تان و

(١) اسری الحرب عبد التاریخ (١٩٩١).

مندالان و مروثانی بی ده سه لاتی پیر^(۱).

عه ره به کانیش پیش هاتنی ئایینی ئیسلام و دوا ی هاتنیشی پیش نه وهی به ئیسلام بون شه ره فدا بین و روناکیه که ی بکه ویتته ناو دلیان، وه کو میلله ته کانی دیکه به توندی و خراپی رویان شه کرده ته سیر، له نازاردان و کوشتن به کۆیله کردن.

ئه گهر یه کێك له هۆزێك یه کێکی بگرتایه له هۆزێکی دیکه ی ناحه زیان، نه گهر بیوستایه ئه یکوشت، یان به کۆیله ی ده کردو ئه ی فروشت.

وا ته بو چهند که سێك، له تیره یێك به فیل یه کێك یان چهند که سێکیان له تیره یه کی دیکه ده سگیر ته کردو به کۆیله یان شه گیران و ئه یان فروشتن به تیره یکی دیکه ی که ناخۆشی و دوژمنایه تیان له گه ل تیره ی ئه و به دیل کراوانه هه بو بۆ ئه وه ی قینی دلی خویان پێیان ده ریشتن به نازاردانیان و کوشتنیان.

دوا ی ئه وه ی که زانیمان کرده وه و ره وشتی میلله تانی پێشتر تا ئیستاکه ش له چ راده خراپێك بوه به رامبه ر ته سیر، تنجا با بزاین رای ئایینی ئیسلام و پێغه مبه ر ﷺ چۆنه و چۆن بوه به رامبه ر ئه م شیوه مروثانه.

با ئیستاکه را و کرده وه یان ده رباره ی ته سیر بجهینه به رچاو، دوا یی روی قسه مان بکهینه رای ئیسلام ده رباره ی کۆیله تا بزاین ئه م ئایینه یاسا و قانونی بۆ ده ست به سه ر کۆیله گرتن داناوه، یان بۆ ده ست له سه ر به ردانیان و نازاد گرتنیان داناوه.

هه مو میژو زانیك ته زانیته یه که مین شه ر که له نیوان بت په رسته کانی مه ککه و مسو لمانه کان پویدا شه ری به در بو، که ژماره ی

(۱) اسرى الحرب عبر التاريخ / ۲۰۵-۲۰۶.

ئەوان سى جار بە قەد ژمارەى مسوڵمانەكان بوو بە ھەمو چەكى خۆيان ھاتبون و مسوڵمانەكانىش بۆ شەر نەھاتبون و چەكىكى كەمیان پىي بو، بەلام خوداى بەرزى بىوینە وىستى لەم شەرەدا مسوڵمانەكان سەر بخت و لوتى بت پەرستەكان بشكىنیت، چونكە ئەگەر ئەوان سەر بكەوتنايە چرای ئاینى ئىسلام ئەكوژايەو و ھەلگىساندنى جارىكى دىكە زۆر زەحمەت ئەبوو نە ئەلوا.

لەم شەرەدا بت پەرستەكان ھەفتا كەسیان لى كۆژراو ھەفتا كەسىشیان لىيان بە ئەسیر گىرا، ئنجا با بزاین داھاتوى ئەم ئەسیرانە بە چى گەشت.

خودا خوشى پۆژى دوايى بە چەند شتىك بەند كردو، يەكێك لەم شتانە ئەو یە كە يەكێك خواردن بۆ كەسانى ھەژارو ھەتیو و ئەسیر ئەرەخسینیت، لە سورەتى (الانسان) لە ئایەتى (۹،۸) ئەفرمویت ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ ﴿۱﴾ پىغەمبەر ﷺ فرماید كە ئەو ئەسیرانە بەسەر ھارپىكانى داھەش بكرىن و فرموى بەخوشى لەگەڵیان بچولینەو و خواردنیان بۆ جى بەجى بكەن، يەكێك لەو ئەسیرانە كە ناوى ئەبوعەزیری كۆرى عومەیر بو، وتویەتى من لەگەڵ بەشىك لە ئەنصارى یەكان بوم كە كاتى خواردنى نیوەرۆ و ئیوارە ئەھات نانەكەیان ئەدايە من خۆیان بە خورماى وشكەو بو ئیدارەیان ئەكرد، چونكە پىغەمبەر فرمانى داو كە بەباشى ئاگادارىمان بكەن، ئەوانە

(۱) واتە: پەزەمەندى خودا بۆ ئەوانەى خواردن لەگەڵ ئەوێ خوشەو یستە ئەدەنە كەسانى ھەژارو ھەتیو ئەسیر، پێیان ئەلێن بە بى مەنت خواردنتان ئەدەینى، مەبەستمان پەزەمەندى خودایە ھىچ چاكەىك و سوپاسىكمان لە ئىتو ناویت.

تہ گہر پارچہ یک نانیان بکہ وتایہ تہ ژیردہست بۆمنیان دائہ نا، منیش لہ شہر ما تہ مگپرایہ وہ بۆلای یہ کیکیان، تہ ویش ہەر بۆمنی تہ گہراندہ وہ^(۱) ثامہی کوری تہ ٹال کہ یہ کیک بو لہو تہ سیرانہ بہستیانہ وہ بہ کۆلہ گہ یہ یک لہ گۆلہ گہ کانی مزگہ وتی مہ دینہ تا را نہ کات، پیغہ مہر فہرمانیدا خواردنی بۆ جی بہ جی بکہن، بہ یانیان و ئیواران شیرى حوشتی پیغہ مہری بۆ تہ ہات.

تہو تہ سیرانہ دواى گفتوگو کہ چیان لى بکہن کرانہ سى بہش بہ شیکیان کہ ہدبوو خاوەنى سامان بون، تہ وانہ بہرامبہر بہ شیک لہ مالدان بہردران، بہ شیکیان کہ خویندہ واربون ئازاد کردنیان بہ ندکرا بہ وہی کہ ہہریہ کہ دہ مندال لہ مندالہ کانی مسولمانہ کان فیرى خویندن و نوسین و خویندنہ وہ بکہن، بہ شیکی دیکہ یان کہ ہہ ژارو نہ خویندہ وار بون پیغہ مہر ﷺ لییان خوش بوو فہرمانی بہ ئازاد کردنیاندا.

پیغہ مہر تہ گہر بہاتایہ فہرمانی بہ کوشتنی ہہ مو تہ سیرہ کانی شہری بہدر بدایہ جی پەخنہ نہ تہ بو چونکہ تہ وانہ موجرمی شہر بون، وہ کو تہ سیری شہری نیزامی نہ بون کہ بہ خورتی بہ پیی یاسای سہریازیہ تی رویان پی تہ کریتہ شہر کردن، تہ گہر پییان بکریت لى دور تہ کہ ونہ وہ. بہ لام تہ وانہی بہدر بہ ئارہ زوو ہہ وہ سی خویان چہ کیان کردہ شان و ہاتن بۆ بہدرو ہہ مو مہرامیکیان تہ وہ بو پیغہ مہر بکوژن و مسولمانہ کان بن بر بکہن.

پیغہ مہر ﷺ لہ تہ سیرہ کانی بہدر فہرمانی بہ کوشتنی دو کہ سدا یہ کیکیان (نضری کوری حارث) بو تہ وہ کہی تریان (عہ قہبہی کوری تہ بی موعہ یط) فہرمانی بہ کوشتنی تہم دو کہ سدا نہک لہ بہر تہ وہی

به شدار بون لهم شهردا به لكو له بهر جهریمو كردهوه خهراپه كانی
پیشانیان و تازاردانی نهو مرؤقه بی هیژانه ی كه له كاتی خوی مسولمان
بو بون و گه لیک خهراپه ی تریان.

له غهزای ثوحد فهرمانی به كوشتنی عهززه ی جومه حی دا كه ههر
نهم لهم غهزایه دا به نه سیر گیرابو. نهو كابرایه شاعیر بو، له شیعه كانی
ناوی پیغه مبهري به خراپه نه هیئا، ههولئ نه دا خه لکی له مسولمان بون
دور بخاته وه. نهمه له شهري به درا به شدار بو به نه سیر گیرابو، لهوی
په نای بو پیغه مبهري برد بو نه وه ی لیسی خوش بیست و تازادی بکات،
پیغه مبهري پیی فهرموو: عه فوت نه كه م به مهرجیتك، جاریکی دیکه له
هیچ شهړیكا كه له نیوان نیمه و دوژمنه كانمان رو نه دات به شدار
نه بیست و نهمه به دوا ناوی ئیسلام به خراپه نه یینی، په یمانی له سهر
نهمه لیوهرگرت به لام كه تازاد كرا گهراپه وه مه ككه له شیعه كانی
ناوی پیغه مبهري به خراپه نه هیئا و نه وانه ی له شهري به درا كوژرابون
بویانی نه لا وانه وه و مه دحیانی نه كرد.

ننجا لهم شهړه یا كه به نه سیر گیرا هه میسان داوای لیخوش بونی له
پیغه مبهري كرد، پیغه مبهري ﷺ پیی وت نهو په یمانه ی كه وا دات كوا چی
لینها ت؟ نا، مرؤقه له كونیكه وه دوجار ناگه زریست و پیوه نادریست. كوشتنی
نهم كابرایه له بهر نهو خیانه ته ی بو.

نهمه ئیتیفاقیه ی جنیفی سالی ۱۹۴۹ ری به مه نه دا، نه لیت نهو
شیوه كه سانه كه له په یمانی خویان لا نه ده نو به هیچی دانه نیــــ
دروسته بكوژرین و له قه ناره بدرین.

پیغه مبهري ﷺ كه شاری مه ككه ی تازاد كرد به دانیشه و كانی فهرموو
نایا ئیوه چوڼ تیښه گن كه من چیتان لی نه كه م؟ ولامیان دایه وه و تیان

تو براییکی خاوهن كهره می و كورې باوکیکی خاوهن كهره می، فهرموی
 برون همو سهرفرازو سهره ست بن. به لام فهرمانی به كوشتنی چهند
 مروثيك دا له بهر نه و خهراپانه ی كه له وه پيش له گه ل مسولمانه كان
 كړد بویان و به همو شیوه یه ك عه زیت و نازاردانیان، له گه ل نه مه شا له
 هندیكیان خوشبو، وه كو عیكرمه و سه فوان و هیند كه خیزانی نه بو
 سوفیان بو، نه گهر چی گه لیک تاوان باربو.

نهم ژنه بت په رسته كانی هان نه دا بو شه ری نوحود و نازاد كړدنی
 كویل كه ی كه ناوی (وه حشی) بوو تیرهاو یژیکي زور ماهر بو، به
 كوشتنی (همزه) ی مامی پیغه مبه ر به ند كړد، نجا كه همزه
 شه هید كرا، هیند جه رگی دهریناو دهستی كړد به جواندنی پارچه یه کی،
 گوئی چهند شه هیدیکي بری و كړدیه ملوانكه به ملی خوی كړد.

له وانه ی كه فهرمانی به كوشتنیان دابو ته نیا فهرمانی كوشتنی
 چوار كه سیان دا كه زور به دره وشت و خراب بون، دوانیان له مه دینه
 مسولمان بون و دو مروثیان له مه دینه كوشتبوو به ره و مه ككه رایان
 كړد بوو له ناین وه رگه رابون.

ماموستانی به رزی پیشتر بریاریان داوه كه نه سیر له بهر نه وه ی
 نه سیر دروست نیه روی كوشتنی تی بكریت، هسه نی كورې موحه مه دی
 ته میمی كه له سالی ۶۵۶ ی كچی سهری بردو ته ژیر خاك نه لیت: نه مه
 همو یاره كانی پیغه مبه ر ﷺ بریاریان له سهر داوه كه واته ئی جماعیان
 له سهر كړدوه، نه مه ئیمامی سیوطی له نه حكامی قورنایا دیاری
 كړدوه^(۱). نه سیر نه گهر له شه ر كړدیا له سنوری شه ر كړدن دهر نه چیت

(۱) ته فسیری روح المعانی، نویینی زانای بهرز نالوسی، (۲۶/۲۰۰).

دروست نیه بکوژریت، بەلام ئەگەر لەو سنورە دەرچو، وەکو کوشتنی بئگوناھان، یان دەستی خراپە بۆ ئافرەتان درێژکردن، یان بە تالانکردنی مالی خەلک ئەو بە موجدیمی شەر دائەندریت و دروستە بە فەرمانی سەرۆکی ولات، یان بە فەرمانی یارمەتی دەرەکی بکوژریت، ئەو فەرمانە لەو دوانە زیاتر بۆ هیچ کەسیکی دیکە نییە.

قورئانی پیرۆز لە ئایەتی چوار لە سورەتی محمد ئە فەرمویت: ﴿فَإِذَا لَقِیْتُمُ الَّذِیْنَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْخَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾ فەرماشت ئە فەرمویت، ئەگەر لە شەڕا یەکیان لەگەڵ دوژمنە کافرەکانتان گرت رەشیدی بنوینن و بە هەمو توانایتک هەلمەتیان بەرنە سەر و چەکیان لیبووشینن تا توانایان کز ئەکەن و بە ئەسیری دەسگیریان ئەکەن، ئەو کاتە بیان بەستنهوه تا رانەکەن^(١)، ئنجا کە شەر کۆتایی پیدیت بە پیتی بەرژەوهندی، یان بە پاره سەرفرازیان بکەن یان بە ئەسیری خۆتان کە لای ئەوانن بیانگۆرنەوه، یان هەر بەبێ شتیك دەستان لەسەریان هەلگرن و ئازادیان بکەن.

ئیمە لەمە پێشتر زانیمان پیغه مەبر ﷺ بە مال بەشیك لە ئەسیرەکانی بەدری سەرفراز کرد.

جاریکیش مەروئیککی ئەسیری بت پەرستی بەدو ئەسیری مسوڵمان گۆڕییەوه و ئافرەتیکی لە خێلی فەزارە بە چەند کەسیك لە مسوڵمانەکان گۆڕییەوه کە لە مەککە ئەسیر بون^(٢).

گۆڕینه وهی ئەسیری پۆمه کان لەگەڵ ئەسیری مسوڵمانەکان لە کاتی

(١) لەو کاتەدا ئەسیر کەم بون بۆتی جینگای تاییه تیان بۆ تەرخان نەکرابو.

(٢) شەرحی صەحیحی موسلم (١٢/٦٨).

ئەمەوییه‌کان و عەباسییه‌کان و لەکاتی حوکمی ئیسلامی لە ئەندەلوس، میژو نوسەرەکان لە کتێبه‌کانیان دیارو ئاشکرا کردووە.

پێغه‌مبەر ﷺ هەروەکو زانیمان بەشیك لە ئەسیره‌کانی بەدری هەروەها ئازادکردن، هەروەکو کچی حاتەمی طائی کە ئەسیر کرابو بە قەدرگرتن ئازاد کردو ڕەوانەی جیگا خۆی کرد^(١)، هەروەها دواي غەزای حونەین و طائف هەمو ئەسیره‌کانی هەوازی ئازاد کرد.

سەلاحەددینی ئەییوبی لە شەڕیکە لە گەڵ صەلیبییه‌کان بەشیکی لییان بە ئەسیر گرت، بەلام لەبەر ئەوەی ئەوەندە خواردەمەنییە ی لەبەردەست نەبو کە بەشیان بکات هەموایانی ئازاد کرد. بەلام ئەو نامەردانە لە خۆیان لەشکرێکیان پێک هێناو جاریکی دیکە لە گەڵیا کەوتنە شەڕکردن^(٢).

سەلاحەددین زۆر جار نەک هەر سەربازەکانی دۆژمنی ئازاد ئەکرد، بەلکو ئەفسەرەکان و سەرۆکی لەشکرپانیشی ئازاد ئەکرد کە بە ئەسیری ئەکەوتنە بەردەستی، تەنیا (ردینۆدی شاتیۆن)ی کوشت، چونکە پشستی کرده هەمو پەیمانیکێ کە خۆی پێ بەند کردبوو لەشکرێکی رێک خست بۆ ئازارگەیانندن لە کەناری دەریای سور بە کۆمەڵی حاجیه‌کان کە ئەچون بۆ مەککە یان کە ئەگەر پانەوه^(٣).

سەلاحەددین رجا ی مەلیکە (ایزابیلا)ی وەرگرت و دەستی لەسەر هەمو ئەو ئەسیرانە هەلگرت کە ئەو رجا یە ئەیویست، تا بگەرێنەوه لای خێزان و مال و منداڵەکانیان.

(١) آثار الحرب .

(٢) اسرى الحرب ١٩ .

(٣) صلاح الدين الايوبي، نوسینی قەری فەدەچی، ٧٣ - ٧٨ .

نهم مرۆڅه به رزه به ئیمان دل ړونا که که دهوری سه لیبیه کانی له قودس گرت، نهوان داوای نه مانیان کرد، نهم نه مانی دانی تا له ماوهی چل روژ کوچ بکه نه و هدر مرۆڅیک ده دینار بدات و، هدر ئافره تیک (۵) دینار بدات و هدر مندالیک (۲) دینار، له گهل نه مه شا ریی ده رچونی به شیک زوری دا به بی هیچ پاره ییک، ریی به هه مویان دا نه وهی نه توانن له مالیان له گهل خویان بیبه نه، پاره و لاغیشی بو نه خو شه کانیان و پیره کانیان و ئافره ته کانیان دابن کرد^(۱).

هه روه کو وتمان نه سیر به پیی ئایینی ئیسلامی دروست نیه بکوژریت نه گهر له شه را له سنوری شه پرکردن لانه دات خه راپه نه نویت، وه کو تالان کردن و ده ست بو ئافره تان دریتژکردن و هه روه کو له مه و پیش ئاماژه مان بوی کرد.

نه غا نه گهر له دریتژایی حوکی ئیسلامی پاشیک یان سه روکی له شکریک دهستی کوشتنی بو. نه سیریک یا چهند نه سیریک دریتژ کردبی که له سنوری شه پرکردن لایان نه داییت، نه وه نه و که سه تاوانبارو له دواروژ نه که ویتته ژیر حیساب و لیپرسینه وه، ئایینی ئیسلام له م شیوه کرده وانه نه گهر رویداییت لسی به رپرس نیه.

له گهل نه مه شا نه بیت بزاین زور شت له م روه وه که خرابیتته سه ر کاغز هه لبه ستراوه و درویه دوژمنانی ئایینی ئیسلام هه لیان به ستوه و رازاندویانه ته وه.

له م روه وه له وانه ی که خراوه ته وه سه ر کاغز و تراوه (سولتان محمه د فاتحی عوسمانی) که ولاتی میسری داگیر کردو خستیه ژیر بالی خه لافه تی

(۱) صلاح الدین الایوبی، ۸۲.

عوسمانی پہنجا ہزار کہسی لہ مہ مالیکہ کان کوشت لہ گہلؑ تہوہی
 پہیمانی دابونیؑ کہ دہست بۆ مالؑ و گیانیان دریشؑ ناکاتؑ؁ بہہی تہوہی
 خواہنی تہو و تارہ بزانیؑت کہ داگیرکردنی میسر دوی مردنی تہم سولتانہ
 بہ سہد سالؑ ہاتہدی و لہ کاتی سولتان سولیمانؑ پرویدا کہ دواترین
 خلیفہی عہبباسیہ کان (المتوکل) لہ نزیکہی سالی (۱۵۱۷)ی زایینی
 جینگای خوؑی بۆ تہم چۆل کردو دہستی لہ سہر خہلافہت بہرداوہ.

دواتر تہلیمؑ: تہو کہم کوشتنہ تہسیراندی کہ لہ لایہن خہلیفہ ییتک
 لہ کاتی تہمہویہ کان؁ یان لہ کاتی عہبباسیہ کان؁ یان لہ لایہن
 سہرۆکی ہیزی لہ شکریتک کہ روی کرد بیؑتہ تہسیریتک یان چہند تہسیریتک
 رونی تاسمانی شہرہ کانی مسولمانہ کان شیلو ناکات و عدیہ روی
 تیناکات تہ گہر بہراورد بکریؑت بہو کوشتارانہی کہ بہ کۆمہلؑ روی
 پیکراوہ تہ تہسیر لہ لایہن مالیکہ کان کوشت ہہمو دہولتہ کان بہ
 دریژایی میژو لہ کۆنہوہ تارہ کو تہم چہرخہی نیستاکہ مان؁ کہ لہ مہ
 پیشتر ہندیکیان مان خستہ بہرچار کہ لہ گہلؑ تہوہی پہیمانی دابونیؑ کہ
 دہست بۆ میژو بہ شہرم و خہجالہ تہوہ باسی تہ کات.

کۆیلايه تی و ئایینی ئیسلام

په خنځه يه كي پوچه لى ديكه كه له ئاين وهرگه راوه كان پوى پى نه كه نه
ئاينى ئیسلام و كاوژى نه كهن نه وه يه كه نه لىن ئاينى ئیسلام رى
داوه مرؤځ به كۆيله بگيردريت نه گهر نه م ئاينه ئاينىكى راست و ته واو
بوايه نه بو دهست به سهر كۆيله گرتنى له ناو ولات و كومه لا قه دهغه
بكردايه و رى پى نه دايايا.

ننجا با بزاین پوچه لى نه م ره خنځه يه له چ راده ييكه و ئايا نرخ و
سهنگيكي هه يه ؟

بونی کۆیلايه تی و دهست به سهر كۆيله يا گرتن كونه به كۆنى ميژو،
نه مه له نار هه مو ميلله تيكا روى داوه و هاتوته دى. نه وانه ي به كۆيله
نه گيران مافى ئاده ميزادياى لى نه پردراو به هه مو شيوه خه راپى و
نازارو ناخوشيهك رويان تينه كرا.

كۆيله له لای رۆمانيه كان به مرؤځ نه نه ژماردرا، به به شيك ته ماشا
نه كرا وه كو شته كانى ديكه و بى بهش له هه مو مافىكى مرؤځايه تی. خاوه ن
توانا و نه شرافه كانيان كۆيله كانيان به رؤځ پا به ند نه كردو به قامچى به ره و
زه وييه كانيان و باغه كانيان رايان نه دان و رويان پييان نه كرده ره خساندى
نه و كارانه ي كه نه يانه ويست، نه وه ي له كاريا سستىكى لى روبايديه
داركارى روى تينه كردو بهر سزادان نه كه وت.

خاوه نانى ههر به شه كۆيله ييك مافى نه وه يان هه بو دهستى نازاردان و
كوشتن بۆ ههر كۆيله ييك بيانه وييت دريژ بكن به بى نه وه ي ياسايك
رييان لي بگريت و بكه ونه ژيژر لي پرسينه وه ييك.

نه و نه شرافانه بۆ رابواردن و كه يف و سه فاي خويان جيگاي تاييه تيان

تهرخان كردبو تیاگرد نه بونه وه بو ئه وهی له رۆژێكا چهند جارێك دو
كۆیله به رهنگاری یه كتری بکهن و به شمشیر یان به ڕم روبکه نه یه كتری،
ئنجا ئه وهی به هه لپه تر بوایه و به سه ر ئه وه كه ی تر زāl ببوایه گیانی
لیوه ر بگرتایه ، ئه بوه فیه كه لیدان و چه پله ریزان. وا ئه بو هه ندیك جار
ئیمپراتۆریش پێكی له و كۆبونه وه یه كرد.

مامه له ی هیندی هه كان و ئیترانی هه كان له خه راپیا له گه ل كۆیله كانیان
جیاوازی هه كی زۆری نه بو له گه ل مامه له ی رۆمانی هه كان له گه ل
كۆیله كانیان^(۱).

كۆیله له هه مو كاتیك له لایه ن هه مو میلله تیك و ده وله تیك زۆر به
سوکی و به بێ نرخی ته ماشا ئه كرا و هینانه دی كاری سه خت و قورسی پی
ئه سپێردرا و ئه و نه ده خواردنه ی پێته درا تا بو به كار هینان بژیت.

له وه ی رابرد ده رئه كه ویت پێش ئه وه ی ئایینی ئیسلام بیست كۆیله
خسته ژێرده ست كاریكی بابوه له هه مو لایه كی ئه م جیهانه و لاییک
بو له لایه كانی ئابوری له هه مو شوینیك بازاری گه رمی هه بو، له
چهند روویكه وه روی تێته كرا و ته هاته دی وه كو ڕفاندنی بێ ده سه لاتان له
مندال و مرۆڤ و ئافه رت.

وا ئه بو بو تالان و كۆیله ده سته كه وتن هۆزێك به سه ر هۆزێكی دیكه ی
ئه دا، ئه و گه نجانه ی بكه و تابه ته ژێرده ست له نیرو می به دیل ئه گیران و
په رده ی كۆیلا یه تیان به سه را ئه درا و له لاییک ئه فروشران، ئه مه جگه
له وانه ی له شه را له نیوان دوو میلله ت و دوو ده وله تا به دیل ئه گیرا و
كۆیلا یه تی به سه ر ئه درا.

(۱) شبهات حول الاسلام، نویسنی عمده قطب، لاپه ره ی (۳۹ - ۴۰).

ثایینی ئیسلام که هات نه نه کرا هه روا به ئاسانی به گژ نه م کاره یا
بچیت و پوتیکردنی به حه رام له قه لثم بدات و له ناو کومهل و ولاتا بنپی
بکات، به لام هدمو رتیه کی له رتیه کانی بری ته نیا رتی جهنگ نه بیت.
چونکه نه نه بو دوژمنه کانیان له شه پرکدنا نه گهر دیلیان له مان
بگرتایه و کویلایه تیان بویان بریار بډایه، نه مان په رده ی کویلایه تیان به
سهر نه سیره کانی نه وان نه دابایه و هه روه ها ئازادیان بکردنایه، به لکو
رېک و پیویست وای نه خوازی نه مان به پی جولا نه وه ی دوژمنه کانیان
له گه لیان بچولینه وه و نه مانیش کویله له وان بگرن تاوه کو به دیلو
کویله ی خویان لای دوژمنه کانیان بیانگورنه وه و له دیلایه تی و
کویلایه تی رزگاریان بکه ن.

ثایینی ئیسلام هه ر وه کو هدمو سه رچاوه یه کی کویله ژیره ده سترکردنی
بری و به حهرامی دانا ته نیا له رتیه کی شه پرکردن نه بیت له گه ل دوژمن،
هه روه ها هدمو کرده و تیککی که له شه را و دوی شه پر روی تینه کـران
بری و به حهرام و سته می داناو، کویله کوشت و دهستی خراپه بو
ثافره ت درپژکردن و پوخاندنی مالان و ئاگر تیبه ردانی و مالان تالان
کردن و ^(۱) کوشتنی که سانی بی گوناھی به شدار نه بو له شه را له پیاو
مندالان و ثافره تان.

فه رمایشتی پیغه مبه رو ﷺ فه رمانی خه لیفه کان به قه ده غه کردنی
نه م کارانه دیار و ئاشکرایه له لایه ن میژو میژوزانه کان و میژو
نوسه ره کان.

خه لیفه ی یه که م نه بوبه کر— خودا له به هه شتا پله ی به رزبکاته وه—

(۱) تالانیک که دروست بیت هه ر نه وه یه که له مه دانی شه را له دوژمن ده سگیر نه کریت و نه وه ی
دوی شه ر لینی به جن نه میتیت، نه ک رو کرده مالان و تالان کرده ی.

بە سەرۆكى ئەو لەشكرەى روى پى كرده ولاتى شام وتى وه كو يزىدى كورى
 ئەبوسفيان و عەمرى كورى عاص و شورەحبىلى كورى حەسەنە، دەست
 بۆ منالان و پىاوانى پىرو ئافرەتان دريژ مەكەن، هەندى كەس ئەيىنن لە
 كەنىسەكان خويان تەرخانكرده بۆ خوداپەرستەن، ئەوانە ناكورژپىن و
 دەستى خراپەيان بۆ دريژمەكەن، چونكە خەراپەيان لى پونادات، ئەوانە
 بەدو كافريەى كە لەسەرپىن دروست نىە روى خەراپەو ناخوشيان تىبەكەن^(۱)
 لەمە پىشتەر زانىمان كۆيلە لە لاى مىللەتانى پىشو بە چ چاويكى
 بى نرڤ تەمەشا ئەكرائ تازار ئەدراو روى پى ئەكرايە هينانەدى كارى
 عەزىت و ناخوش، ئايىنى ئىسلام بە پىچەوانەى ئەمە فەرمان ئەدات
 كە ئەيىت كۆيلە بە چارى بەزەيى پىهاتن تەماشاشا بكرىت و بە جوانى
 لەگەلشا هەلس و كەوت بكرىت.

پىنەمبەر ﷺ ئەفەرمويىت: هەر كەسىك كۆيلەى خوى بكورژىت لە
 جياتى ئەو ئەيكورژىن، هەر كەسىكىش لوتى بىسرىت لوتى ئەبىرپىن،
 فەرمويهى كۆيلەكانتان براتانن، هەر كەسىك كۆيلەى لايتت، لەوهى
 خوى ئەيخوات دەرخواردى بدات و لەوهى خوى لە جلو بەرگ لەبەرى
 ئەكات لەوه لەبەر ئەويش بكات و كارى وايان پى مەسپىرن كە لە
 توانايان نەيىت و عەزىتيان بدات، ئەى فەرموو كەس بە كۆيلەى خوى
 نەلئىت چ پىاو بىت يان ئافرەت ئەمە كۆيلەمەو ئەمە كەنىزەكە، با
 بلىت ئەمە كورمەو ئەمە كچمە، ئەى فەرموو ئىو هەمو گەورەبىت
 يان گچكە — نىر بىت يان مى كۆيلە بىت يان ئازاد — نەتەوهى ئادەمن
 ئادەمىش لە گەلە.

خوداى بەرزى بىتوینە لە ئايەتى (۳۶) لە سورەتى نىساء فەرمانمان

(۱) المەزەب، هى نەبو ئىسحاقى شىرازى، ۲/ ۲۳۴.

پیئە کات کہ ئەبیەت بە چاکەو خۆشی رو لە چەند کۆمەڵیک بەکەین، بەشیک لەوانە باوک و دایکە، بەشیکی کەیان کۆیلەکانن. ئەفەر مۆیت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَالَّذِينَ إِخْسَانًا... وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ...﴾، واتە: بەندایەتی خودا بکەن و بە باشی بیپەرستن و ینە ی بۆ دامەنن، خودا تاکو تەنھایە، بە چار جوانی و خۆشی رو لە دایک و باوکتان بکەن، ھەر و ھا لەو کۆیلانە ی دەستتان بە سەریانە و ھە یە.

کۆیلە ئازاردان بە پیئە یاسای ئیسلامی دروست نیە و گوناھە لە دوا رۆژا پرسینە و سزای بە دوا و ھە یە، ئەو ی بە پیئە ھۆکارێک و گوناھێک شەقازیلە یە کە لە کۆیلە ی خۆی بدات ئەو کارە ی ئەبیەتە ھۆی ئازادبونی کۆیلە کە ی.

بە خۆشی بە جوانی مامە ئە کردنی مسوڵمانە کانی پیئە شو یارە کانی پیئە مەبەر لە گەڵ کۆیلە کانیان لە راددە پیئەکا بو کە و ئەبو ھەندیک لە کۆیلە کان نە یانئە ویست لە لایەن دەست بە سەرە کانیان ئازاد بکری و لییان جیا بپنە و ھە.

پیئە مەبەر ﷺ پیئە ئەو ی بە پیئە مەبەراییەتی شەرە فدار بکریست خەدیجە ی خێزانی زەیدی کور ی حاریشە کە کۆیلە ی ئەو بو بە ھەدیە دای ی، پیئە مەبەر بە کۆیلاییەتی تەماشای نە ئە کرد بە لکو وەکو کور ی خۆی تەماشای ئە کرد و لە گەڵی ھە لئە ستار دائە نیشت. لە بەر ئە مە زەید پیئە و بە ند بو بو نە یئە ویست ھیچ کاتی کە لی ی جیا بیئە و ھە.

باوکی زەید و مامی و چەند خزمیکی دیکە ی کە زانیان زەید کۆیلە یە لای مە مە د، ھاتنە لای پیئە و ت، ئیئە خانە دان و خوا و ھنی جیگا و ریگە ن، تۆ چیت ئە ویت لە مال پیئە شە شتی ئە کە یین زەیدمان بۆ ئازاد بکە تا بیبە ینە و ھە بۆ لای خۆمان.

پیغه مېهر پيانی وت، ئیوه زهید بدوینن ته گهر ویستی له گه لټان بگهړیته وه من به یی ئه وهی شتیکتان لئی وهر بگرم بیبه نه وه، وتیان جوانت فهرمو ئنجا که قسه یان له گه ل زهید کرد، وتی: من ناگه ریمه وه ئه م پیاوه به جی نایلم، وتیان مال ویران کویلایه تیت پی خوشتره له ئازاد بون؟

وهلامیانی دایه وه وتی ئه وهی له م پیاوهم دیوه له لوتف و خوشی و خوشه ویستن لای که سروکاری خوم نهم دیوه.

پیغه مېهر که ئه مه ی له زهید بیست له گه ل کهس و کاره که ی بر دیه که عبه و له وی ئازادی کردو به کوری خوی گیرا، پیش ئه وهی که سیك به کوری که سیکی دیکه زانین حرام بکریت.

تایینی ئیسلام یاسای بؤ ده ست به سر کویله گرتن دانه ناوه، له م رووه هیچ ثایه تیک له قورئان و له فهرمایشته کانی پیغه مېهر دا نیه، به لکو ری نشانندان بؤ چاکه و خیر ده ست که وتن به ئازاد کردنی و ورده ورده لابردنی و نه هیشتنی له ناو کومه لدا له هه ردو فهرمایشدا گه لیک به لکه هه ن.

۱- پیغه مېهر ﷺ زورجار هانی یاره کانی ئه دا بؤ کویله ئازاد کردن، و لیخوش بونی خودای له هه ندیک گونا ه به ند ته کرد بؤ به رو کردنه ئه م ئازاد کردنه، ئه و یارانه ئه وهی بوی بلو ابایه و بیتوانایه له م رووه دریغی نه ته کرد. جه نابی ته بویه کر خودا له به هه شت پله ی به ربکاته وه، به شیکی زوری له مالی خوی خه رج ته کرد بؤ کویله کرین و ئازاد کردنیان، که یه کیکیان بیلالی حه به شی بو.

۲- هه ر مسولمانیک به هه ل و به نه زانین مسولمانیک بکوژی ت سزا که ی کویله یه کی مسولمان ئازاد کردنه و دانی خوینی کوژراوه که یه

- ئه‌بی‌ت بدریته که سوکاره‌که‌ی که میراتیان به‌ر ئه‌که‌و‌یت: خودای به‌رزی بی‌وینه له سو‌ره‌تی (النساء) ئایه‌تی (۹۲) ئه‌فه‌رمو‌یت: ﴿...وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ...﴾.
- ۳- هه‌ر که‌سێک سو‌یند به‌ خودا یان به‌ سیفه‌تیکی خودا بخوات که کاریک ناکات دوایی بیکات، وه‌کو ئه‌وه‌ی سو‌یند بخوات بلیت ئه‌م خانوه‌ نا‌کرم، دوایی بیک‌ریت که‌فاره‌ی سو‌ینده‌که‌ی که‌ شکاندوبه‌تی چهند کاریکه‌، یه‌کیک له‌م کارانه‌ ئازاد کره‌نی کۆیله‌ییکه‌. خودا له‌ سو‌ره‌تی مائیده‌ ئه‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ ... أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ...﴾.
- ۴- عه‌ره‌به‌کان پێشان ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی تو‌ره‌ ببوایه‌، وا ئه‌بو ئه‌یشوبه‌اند به‌ لاییکی دایکی خۆی، وه‌کو ئه‌وه‌ی بلیت تو‌ وه‌کو پشته‌ی دایکی، یان وه‌کو زگی، یان نه‌یشوبه‌ان به‌ لاییکی کچی یان خوشکی. ئنجا ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ی لێ حه‌رام ئه‌بو، نه‌ به‌ هاوسه‌ر ئه‌ناسرا، نه‌ به‌ ته‌لا‌قدراو تا بتوانیت بو‌ خۆی شو‌یکی دیکه‌ بکات. ئنجا بو‌ ئه‌وه‌ی بتوانیت ئافه‌ره‌ته‌که‌ بخاته‌وه‌ ژێربالی خۆی لێ حه‌لال بی‌ت، خوا له‌ سێ کار هێنانه‌دی کاریکی له‌ سه‌ر به‌ پێویست دانه‌یت، که‌ یه‌کیکیان کۆیله‌یی‌ک ئازاد کردنه‌، له‌ ئایه‌تی (۳) له‌ سو‌ره‌تی (المجادلة) ئه‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا...﴾.
- ۵- خودا هه‌مو سالی‌ک زه‌کاتدانی له‌سه‌ر مسو‌لمانه‌ هه‌به‌وه‌کان به‌ پێویست داناوه‌، به‌و شیوه‌یه‌ی له‌ کتێبه‌ شه‌رعیه‌کان دیارکراوه‌، ئنجا ئه‌و ماله‌ی له‌ زه‌کات دیته‌ ده‌ست به‌ پێی پێویست روی پێته‌ کریته‌ هه‌شت به‌ش به‌شی‌ک له‌و به‌شانه‌ کۆیله‌ کرین و ئازاد کردنیانه‌، تاوه‌کو

کۆيله له ناو کۆمه لا که م بېت و ورده ورده رو له نه مان بکات. خودا له نایه تی (٦٠) له سورته تی (التوبة) نه فهرمویت: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَفِي الرِّقَابِ﴾ مه به ست له (وفي رقاب) کۆيله کرین و نازاد کردنیانه.

عومه ری کوری عه بدولعه زیز خه لیفه ټیک بو له خه لیفه کانی نه مه وییه کان، نه م خه لیفه یه زور دادوهر و خواناسیکی ته واوبو، یه حیای کوری سه عدی ناره سدری ولاتانی نه فریقا بو نه وهی پاره ی زه کات کۆبکاته وه، دوا ی گرد کردنه وه، پاره ټیک زوری که و ته ژیره ست، به شیکی زوری به سهر هه ژاران دابه ش کرد، به شه که ی تری که ته واویک بو به پتی ری نیشان دانی خه لیفه به شیک کۆیلده ی پی کړی و نازادی کردن.

٦- (ایلاء) ئیلاء سویند خواردنه، به لآم سویند خواردنیکى تایبه تیه. عه ره به کان پیش نه وهی ئایینی ئیسلام بیت نه گهر یه کیک له هاوسه ره که ی توره ببوايه و هزی لیته کردایه و بیویستایه نازاری بدات سویندی نه خوارد که له گه لی نانویت و له گه لی جوت نابیت بو نه و ماوه یه ی که داینه نا، جاروا بو له سالیك زیاتر تیته په ری، ئنجا نه و ژنه هه روا نه مایه وه نه به هاوسه ره نه ژمیتردا نه به ته لآقدر او تا بتوانیت شو به یه کیکی که بکات.

ئایینی ئیسلام که هات بو چاره سه رکردنی نه م گرفته نه و ماوه یه ی به چوار مانگ بریاردا، نه گهر له و ماوه یه روی تیته کردو له گه لی نه خه وت به یینی له گه لی نه پچریت و ته لآقی نه که ویت به ته لآقی باینه ی گچکه. خودا له سورته تی (البقرة) له نایه تی (٢٢٦، ٢٢٧) نه فهرمویت ﴿الَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثَرْبُصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَآؤُوا فَإِنْ

اللَّهُ غُفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۳﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾، بہ لَام نہ گہر
پیش تہ واوبونی تہو ماوہیہ روی کردہ ہاوسہرہ کھی و لہ گہ لئی خہوت
تہوا ژنو میژدایہ تیان وہ کو جاران تہ میئیت، بہ لَام تہ بیت کہ فارہی
سویندہ کھی بدات کہ کہ فارہی کیان کویلہ ییک نازاد کردنہ، ہرہوہ کو
لہ خالی سییہم خستمانہ بہرچاو.

باسی ئیلاء باسیکی دریژوہ لای مہزہ بہ کان لقو پوی زژرہ،
مہ بہ ستم لیژہ دہر خستنی حوکہ کھی تہی کہ نازاد کردنی کویلہ یہ.

۷- کویلہ یہ کہ تہ گہر ئارہ زوی نازاد بونی کرد بہ لَام دہست بہ
سہر گرتوہ کھی نہ یویست نازادی بکات، کویلہ کہ بوی ہہیہ داوای
لیبکات رپی بدات بجیت ئیش بکات، بۆ تہوہی ہندیک پارہ ژیر
دہست بکات و بہو پارہیہ خوی لہ کابرا بکریٹ و لہ دیلا یہ تی رزگاری
بیت، تہ گہر رپی نہ دات و کویلہ پہنای بۆ قازی برد، قازی بہ خورتی
تہو رپیہی بۆ دینیٹتہ دی.

دیله کہ تہ گہر لہ گہل دہست بہ سہر گرتوہ کھی لہ سہر بہ شیک پارہ
بۆ نازاد کردنی ریککہوت، ماموستایانی شہریعت تہ لئن تہ بیت
کابرا ہندیک لہو پارہیہ داشکینتی و لیی ورنہ گریٹ، ہرہوہ کو
پیویستہ لہ خہزینہی دہولت (بیت المال) ہندیکی بدریتی تا لہ گہل
تہوہی بہ ئیش کردن پیدای تہ کات خوی لہ دیلا یہ تی رزگار تہ کات.
خودای میہرہ بان لہ ئایہ تی (۳۳) لہ سورہ تی (نور) تہ فہرمویت:
﴿...وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ
خَيْرًا وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ...﴾.

۸- ہرہر مسولمانیکی بالغ لہ رۆژی رہ مہ زانا رۆژوہ کھی بہ چونہ لای

خیزانی و جوت بون له گه لیا بشکینیت گوناھیکی گه وره یه به پیی
فهرمانی پیغه مبه ر ﷺ ته بیت که فاره یهک له که فاره کان بینیتسه دی
که یه کیکیان کویله یهک پژگار کردنه.

۹- خودا له ئایه تی (۱۷۷) له سورته ی (البقرة) خوشی ژییانی دوا
روژو ره زامه ندی خوی به ند کردوه به چهند شتیک که یه کیکیان کویله
تازاد کردنه ته فهرمویت: ﴿... وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ...
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى... وَفِي الرِّقَابِ﴾ مه به ست له (وَفِي الرِّقَابِ) کویله تازاد کردنه.
۱۰- روژی دوا یی (قیامت) روژی حیساب له گه ل کردنه، روژیکی زور
سهخت و ناخوشه، هه مو مروژیک له و روژه یا هه مو بیروباوه ی کردوه وی
خوی ته گه ریته وه بهرچاوی، خاوه نی بیروباوه ی راست و کردوه وی باش و
رهوشتی چاک و به راستی خودا په رستان رویان پی ته کریته باغ و
باغاتی به هه شت، به د رهوشتان و خاوه ن سته مان و خاوه نانی کردوه وی
خهراپ و له خودا باخیان رویان پی ته کریته. ناگری دۆزهخ. کردوه ییک
له و کرده وانه ی له و روژهدا به هانای مروژ دیت و برینی ریگای
ناخوش و کۆسپه ی به رزو بلندی لا ئاسان ته کات کویله تازاد کردنه.
خودای به رزی بیوینه له سورته ی (البلد) له ئایه تی (۱۱-۱۳)
ته فهرمویت: ﴿فَلَمَّا افْتَحَمَ الْعَقَبَةُ ﴿۱۱﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿۱۲﴾ فَكُ
رَقَبَةً...﴾ (فَكُ رَقَبَةً): واته کویله تازاد کردن.

ئیمه ته گهر له و ئایه تانه ی خستمانه بهرچاو دهرباره ی کویله تازاد کردن
ورد بیینه وه ئه بینین ته نیا ئایه تیک کویله ی مسوئلمانان تازاد کردن به
مه رج دائه نی، ئه ویش له سزای مسوئلمان کوشتنه به هه له و نه زانین.

له نايهته کانی دیکه نه فهرمویت کویله نازاد کردن، واته نه و کویله یه چ مسولمان بیت یان نا، چونکه ئایینی ئیسلام ته ماشای گیانی مروځایه تی نه کات که له لایه ن خوداوهیه و کویلایه تی به شیوه مردنیک روی تی نه کات، به نازاد کردنی نه و مردنهی له سهر لا نه بات و ژبانی راسته قینه ی پی نه به خشی چ مسولمان بیت یان نا، چونکه خودا گیانی هه مو مروځیکي هیئاوه ته دی له سهر هه ر ئاین و پرواییک بیت. به لام نه گهر کویله ی مسولمان هه بیت نه و بۆ نازاد کردن له پیشته.

۱۱- له و کاتانه ی که له ناو کومه لا کویله هه بو کرپن و فروشتنی تیا نه هاته دی ماموستایانی ئاین له وتاری (خوتبه) ی روژانی جومعان و وه عزی روژانی په مه زان و غه یری په مه زان زور جار باسی خیری گه وړه ی کویله نازاد کرنیان به گوپی مسولمانه کانا نه دا، له و روه وه فرماشته کانی پیغه مبهریان عليه السلام نه خسته بهر چاو، له بهر نه مه زور جار نه وانه ی ده ستیان به سهر کویله یا بوبیت، ده ستیان له سهریان هه نه گرت و نازادیان نه کرد. زور جاریش نه وه ی ده ستی به سهر هیچ کویله ییکا نه بوايه و هه بو بوايه نه دا کویله ییکی له لایک ده ست بکه ویت و نازادی بکات.

نه گهر ئیمه لاپه ره کانی میژو هه لېده ینه وه نه بینین له خودا نزیکه کان له هه مو لایه ک به زوری رویان له کویله کرپن بۆ نازاد کردنیان نه کرد چ مسولمان بوبن یان نا، سولتان سه لاهه ددینی نه ییوبی له کاتی خوی نزیکه ی (ده) هه زار نه سیری کویله ی له سه لییه کان که مه سیحی بون و بۆ داگیر کردنی شام و فه له ستین هاتبون،

لە کیسە ی خۆ ی کپیو و ئازادی کردوون، براکە ی بۆ پەزامەندی خودا لە کیسە ی خۆ ی نزیکە ی حەوت هەزاری لەوانە کپیو و ئازادی کردوون^(۱).

خوێندەواری دڵ روناکی خۆشەویستی خاوەن بیرو هۆش، بەوێ لەمەو پێش وتمان و خستمانە پێش چاو دەرمانخست بۆمان دەرکەوت کە ئایینی ئیسلام یاسای بۆ دەست بەسەر کۆیلە داگرتن دانەناوە، بە لکوبە گە لێک شیوە ویستویەتی کۆیلایەتی لەناو ولات و کۆمە لایەتی لابەریت و وردە وردە بن بری بکات، ئنجا بۆمان دەرکەوت ئەوێ لە ئاین وەرگەرپاوە کان لەم ڕووە ئەیلێن و کاویژی پێ ئەکەن لەوەرپن بە ئایینی ئیسلام زیتر شتیکی دیکە نیە.

ئەوانە ئەبێت بزانی بئاغە ی ئایینی ئیسلام زۆر بە هیژو پتەو، چە کوشی تەنە کە یان هیچ تۆزیکی لێ هە لئاسی نییە، بیروباوەرو فەرمان و فەرمايشته کانی ئەم ئاینە لەناو دلی میلله تی کورد ڕەگی بە قولی دا کوتاوە، ئەو شیوە پەلارە لە لایەن ئەو لە ئاین وەرگەرپاوانە هیچ زەدە یکی پێ نابە خشی و ئالاکە ی لەناو کوردستانا هەر بە بەرزی ئەمینیت و ئەشە کیتەو.

(۱) اسری الحرب عبر التاريخ .

مه به ست له ئه نفال و غه نائمه چی یه؟

ره خنیه کی دیکه ی که له ئاین وهرگه پاره کان روی پسی ئه که نه
 ئایینی ئیسلام باسی ئه نفال و غه نائمه (تالانی).

سوره تیک له سوره ته کانی قورتانی پیروژ به (الأنفال) ناوبراوه، چونکه
 ئایه تی یه که می ئهم سوره ته وشه ی (أنفال) ی تیا یه. ئایه ته که
 ئه فهرمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرُّسُولِ...﴾، ئایه تی
 (٤١) کی سوره ته که ئه فهرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ
 خُمُسَهُ وَلِلرُّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ...﴾.

پیش ئه وهی مه به ست له غه نیمه ت و ئه نفال بجه مه بهرچاو و
 مانا کانی ئه مه ویت که میك کرده وهی پرژی می به عسو و سه دام له
 کوردستان و کرده وهو مامه لیان له گهل کورده کان له و ناوچه یه دا بجه مه
 بهرچاو تاوه کو بزاین ئه و ره فتارو کرده وه یان له گهل مه به سستی ئه و دوو
 ئایه ته له چ رادده ییکایه، ئایه ههروه کو له ئاین وهرگه پاره کان ئه لیئو
 ئه یانه ویت به خه لکی به سه لیئین که کرده وهی ئه وانه ریکه له گهل
 مه به سستی ئه و دو ئایه ته.

به عسیه کان له جاری یه که م و دوه ما که هاتنه سه ر حوکم ره شمالی
 رهشیان به سه ر هه مو عیراقدا هه لدا، به سته م به درنده یی و بی
 مروه تی چهند جار یك به له شکرو به چه کی تازه ی به هیژ رویان کرده
 کوردستان، ئه وهی له ده ستیان هات له کوشتن و له دیهات ویران کردن و
 له باغ و باغات و زراعت تیکدان دریغیان نه کرد، ئه مه جگه له

تالان کردنی مال و مالآت و ئاژہ لی دانیشتوانی کہ ہیرشیان نہ بردہ سہریان.

لہ کاتی یہ کہ ما کہ ہاتنہ سہر حوکم جگہ لہو شہراندہ ی رویان کردہ ناو کوردہ واری رپیان دایہ بہ شیک لہ عہرہ بہ کانی دہورپشتی کہ رکوک و ہندیك لہ عہرہ بہ کانی حہویجہ، ئەمانہ پەیتا پەیتا رویان کردہ دییہ کانی دہورپشتی ناحیہ ی پردی و ناحیہ ی شوان، تالانیکی زوریان لہ دہغلز دان و مہر و مالآت و نوین و رایہ خیان لہو دییانہ ژیردہ ست خست و رویان پیکرده دییہ کانی خویان، لہ کاتیکا ئەو ناوچہ یہ شہری تیا رونہ دابو پیشمہرگہ ی تیا نہ بو.

ئەم بە عسیانہ جاری دوہم کہ ہاتنہ سہر حوکم رویان کردہ چہند بہ شیک لہ دییہ کانی بارزان و دہورپشتی بارزان، دییہ کانیان بہ بەشی زوری دانیشتوہ کانی چۆل کرد، ئەوہ ی بہردہستیان کہوت تالانیان کردو ئەو دانیشتوانانہ یان ہیئایہ دہشتایی دہوروبہری ہولیر، لہوی بہ بی خواردن و خواردنہ و ہیک ہەلیان رشاندن. خیرخووانی دانیشتوانی شاری ہولیر یارمہ تیان نہبواہ لہو دہشتاییہ ہەمویان بہ ہیلک دہچون. پاش ماوہیہ کی کہم ہەمویانیان گواستہوہ بو ئەو چۆلہ وانییہ ی کہ تیایانا گیانیان لییان بری و بہ خاکیان سپاردن.

شتیکی دیکہ ی دور لہ ہەمو ئاین و ویزدان و مروہتیک صہدام لہ سالی ۱۹۸۸ لہ شکریکی زوری رو پی کردہ دیہاتہ کانی بہ شیکی ہەریمی کوردستان کہ دہستی ستمی ئەگہیشتی، بہ شیکی زوری لہو دییانہ لہ گہنج و ئافرہت و مندال دہست بہ سہرا گرت، ہەمویان ہەر

بەشە، روى پى كرده لايەك لە دەشتايى خوار شارى رەمادى و غەيرى رەمادى، لەو جىڭگايانە بە خاكيان سپاردن، ھەرەكو لە مەحكەمە لە شاھەدى شاھەدەكان دەرکەوت.

زىاد لەمە سەربازەكانى بەشىكى زۆرى لەو دىيانەى دەستيانى گەيشتى سوتاندو وىرانيان كردو بەشىكى زۆرى لە مال و سامان لەو دىيانە تالان كرد، ئەمە كە بە ئەنفال ناوبراو بە غەنیمەتتىكى دروست بە بى شەرم و حەيا لە قەلەم درا، خراپتر لەمە ئەو ناوچانەيان بە فرۆكە بە چەكى كىمىيى، كىمىاباران كردو گەلەك كەسى تيا بە ھەلاكەت چو.

دواى ئەوئى رابرد با بىيەنە سەر باسى مەبەست لە ئەنفال و غەنیمەت لەو دو ئايەتەى لە سەرەوئى ئەم باسەى خستمانە سەر كاغەز، تا بزائىن كردهوئى بە عەس چەندىك دورە لە رىكيشانى ئايىنى ئىسلام و چەندىك بە پىچەوانەى مەبەستى ئەو دو ئايەتەى، تا بۆمان دەرەكەوئى درۆو بىر شەژاوى ئەو لە ئايىن وەرگەراوانە لە چ رادەتتە كە ئەيانەوئى مىللەتى كوردى دل روناك بە ئايىنى ئىسلام وەكو خۆيان بە كافرى و بى پروايى بەرنو چراى گەشى بە شەوقى ئيمان لە دليانا بە فوى بۆگەنيان بكورژيننەو.

روژى گەشى ئايىنى ئىسلام كە لە دورگەى عەرەب ھەلھات و پوى كرده ھەمو لايەك و بلاوبۆو، دوژمنانى ئەم ئايىنە لە عەرەب و غەيرى عەرەب كە لە دەوروپشتى بون بە خراپى و ناخۆشى شەر فروشتن پويان كرده پىغەمبەر ﷺ ھەلگرانى روشنايەكەى لە يارەكانى، كە

بناغده یی دهولته یی نیسلامیان له مدهینه دامه زرانده، ته مه که بوه هو ی ته وه ی، به شهر کردن به رهنگاری یه کتر ببنو به کوشتن پویه که نه یه کتری. دهولته یی نیسلامی له مدهینه له و کاتانه دا وه کو دهولته یی نیستاکه خاوه نی چکه و خه زینه و بارو بارگه ی شهر نه بو. ته و یاران ه ی له گه ل پیغه مبه ر ﷺ به رهنگاری دوژمن ته بوون و شهریان ته کرد هه مویان به چکه و بارو بارگه ی خو یان رویان ته کرده شهر کردن، ننجا که سهر ته که وتنو دوژمنیان ته شکاند ته و چکه و مال و مالاته ی له کاتی شهر داگیر ته کراو ته وه ی له مهیدانی شهر له دوژمن به جی ته ما غه نیمه بو ته که وته دهستی مسولمانه کان به پیی فهرمانی ثایه ته که ته کرایه پینج به ش، به شیککی ته رخا ن ته کرا بو پیغه مبه رو که سو کارو هه تیوانی بی باوکانو که سانی هه ژارو لیقه و ماوانی بیکار، چوار به شه که ی دیکه دابه ش ته کرا به سهر ته وانه ی به مال و تفاق ی خو یان پیکیان له شهر ته کرد.

ته مه یه مه به ست له و ثایه ته ی له سهره تای ته و باسه مان خستمانه سهر کاغده که ته فهرمویت: ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ...﴾ غه نیمه ت ته وه یه له شهر ته ده ست ته که ویت.

واته: دروست نه بوه و دروست نیه رو بکریته شارو دیهاتی دوژمن که کافرنو به خراپه رو بکریته سهر دانیشتوه کانیان که له شهر ته به شدار نه بوونو چشتیک له مال و مالاتیان داگیر بکریته و به غه نیمه ت دابنریت.

ته مه له گه ل مال و هه بوی کافر وایه که له مهیدانی شهر ته نیه، ننجا چ جا له شهر ټک له گه ل هاودینی مسولمان رو بدات و بکریته!!

مسولمانه كان له مهو پیش له هیچ کاتیكا نه بوه نه گهر له شهرا له گهل به شیک له دوژمنی کافر شهریان کردییت و سه رکه وتبن، دوی نهو روپان کردییته دیه که یان، یان شاره که یان و شتیکیان تیا تالان کردییت یان دهستی کوشتنیان روو پی کردییته بی گوناھینک یان به خراپه دهستیان بو تافره تیك دریژ کردییت.

نهم کارانه له نهو روپا، پیشه ی هه مو دهو له ته کان بو که له شهري یه که مو دوه می جیهانی رویدا که به سه ر یه کتريا سه ر نه که وتن، ههروه ها نه مه پیشه ی صریبه دیانه کان بو پیش بیست سی سالیك له مه و بهر له گهل مسولمانه کان له کو سو قو، ههروه ها نه مه له کاتی خو، کرده وه ی سه لیبه کان بو که چهند جار یك هی رشیان کرده سه ر ولاتی شام و فه له ستین.

دهو له تیکی مسولمان نه گهر دهو له تیکی داد په ره ر بوو نه من و ئاسایشی له ولاتا ره خساند بوو به یهك چاو ته ماشای هه مو لایه کی نه کردو به یهك کرده وه و مامه له روی له دانیش توانی ولات نه کرد به بی جیاوازی له بهینی تیره ییک و ره گهزو ره گهزیك، به لام له گهل نه مه یا نه گهر تیره ییک یان به شیک یان شار یك به بی هه قینک لی هه لگه رایه وه لی یی یاخی بوو خو ی لی نه کاته وه، نه وه نه و به شه به پیی بریار دانی شهرع پییان نه و تریت (بغات) بوغات، واته له سنور ده رچوان و یاخیان.

ئنجا نه و دهو له ته بو ی هه یه هه ولبدات یاخی بونیان پی بی ری و هه مو ریکی راست بگریت بو نه وه ی بیان گه رینیتته وه بو لای خو، به لام هه قی نه وه ی نیه روی شهریان تی بکات تا نه وان رو له شه ر نه که ن، نه گهر نه وان رویان له شه ر کردن بو نه مان هه قی ده ست وه شان دنیان

هه يه تا به سه ريانا زالؑ ءه بنو ءه ياخه نه وه ژير سيٲه رى فينكى خو يان؁ به لام ناييت و ءروست نيه له هيچ مه زهه يٲك له ئاييني ئيسلاما ءه ست بو مالؑ و سامانيان ءريژ بكنو به غه نيمه ت بريارى بءهن.

مامؤستايانى ٲيشوى ئيسلام ءه مه يان رون كر ءو ءه وه ءه لٲن: ءهو ءه وه ءه كه ر چشتيؑ له مالؑ و سامانى ءه وانيان كه وه ءه ژير ءه ست؁ ءروست نيه ءه ست بو هيچى ءريژ بكن؁ ءه يٲت ءه ستى به سه را بگرن تا شهر كو تايى ءيت و ءه ست له چهك بهر ءه ءريٲت و ءه وانه ءينه وه ريزى ءانىشتوانى ءيكهى ولات؁ ءهو كاته ءه يٲت ءهو مالؑ و سامانه كه ءه ستيان به سه را گرتوه هه موى بگه رٲينه وه بو خاوه نه كانى؁ چونه كه به ٲيٲى فه رمانى ئايين مالى كه س بو كه سيؑكى ءيكه هه لال نايٲت.

هه ركه سيؑ به مهى و تم ٲروا ناكات با ته ماشاى جزمى ءه يه مى كتيٲى (المبسوط) بكات له لاپه رهى (١٢٤) و ءواى ءه م لاپه ريه؁ هه روه ها ته ماشاى جزمى هه وه مى (بءائع الصنائع) بكات له لاپه رهى (١٤٠) و ءواتر. هه نه فيه كان و مالكيه كان و هه نبه ليه كان و شافعييه كان هه مويان ءه لٲن ءهو باغيانه له شهر يانا ءه گه ر زيانيان به شوٲينيؑ گه يانبوو ءه وهى له شهر به كار ءه هيٲنريٲ له ناويان برءبوو ءهو كه سانهى له شهر به ءه ستيان كوژرا بو كه شهر ته واو ءه يٲت و ءه ستيان ءه گاته يه كترى ءه يٲت ليٲان ببور ءريٲت و هيچ زيانٲكيان ٲيٲ نه بژير ءريٲت؁ بو راستى ءه م قسه يه ءه وهى له يه ويٲ با ته ماشاى جزمى هه وه مى (نيل الاوطار) بكات له لاپه رهى (١٦٩) و ءواتر.

ئيمامى (قه رافى) كه مامؤستايه كى به رزى مالكيه كانه ءه ليٲت: ءه يٲت مه به ست له شهر كر ءن له گه ل باغيه كان لابر ءنى به غيه كه يان

بیټ نه ك مده به ست كوشتن و فهوراندنیان بیټ، هه روه ها ته لیټ: نه وه ی له وانه له شه را پشتت تیټه كات ته بیټ وازی لسی بهیټریت و ده ستی خه راپه ی بو دریژ نه كریټ، هه روه ها نابیټ برینداره كانیان بكوژریت و دروست نییه ده غل و دانیان و باغو باغاتیان بسوتیندریت و دارو دارستانیان هه لبقه ندریت، بو زیده زانین ته ماشای جزمی یه كه می (الفروق) بكه له لاپه رهی (۱۷۱)، هه روه ها ته ماشای كتیبی (القوانین الفقهیه) بكه له لاپه رهی (۳۶۴).

ئەنفال

ئنجبا با بیینه سەر باسی ئەنفال و بزانی مەبەست لەم وشەیه چیه و
بە چی ئەوتریت.

ئایا ئەوهی رژیمی بەعسو سەددام روی پێ کردە هەریمی
کوردستان و ئەو برین و کوشتنەو مەلەن روخاندن و دیهات کاول کردن و
شینایی و باغ و باغات سوتاندن و مەلەو مەلالت و سامانی دانیشتوانی ئەو
هەریمە زەوتکردن و بە تالان بردنی ئایا ئەمەیه مەبەست لە ئەنفال؟
هەرۆک و بە گۆییا دراو ئەوها لە ئاین وەرگەرپاوه کان کاویژی ئەکەن و
بلاوی ئەکەنەوهو ساویلکەو نەزانانی پێ ئەخەلەتین.

ئەنفال چی یە؟ هەندێک لە مامۆستایانی پێشوی ئاین ئەلێن:
مەبەست لە ئەنفال غەنیمەتە، ئەو غەنیمەتە ی که لەمەوپێش
مەبەستە که یمان زانی و باسە که یمان رون کردەوه، بەلام ئەوهی راست و
تەواوە ئەنفال مانایە کی جیاوازی هەیه لە گەڵ مانای غەنیمەت،
چونکه هەر یە که یان لە ئایەتیکی تایبەتی دیار کراوه، هەرۆک
لەمەوپێش دیتمان.

ئەنفال لە زوبانی عەرەبیا کۆی نەفەلە واتە زێدەو پتر، ئەوهی رابرد
که ئەو غەنیمەتە ی که کاتی شەرا لە گەڵ دوژمنی غەیره ئاین ئەهاتە
دەست و ئەوهی لە مەیدانی شەرا لێی بەجی ئەما لە پێنج بەشا چوار
بەشی بەسەر ئەوانەیا دابەش ئەکرا که لە شەرا بەشدار بون. ئنجبا هیچ

كهسيك لهوانه ههقی سهر ئهوهی نهبو شتيك لهوهی له کاتی شهرا
ئه كهوټته ژيردهستی بو خوی ههلی بگريټ زياد لهوهی لهو غهنيمهته
بهري ئه كهوټت. ههمو زيديهك ئه بو بگهريټتهوه ناو ئه و غهنيمهتهی كه
دوايي بهش ئه كرا.

ئايهته كه كه له غهزای بهدرا هاتوټته خوارهوه ئه فهرمويت:
﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ﴾، واته: ئهی محمهد پرسيارت
لي ئه كه ن لهو زيادهيهی له شهرا ئه كهوټته دهست يه كيك بو هيه بو
خوی بيت. ئه فهرمويت: نا ئه وه هی خودايه به شيكه له ههمو ئه و
غهنيمهتهی ديته دهست و به سهر هه موان دابهش ئه كريټ به بي هيچ
زيادهيهك كهسيك بو خوی تهرخانی بكات.

به لان سهرۆكي ولات يان سهرۆكي ئه فسه رانی شهر بويان هيه
شتيك لهو غهنيمهتهی ديته دهست، پيش به شكردن بداته يه كيك كه
له شهرا رهشيد يكي ديارو ئاشكرای نوانديټ وه كو ئه وهی هه لپه ی
برديټته سهر گه وره ی به رپوه به ري له شكری دوژمن و كوشتبيټي.

ههروه ها وه كو ئه وهی سهرۆكي ئه فسه رانی شهر بليت ههر كهسيك
بتوانيټ بگاته جبه خانه ی دوژمن بيته قينيټته وه لهو غهنيمهتهی دهست
ئه كهوټت له به شی خوی زياتر چشتيكي به نرخي بو پريار ئه ده م و
ئه يده مي، ههر شتيكي تر وه كو ئه مانه.

ئه مه يه مانای ئه نفال نهك تالانكردي مال و مالات و سامانی
مسولمان ههروه كو رژيمي به عسی صدام له ههريمي كوردستان روی
تي كردو هينايه دی.

سزادان

لە ناو کۆمە لا چەند کردەوه یەکی خراب هەیه که رو ئەدات لە لایەن هەندیک بە کردەوه و بەدره وشت گە لەناو ولاتا ئەبێتە مایە ی ئاشوب و ناخۆشی و دوژمنی و دوژمنایەتی. ئایینی ئیسلام بۆ بەر بەست کردنی هەر یە که لەو خەراپانە سزایکی تایبەتی داناوه که ئەبێت رووی تیبکریتە ئەو کەسانە ی ئەو خەراپانە دیننەدی.

لە ئاین وەرگەرپاوه کان لێره شا رەخنە لە ئایینی ئیسلام ئەگرن و تانەوتە شەری پوچەل و چەوتیان روی پێ ئەکەنە ئەم ئایینە و ئەو سزایانە بە خەراب ئەخنە بەر چاوو ئەلێن ئەم چەرخە یا لە گەل عەدالەت ناگونجێت و رێک نیە.

ئەجا با یەك بە یەك ئەو کردەوه خەراپانە و سزاکانی بخرێنە بەرچاوو کەمیکی لێبدوین تا بۆمان دەرکەوێت چەند ئەو لە ئاین وەرگەرپاوانە بیروباوەریان کۆلەو تیگە یشتیان کەم ئەبریت و وتاریان بە پێچەوانە ی دادپەروریه.

١- سزای کوشتن:

هەر کەسێک بە بێ هیچ هەقیک و بە غەدر دەستی کوشتن بۆ یەكێک درێژ بکات و بیکوژێت کەس و کارەکی هەقیان هەیه داوای تۆلەسەندن لەو کەسە بکەن تا دادگا بۆیان ئیعدام بکات. ئەجا دادگا ئەبێت ئەو داواکردنە یان بێتێتە دی.

کوشتن به بې هق دو خه راپه نه به خشې، خراپه یکیان رو نه کاته کوژراوه که و که سوکاره که ی، خراپه که ی دیکه رو نه کاته کوژراو ناشوبی تیا دینیتته دی.

کوشتن به ناهق روی له گیانی که له ناو کوژمه لا که به شی که له گیانی نه و کوژمه له، که هه مو دانیشتوه کانی تیا به شداره. نه وه ی به ناهق رو بکاته گیانی یه کی که وه کو نه وه وایه روی کردیته گیانی کوژمه لایه تی و ژیانیا، بوی و تمان جگه له هق کوژراو و که سوکاره که ی کوژمه لایه تیش به شداره له وه هقه یا.

له بهر نه مه خودا له باسی کوشتنی هایل له لایه ن براکه ی قایل له نایه تی (۳۲) سوره تی (المائدة) نه فهرمویت: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا...﴾ نه فهرمویت: هه که سی که به بې هق که سی کی دیکه بکوژیت وه کو نه وه وایه هه مو خه لکی کوشتیته چونکه نه و کوشتنه روی کردو ته گیانی که هه مو خه لک تیا به شداره.

له یاسا بریاردان به تو له وه رگرتن به نیعدم له و که سه ی به ناهق یه کی که نه کوژیت ژیانی تیایه و ژیان نه به خشې نه ک مردن، خودای به رزی بیوینه له نایه تی (۱۷۹) له سوره تی (البقرة) نه فهرمویت: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَٰةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾، واته: نه ی خاوه نانی بیو هوش بریاردان به تو له وه رگرتن به کوشتن له بکوژ، ژیان نه به خشیت نه ک مردن.

نه و بریاردانه (نیعدم) ژیان به بو نه و که سه ی نه یه ویت که سی که به غه در بکوژیت، چونکه نه زانیت به و روتی کردنه ی ژیانی خو ی له ناو

ته بات و ئيعدام ته کړيت، ژيانيش لای مروژ شیرينه تا بوی بکړيت دهستی بۆ به سهره وه ته کړيت و له ناوی نابات، هممه زور کهس له روکردنه کوشتن دور ته خاته وه که مایه ی ژيانه بوی.

ژيانه بۆ ئه و کهسه ی يه کيک بيه ویت روی کوشتنی تې بکات، چونکه ئه و کهسه له بهر توله سندن هه ر وا به ئاسانی رونا کاته کوشتن، ههروه ها ژيانه بۆ کومه لایه تی، چونکه به زوری ئه بیته هوی ئه وه ی که سيک به غه درو به بی هه ق روی کوشتن نه کاته ئه نداميک له ئه ندامه کانی که له ژيانا به شداره له گه لیان و ئاشوب و ناخوшы تيا پهيدا نه کات و ئه ی هيئتته دی.

فه رمایشتی خودا له کو تایی ثایه ته که، که ئه فه رمویت: (يَا أُولِي الْأَلْبَابِ) مانایه کی زور وردو قولی تيا به، فه رمایشته بۆ ئه وه ی ئه بیته بیر له ئه من و ئاسایشی ولات و میلله ت بکړيته وه و رینه دریت ئاشوب و ناخوшы و دوژمنایه تی تيا رو بدات، دواتر نايیت به چاوی به زه یی ته ماشای يه کيک بکړيت که ئه نداميکی له ئه ندامه کانی کومه ل له ناودا وه گیانی لى وهرگرتوه و خشتيکی له بناغه ی کومه لایه تی هه لقه ندوه و به سه ر يه کا شکاندويه تی.

فه رمایشتيکه روو ته کاته خاوه نانی بیرى ریک و هوشى ته واو داوایان لى ته کات که بریار دانیان ئه بیته به پیی ته رازوی راست و ته واو بیته، چی چاکه ئه وه ی لى رو بدات، ده ست به خوینان ته گه ر توله رویان ته نه کات و ئيعدام نه کړین، ئه من و ئاسایش له ناو کومه ل و ولاتا له نگ ئه بیته و میزانی تیک ئه چیت.

فەرماشت کە ئە فەر مویت: (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ) فەرماشتە کە ئەوەی بەبێ ھەق ڕوو ئە کاتە ژیا نی کە سیک، ڕوو ئە کاتە کانگە ی ژیا ن کە ھەمو کە سیک تیا بە شدارەو بە شی کە لەو کانگە یە، دەستی خراپەو روخاندنی بۆ درێژ ئە کات، سستی بە رامبەر ئەو دەستە خویناویەو تۆلە لێ نە سەندنی ئازاردانی ھەمو دانیش توانی کۆمەلە و ولات ئە بە خشی و ڕی پێدانە بە ھەمو دەستی کی ستە مکار بە پیی ھەوا و ئارەزوی خۆی دەستی خراپە بوە شی نی و مردن بی نی تە دی.

ئەوانە ی ئە لێ ن تۆلە سەندن (ئیعدام) کاری کی خەراپەو ئە بی ت بەر بە ست بکری ت و لە یاسایا ری پێنە دریت، ئەوانە ئە گەر بە باشی وردبەنەو و ھۆشی خۆیا ن بە ری کی بە کاری بن ئە بینن ئەوە ی لە سەرین بە ھەلە یا چوون، چونکە:

۱- ژیا ن بە خشی نی کی خودایەو ئەو داویە تی ئە ک یە کی کی دی کە تا بۆی ھە بی ت بە بێ ری کی شانی کی خودا روی نە ھی شتی تی بکات. ئەوە ی بە ناھەق دەستی نە ھی شتی بۆ درێژ بکات، بە ھەق ری ئە دات بۆ ئەوە ی دەستی نە ھی شتی بۆ خۆی درێژ بکری ت و بەو پییە مامەلە ی ئە گەل بنویند ری ت کە خۆی کردویە تی.

ئەوە ی دەست بۆ مالی یە کێک درێژ بکات و لە ناوی بە ری ت ھەمو یاسای ک ری ئە دات زیانە کە ی پێژمی دریت، ئنجا ئایە مال بە نرخ تە یان ژیا نی ئادە می زاد؟

۲- یە کێک ئە گەر بە ناھەق یە کی کی کوشت ئە گەر ئەو کە سە ئیعدام نە کری ت، کە سوکاری کوژراو کە ژیا نیان پێتال ئە بی ت تا تۆلە ی کوژراو کە یان لە کابرای بکوژ وەر نە گرن، بۆ ھی نا نە دی ئە مە ھی چ

دریغییك ناكهن، وا ئه‌بیټ هه‌لیان بۆ رێك ئه‌كه‌وێت ئه‌و كه‌سه‌و ئه‌و خزمه‌ پشتییه‌ی له‌گه‌ڵیه‌تی ئه‌كوژن، دوا‌یی كه‌سو‌كاری ئه‌مان ده‌ست له‌و تۆله‌ وه‌رگه‌وه‌ خزماني ئه‌وه‌شینه‌ن، ئنجا به‌ ساله‌های سال دۆژمنایه‌تی پتر ئه‌كه‌وێته‌ به‌ینی دو‌ بنه‌ماله‌، یان دو‌خیل، ئنجا له‌ هه‌ر دولا چهند كه‌سیکیان ئه‌كوژیټ و ئاشوب و ناخۆشی رو‌ئه‌کاته‌ ناو کۆمه‌ڵو په‌تی ئاسایشی تیا ئه‌پچرێټ.

به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌که‌م جار کابرای بکوژ له‌ قه‌ناره‌ بدریټ و گیانی لیوه‌ر بگیریټ كه‌سو‌كاری هه‌چ کینه‌ییکیان رو‌ناکاته‌ كه‌سو‌كاری کوژراوی یه‌که‌م جارو ئاگری دۆژمنایه‌تی له‌ به‌ینیان هه‌لئاگیرسی ئه‌وه‌ی به‌ ناهه‌ق یه‌کیك ئه‌کوژیټ نایټ به‌ چاوی به‌زه‌یی ته‌ماشای بکریټ و — هه‌روه‌کو له‌مه‌وپیش وتمان — هه‌قی کوژراو كه‌سو‌كاری بخریته‌ پشتگو‌ی و ته‌ماشای ئاگری ناو ده‌رونیان نه‌کریټ كه‌ کابرای بکوژ تیا هه‌لیگیرساندوه‌.

۳- ئه‌شیت بو‌تریټ له‌ قه‌ناره‌دان کوشتنی له‌ناو کۆمه‌ڵه‌ لانه‌بردوه‌، به‌لێ کوشتن له‌ناو هه‌مو کۆمه‌ڵێک و ولاتیکا هه‌یه‌و به‌رده‌وامه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ قه‌ناره‌دان هه‌مو تینوی خوینیکی ده‌ست نه‌به‌ستیته‌وه‌ بن بری نه‌کردیټ، ئه‌بیټ بزاین به‌شیکی زۆری له‌ رو‌کردنه‌ ئه‌م خراپه‌یه‌ جله‌و کردوه‌، چونکه‌ بیر له‌ نه‌مانی خو‌یان و بیوه‌ژن بونی خه‌زانه‌کانیان و هه‌تیوبونی مال و منداله‌کانیان و په‌راگه‌نده‌بونیان ئه‌که‌ن.

دو‌کتۆر حه‌مید سه‌عه‌دی له‌ لاپه‌ره‌ی (٤٣٣) له‌ کتێبه‌که‌ی (النظرية العامة لجريمة القتل) ئه‌لێټ: ئه‌وه‌ی وا ئه‌زانیت سزای ئیعدام نیسه‌به‌تی کوشتنی که‌م نه‌کردۆته‌وه‌ وانیه‌و روداو به‌ درۆی

ته خاته وه، چونكه له ژماردنی تهم جهریمه یه دهر ته كه ویت كه ژماره ی كوشتن له و ولاتانه ی یاسایان بریاری تیعدم كردن ته دات روو له كه میه به پیچه وانده ی تهر ولاتانه ی سزای تیعدمیان لبردوه.

۴- به شیک له ولاتان تهم سزایه یان لبردوه، به لام هندیکیان دوا ی لیکولینه وه پیوستیه که یان بو دهر كه وتوه گهراندویهانه ته وه. روسیا چهند جار یك لایردوه دوا یی گهراندویه ته وه، دواترین گهراندویه یان له سالی (۱۹۵۴) بو.

له ولاتی سدیلان تهم سزایه یان له سالی (۱۹۵۶) لبرد، تهماشایان كرد نیسبه تی كوشتن روو له زور بونه، له (۲۶) مانگی تاب له سالی (۱۹۵۹) یه كیک له دانیشتونای ولات توانی بگاته مالی سهرۆك وه زیران (به ندرانیكه و) بیکوژیت، دوا ی ناشتنی جه نازه كه ی پهر له مانی ولات به شیویه کی په له گردبزو وه دوا ی لیکولینه وه ی چوار سعات بریاریاندا سزای تیعدم بگهریته وه ناو یاسای ولات.

۵- تهره ی له کاتی هله یی کی بیمه عنا پروونه کاته به رامبه ره كه ی و تیکوژیت به بی تهره ی بیر له دوا هاتوی خوی و مال و مندا له کانی بکات و به بی تهره ی بیر له وه بکات كه به و روتیکردنه ی ناخوشی به کومه ل ته گینن، تهره له ناو کومه لا تهندامی کی پوچه لی بیکه لکی زیان به خشه، پیوسته تیا نه هیلدریت، تهره وه كو ده ستیک وایه توشی سهره تان بویت، ته بیت بردریت، گهرنا نه خوشیه كه ی پهره ته ستینیت و لایکی دیکه ی ته گریت.

وتمان كوشتن سی هقی تیایه هقی كوژراو و هقی كه سوکاری كوژراو و هقی کومه ل (هقی گشتی) هقی كوژراو وه كو میرات

ئه گهرپیتتهوه بۆ كهسه كانی، ئهوانه ههقی داواکردنی ئیعدام کردنی بکوژیان ههیه، دادگا ئه بیته ئه وه ههقیان بۆ بره خستینی، بهلام ئه گهر ویستیان له کابرای بکوژ خوشبن ئه وه خودا جهزایان به چاکه ئه داتهوه. دادگا لیڤهیا ته ماشای ههقی کۆمهله ئه کات و جهزایهکی گونجاو له سهر بکوژه كه داته نیت.

ئه گهر كه سوکاری کوژراو چهند كه سیك بوون وه کو چوار برا، ئه گهر یه کیك لهو برایانه لیخوشبونی نیشاندا بهلام سیانه كه ی دیکه بهم بریاره قایل نه بوون و داوی ئیعدام کردنیان کرد، لای زۆربهی مامۆستایانی ئاین بریاردانی برای لیخوشبو ئه چیتته سهرو ئه بیته ئه وه کانی دیکهش پیتی رازی بن.

٢- سزای دامین پیسی:

خودای بهرزی بیوتیه بۆ بهردهوام بونی ژیان له ئادمیزادا نیرو میی هیناوه ته دی، ههروه کو ئه مه وایه له هه موو گیان له به ره کانی دیکه، چ گه وره بن یان گچکه، چ فرنده بن یان بینال، چ له ناو ئاوا بژین یان له چۆلایی و دهشتایی.

بهردهوامبوونی ژیان له ئاده میزاد به یه کگرتنی ئافرهت و مرۆڤ دیتته دی ئه بیته ئه وه یه کگرتنه به ریکیشانی خودا بیته كه له ئایینه که ی بۆمانی ده رخستوه، نهك به شیوه تیکی به ره ئلایی بیته ههروه کو له گیانله به ره کان دیکه دیتته دی.

پیاو یان ئافرهت ئه بیته دهست به سه ر ناموس و شه ره فی خو ی بگریته، نایته وه کو گیانله به ره کانی دیکه هه ریه که هه ر رۆژه روو له

یەکیك لەوہە کەبێ دیکە بکات و ئەگە ئێ گەردبێتتەوہ و پێکەوہ جووت ببن،
 ھەرەو کە ئەمە پێشە بەشیکی زۆری نیرو میسی دانیشتوانی ولاتانی
 غەیری مسولمانەکانە لە رۆژتاواو لە رۆژھەلات.

رێدان بەو شیوہ گەردبونەوہیہ کۆلەگە ی کۆمەلایەتی لار ئەکات و
 ئە ی ھەژینی، بناغە ی خێزاندار ی تیک ئەدات، ریشە ی خزم و خزمایەتی
 لە یەک ئەپچری، میھرەبانی باوک و نەوہ و نەتەوہ کز ئەکات، کەس
 ئاگای بەسەر کەسیکی دیکەوہ نامینیت و یارمەتیدان لە بەینیان
 نەودیکی وای ناییت.

ژمارە ی دانیشتوانی ولات لە باتی زۆر بوون سال بە سال روو لە کەم بوون
 دەکات ھەرەو کە ئەمە دیارو ئاشکرایە لە ھەندیک لە ولاتەکانی رۆژتاوا بە
 تاییەتی ولاتەکانی ئەسکەندیناٹیا کە ئەم شیوہ یە کگرتنە ی ھەردوو بەشی
 نیرو مێ تیانا کاریکی بلاوو یاسا ریی پێتەدا، بەبێ ئەوہ ی بیر بکریتەوہ کە
 ئەو شیوہ یە کگرتنە چ جیاوازیە کی لەگەڵ یە کگرتنی خاوەن ژیانەکانی دیکە
 ھە یە کە ئەو ییرو ھۆش و تیفکرینو زوبان و قسە و وتارە ی کە بە ئادەمیزاد
 خەلات کراوہ ئەوان لێی بیبەشن.

گەردبونەوہ یە کگرتنی پیاویک و ئافرەتیک و ئەوہ ی لە بەینیان روو
 ئەدات ئەبیت بە پێی فەرمانی خوداو فەرمايشتی پیغەمبەر ﷺ روو
 بدات، کە بە مارە کردنیکی شەریعی دروستە و ریی پێتەدریت و موبارەکی
 بە داوایە، بە نەوہ و نەتەوہ لێرودان.

ئەو یە کگرتنە ئەگەر لەو رییوہ نەبیت بە فەرمايشتی ئایینی خودا
 پێی ئەوتریت (زینا) کە خودا لە قورئانی پیروزا سزایە کی تاییەتی بو

ديار كړدوه و فهرمانى دوه روى پى بكرىته نه وانهى تهو شيوه گردبونه وديان لى رو ته دات له هدر دوو به شى ناده ميزاد له نيرو له مى.

تهو سزايه ش تهويه كه خودا له نايه تي (۲) له سوره تي (نور) ته فهرموي: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشُنْهُنَّ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، واته: تهوى له ريكي شانى خودا لا ته دات چ مروف بيت يان ثافره ت، روو ته كاته دامين پيسى كه زينايه سزايان سه د دار ليدانه، تهوى رو لهو كاره بكات ناييت لهو سزا دانه به زه يستان پى بيت، ته گهر ئيوه به راستى پرواتان به خوداو به دواړوژ هديه، تهو داركاريه ته بيت به ناشكرا بيته دى و له بهرچاوى به شيك مسولمانه كان روو بدات تا بيت ته عيبرت بو كه سانى ديكه.

ته وانهى به سافيلكه يي ته مه شاي ته م برياردانه ته كه نو تيگه يشتنيان كه م ته بري ت و زانينيان كه مه چ له تايين وهرگه راوبن يان نا، ته لىن: برياردان به م سزايه چو ن له گهل شارستانه تي ته م چه رخه ريك ته كه وي ت و چو ن ته بيت له ياسايا رى پى بدرى ت.

ته وانه وا ته زانن ته گهر ته م سزادانه له ياسا هه بيت و رى پى بدرى ت ههر روژه ته بيت چهند كه سيك بهر ته م سزادانه بكه وي ت و كه حه ياچونى تي دايه، ههروه ها ته لىن: ته مه كاريكه يرو هو ش رى پى نادات.

ته وانه نازانن يا به ثانقه سد خو يان گيل ته كه نو نايانه وي ت تي بگه ن كه روو كړدنه ته م سزادانه هه روا به ئاسانى ناييت، زينا ته بيت به شيوه كى شهرعى دوور له هه موو گومانىك دهر بكه وي ت، ته مه يش به وه ته بيت كه چوار كه سى راستگو ي ديندار هه موويان لاي قازى

شاھىدەى بدەن، ھەريەكە بلىت من بە چاوى خۆم دىتم دەعباى ئەو پياوھ چوھ دەعباى ئەو ئافرەتە - واتە ھەروھكو چۆن خەنجەريك ئەكرىتە ناو كىلانەكەى - ئنجا ئەگەر سى كەس لەو شاھىدانە وتيان ئىمە ھىنانەدى ئەو كارەمان بە چاوى خۆمان دىت، يەكى تريان وتى من بەشى خواروھىيى كابرار بەشى خواروھى ئافرەتەكەم بەپرووتى دىت، بەلام دەعباى كابرار نەدىت بچىتە دەعباى ئافرەتەكەو، زىنا لىرە ئىسپات نايىت و شاھىدەى سىانەكە وەرناگىرىت و بە بوھتان دائەندىرت و ئەو سزايەى پرونادات بەلام سزادانىكى تايبەتى پرو ئەكاتە ئەو سىانەكە شاھىدەىكەيان بە بوھتان دائەندىرت. دەربارەى ئەو شاھىدەى بە ئىسپات بونى زىنا چەند شەرتىكى دىكەى تيايە لىرە پىويست بە درىژە پىدان ناكات.

يە كىك ئەگەر كەسىك بە ناھەق بكوژرىت بۆ بە ئىسپات بونى ئەو كوشتە دوو شاھىدەى بۆ بەسەكە ئەبىتە ھوى ئەوئەى ئەو كەسەى شاھىدەى لەسەرئەدرىت مىلى بەپەتەو بەكرىت و گىيانى لى بىسىندىرت، بەلام بۆ دەرکەوتنى زىنا چوار شاھىدەى ئەوئەى كە ھەر چوارىيان يەك شاھىدەى بەو شىوھىە باسماں كەرد بدەن، چونكە خودا ئەيەوئەى تا بلوئەى عەرزو ناموسى كەس لەكەدارو برىندار نەكرىت و ھەروا بە ئاسانى ئەو كارە دەرئەكەوئەى و ئاشكرا نەبىت و ئەو سزايەى لى پرونەدات و كارەكە تا بەكرىت بە نەپنى و شاردراوھە بىنئىتەوھە.

ئنجا با بزائىن لە چەند مىليون - نالىم لەسەدا چەند - بەو شىوھىەى باسماںكەرد زىنا ئاشكراوئىسپات ئەبىت تا ئەو سزايەى لىروبدات.

ئافره تیک و مروځیک ته گهر رووبکه نه نه و کاره حه رامه چلک نه گونا ه
به خشه زور به دزی و به نه یی رووی تیته که نه، به شیوه ییک که هیچ
که سیک نه یی نیی ئنجا جا چوار که س.

مه به ست له فرماندان به و سزایه به راستی پیش نه وهی مه به ست
پی سزای هی نانه دی نه و کاره گونا ه به خشه بیت، مه به ست پی
دهر خستنی خراپی و چلکنی روو کردنه نه و کاره، که نابرو چونی تی دایه و
حه یا چون نه به خشی به تاییه تی بو ئافره ت، نابیت پیا و ئافره تی
بروادار به خوداو به پیغه مبه ری خودا قاچیان بخلی سکی ت و پرویان به
لای نه و کاره وهر گین، هه روه ها مه به ست پی دهر خستنی زور
گه و ره یی و خراپی نه و کاره یه (زینا)، چونکه کاری زور خراپی لی رو
ته دات، وه کو نه وهی ئافره ته که زگی پر بیت و لای خه لک نه و کرده وه
عه یی دهر ی لی ئاشکراییت و روو زهردو سهر شوړ بیت.

ئنجا که مناله که ی نه بیت کی نه بیت به باوکی و سهر په رشتی نه کات؟
زور جاریش وانه بیت که سوکاری ئافره ته که بو نه وهی له ناو خه لک
عه یی دار نه بن، نه و مناله دوا ی بونی یه کسهر نه کوژن و توشی گونا ه
کوشتن نه بن، یان له په رو ییکی نه پیچن و به نه یی نه یبه نه له سوچی
کو لانیک، دایته نین به ئومیدی نه وهی خیرخواهی که گوی له گریانی
منداله که نه بیت هولی بگریته وه و به ختوی بکات. واشنه بیت که س و
کاری ئافره ته که که هه ست به و کاره خراپه ی نه که نه قینیان به توندی
هه لته ستی و نه یکوژن.

نه وهی من بزائم به در یژایی می ژوی ده وله تی ئیسلامی له هیچ
کاتی که هیچ که سیک له وانه ی رویان کرد بیت نه و کاره خه راپه چ پیا و

بو بیټ یان ئافرهت ئه و کردهوهی به و شیوه شهرعیه ی باسمان کرد له
 سه ر ئیسیات نه به و تا توشی ئه و سزایه بو بیټ، چونکه ئه وه ی پرو ی
 دابیټ له و کاره خه راپه به نه ینی پرویداوه و شایه دی له سه ر نه ها تو ته دی.
 هینانه دی ئه و کاره حه رامه چلکنه به شیوه ټیک که له وانه بیټ زۆر
 به ئاشکراییی بیته دی و چوار که سی راستگۆ ئه و کردهوه یه بیسن و بینه
 شایه د، هیچ پرو نادات مه گه ر پیاو ټیک و ئافره ټیک جل و به رگی حه یا و
 حورمه ت له خو ټان دامالڼ و شیوه ی ئاده میزادیان لانه مینیټ و شیوه
 خووی به راز وهر گرن و نه زانن حه یا و شهرم چیه له باغیکی گشتیا له
 به رچاوی به شیکی زۆر له خه لک رووبکه نه ئه و کاره بیهیننه دی، ئنجا
 ئایه ئه و دوکسه ئه و سزادانه دهر باره یان شتیکی زۆر که م نیه؟ ئایا
 نه وانه هه قی ئه وه یان نیه هه ر له و جیه هه ناسه یان لی بردریت؟
 هه روه کو وتمان ئایینی ئیسلام تابۆی بگریټ ئه یه ویت ده ست به سه ر
 حه یا و حورمه ت و شهره فی هه مو مرو ټیک و ئافره ټیک بگریټ تا له نا و
 کۆمه لا توشی که میټیک و هیچ عه یبه ټیک نه ین.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: هه ر که سیټ چ پیاو بیټ یان ئافره ت
 ئه گه ر پیی خلیسکا و توشی ئه و کاره خه راپه بو - دامیڼ پیسی - با
 هه ر لای خو ی به نه ینی بمینیټ لای که س باسی نه کات. هه روه کو
 ئیستا که هی وا هه یه به بی شهرم حه یا له نا و ره فیه کانه ی خو ی ئه و
 کرده وه خراپه ی خو ی له گه ل ئافره ټیک دهر ئه خات و باسی ئه کات و
 ناموسی بریندار ئه کات.

پیش ئه وه ی کۆتایی به م باسه بیتم ئه مه ویت چهند لاییکی دیکه ی
 بجه مه به رچا و:

١- سزادانی ئەو کارەو ئیسپات بونی هەر دەربارە ی مرۆڤ و ئافرەتی مسوڵمانە، مرۆڤ و ئافرەتی غەیرە مسوڵمان ناگرێتەوه، مەگەر خۆیان بە ئارەزووی خۆیان بێنە لای قازی، بڵێن بپاردانی شەرعی ئیسلامان بە سەرا بپاریا بەه.

٢- ئیسپات بونی ئەو کارە بە دەم پێهینانیش ئەبێت، مرۆڤێک و ئافرەتێک ئەگەر بە ئارەزووی خۆیان بە بێ هیچ خورتینیک لای قازی ئیعترافیان بەو کردەوهی خۆیان کرد زیناکە ئیسپات ئەبێت و سزاکی لێ روئەدات.

٣- زگ پر بونی ئافرەت بە منال لای بەشێک لە مامۆستایانی ئایینی زینای پێی ئیسپات ئەبێت، لای بەشێکی دیکە وه کو شافعیەکان و حەنەفیەکان پێی ئیسپات نابێت، ئەم پایە لای ئەمانە دوربینی تێدا یە، چونکە وا ئەبێت حەیانێکی مەنەوی مرۆڤێک بە شیوەتیک لە شیوەکان پوو بکاتە رەحمی ئافرەتێک و زگ پر بونی لێ پو بەدات.

٤- ئیسپات بونی ئەو کارە تەنیا ئەبێت لای قازی بێت، سزادانیش ئەبێت بە فەرمانی ئەو بێت، هیچ کەسیک، یان بەشێک وه کو حیزبێک- ئەو هەقە ی نیه ئنجا ئەگەر قازی شەرعی نەبو حوکمە کە نابێت و پائەوستیێت.

٥- ئەگەر زیناکە ئیسپات بو سزاکی سەد دار لێدانه وه کو زانیمان، ئەو دار لێدانه نابێت زۆر بە قایم بێت و زیان بەهەشی، یان زۆر هێواشی بێت و ئازاردانیێک نەگەیتنی، هەروەها نابێت لە لەشا پووی پێ بکریته یەک جی، چونکە زیان بەو جییه ئەگیتنی، ئەبێت بەسەر

له شا دابهش بکړیت به بې ټه وهى ږووى پې بکړیته چهند جیټک که
فهوتانى لى ږوېدات، يان نازارى زور بگه ینى.

۶- ټه شیت يه کيک بلیت ټه کاره ټه گهر به شيو ټيکى شهرعى له
به ینى پياوټک و نافرته ټيکا هاته دى و ئيسپات بو، با به و سزادانه سزا
نه درين که سزادانىکى قورسه، با به زيندانى کردن بؤ ماوه ټيکى
تايبه تى حوکم بدرين که ټه مه ريکترو باشته.

به و که ټه وتریت نا ټه و باشتړنیه و خراپه، باشيه که ى ټه وهيه که
خودا ديارى کردوه و بريارى پيداوه، چونکه:

۱- زيندانى کردن هيچ نازاريکى تيدا نيه تا ببيت هوى ټه وهى ټه و
که سه جاريکى دیکه ږو و له و کاره نه کات.

۲- ټه و زيندانى کردنه زيان به خه زيندهى ده و لټ ټه گه ینى که
ټه بيت له و ماوه زيندانى کردنه يا ژيانى بؤ پره خسيندريت، واته
به رامبه ر کرده و خه راپه که ى چاکه ى له گهل بکړیت.

۳- ټه و که سه چ پياو بيت يان نافرته له ماوه ى زيندانى کردنيدا
ده ستى له هينانه دى ئيش و کارى خو ى ټه به ستریت و دوا ى ټه خات
له په ياکردنى رزق و دهرامه تى بؤ ژيسانى خو ى و ټه وانسه ى ټه و
ئيداره يان ټه دات.

۴- دواتر ټه و زيندانى کردنه وه کو ټه و سزادانه ى که خودا فهرمانى
پيداوه ناپيته عيبرت بؤ يه کيکى دیکه و ږي ږو کردنه ټه و
خه راپه يه ى لينا گريت و وه کو سزای ټه و سهد دار ليدان نيه که
له به رچاوى خه لک ږو و زوردى ټه به خشى و به چاوى که م ته مه شا
ټه کريت و شهرم و حه يا دای ټه گريت.

۳- سزادان بە بەرد باران :

رەخنەییکی دیکە کہ لە ئاین وەرگەرپاوەکان لە ئایینی ئیسلامی ئەگرن ئەوہیہ کہ ئەلێن: ئەم ئایینە لە زینادا ڕی بە رەجم کردن ئەداو ئەلێن ئەم سزادانە دورە لە ھەمو دادپەرورەیکە کہ بیسەوێت بە ییساغی عەدالەت بەسەر کۆمەڵ و ولاتدا بەرز بکاتەوہ.

ئەوہی کہ لەمەوپێش دەربارەہی سزای زینا باسماں کرد ھەرورەکو زانیماں مەبەست پیتی ئەو زینایەہیہ کہ لە بەینی مرۆقتیکی بی ھاوسەر و ئافرەتیکی بی میژد دینە دی، واتە کہ ھەر دولایان رەبەن بن.

بەلام ئەگەر ھاو مرۆقتیکی خاوەن ھاوسەر لە گەڵ ئافرەتیکی میژدار یەکیان گرتو ئەو کارە خەراپەیان ھینایەدی و کردەوہکیان بەشایەدی چوار شایەدو بەو شتوہیہی لەمەوپێش باسماں کرد لای قازی دەرکەوت و ئیسپات بو سزاکی رەجمی ھەردو لایانە، چونکہ ئەو مرۆقە لە گەڵ ئەوہی ھاوسەری ھەہیہ دەست بو عەرزو ناموسی میژدی ئەو ژنەو کەس و کاری ژنە کہ درێژ ئەکات، ژنە کەش لە گەڵ ئەوہی پینویستی بەو کارە نیہ چونکہ میژدی ھەہیہ خۆی بو ئەو کابرایە نەرم و شل ئەکات و ئەبیتتە شەرێک بو عەبیدارکردنی عەرزو ناموسی خۆی و میژدەکی جگە لەوہی بەو خیانەتەہی بناغەہی نەوہی میژدەکی بزر ئەکات و لە گەڵ بناغەہی نەوہی ئەو کابرایەہی ئەو کارەہی لە گەڵ دینیتتە دی و ئەو خیانەتە ئەکات لە رەحمیا تیکەلاو ئەکات ئینجا بناغەہی نەوہ کہ دواہی بونی بە منالیک نازاندی ھی میژدەکیەتی یان ھی ئەو کابرایە یە.

سزا بە رەجم لە ھیچ ئایەتیکی قورئان فەرمانی پی نەدراوہ، ئە تەراتاکە ھی جولە کہ کانە فەرمانی پیئدراوہ. بەلام لە کتیبەکانی ھەدیس

رېوايهت ههيه كه له كاتى پيغه مېهر ﷺ مړوځيځ كه ناوى ماعيزى كورې مالك بووه خاوهنى هاوسه ر بوه، ههروه ها ئافره تيځ كه به غاميديه ناوبراوه ميژدار بوه، هه ريه كه گوناھى زينايان لى روداوه هه ريه كه به ئاره زوى خوځيان زوبانى به هيئانه دى ئه و كارھى جولاندوه ئيعترافى كرده و داواى كردوه سزاي ره جى به سه را بدرېت، ئينجا به پيى ئه و داوا كړنه ي ويستى هاتو ته دى.

له وى كه رامان بوړد له مه وپيش زانيمان كه زينا به شايه دى چوار شايه دى راستگووى خوداناس ئيسپات ئه بيت ته گه ر به و شيو هيدى باسماى كرد شايه دى بدهن كه ئه و كار هه ئانه ديبه يان به چاوى خوځيان ديوه. ههروه ها دهرمان خست كه ئيسپات بوونى روودانى ئه و كار هه شايه دى شايد زوړ زه حمه ته و نايينه دى، چونكه هيج ئافره تيځ و هيج مړوځيځى مسولمان له ولايتيځى ئيسلامى هه ر چه نديځ بى شهرم و بى حدياو بى ئابرو بن ته گه ر روبكه نه هيئانه دى ئه و كار هه زوړ به دزى و به نه ينى رووى تيئنه كهن تا هيج كه سيځ ئاگادارى نه بيت و نه ي بينى و كار هه كيان شايد دى له سه ر نه بيت.

ئەشيت يه كيځ بليت نهى كه واييت ئه م سزايه بو بريار دراوه؟ له وه لآما ئه وترېت بو ئه وى باش بزاندريت هيئانه دى ئه و كار هه پووتى كړدى كاريځى زوړ خه راپه، له لاي خودا زوړ گه وريه كه سزاكه ي ئه بيت ئه م سزايه بيت كه خه لكى لى ئه سه له ميته وه و خوځيانى لى لا ئه دهن.

ئنجا كه واييت ره خنه دى ئه و له تايين وه رگه راوانه ره خنه ييځى پوچى بى جيبه و هيج سدنك و نرخيځى نيه كه ئه وانه وائه يخنه به درچار

ئەگەر كۆمەلەيەتى و ولات بە پىتى ئايىنى ئىسلام بەرپۆە بەردىت ھەر جەرەى چەند كەسىك ئەبىت توشى سزەى رەجم بىت.

ئەو لە ئايىن وەرگەرپاوانە و خاوەن رەخنانە ئەگەر راست ئەكەن با ئەو رۆژەى كە خودا ئادەمىزەدى بە ئايىنى ئىسلام شەرەفدار كەردە لە كاتى پىغەمبەر تا ئەوكاتەى پشت كراوەتە ياسەى ئەم ئايىنە - واتە لە نەزىكەى چوارە چەرخ - يەك كەردە وەمان بۆ دەر بۆنەن كە يەكك - نالەيم چەند كەسىك - بە شايەدى سزەى رەجم روى تەكرەبىت، ئەوە مەروو لەبەر دەستيانە با نمونەيىكمان بۆ ديار بكن.

ئەمە لە باسەكەى پىشو باسەن كە سزەكەى داركارى بىت بە ئىعتەرافىكى دور لە خورتنى لىكەردن لای قازى ئىسپات ئەبىت، ھەر وەھاش زىنايك كە سزەكەى رەجم بىت بەم شىوہە دەرتەكەوئە و تاشكرا ئەبىت. ئەمەش زۆر زەحمەتە يەكك ئەو كەردە وەى خۆى لای قازى دەرغەت و دەمى پيا بىنەت تا ئەو سزەى روى تەبكات. ئەمە ئەك ھەر زەحمەتە بەلكو رودانى لە مەزەندەدا نە.

پىشتەر باسەن كە ئايىنى ئىسلام ئەيەوئە رودانى ئەو كارە تا بكرىت پەردەى بەسەرە بەرىت. ماعزى كورپى مالك كە ئەو كارەى لى روداو لای پىغەمبەر دەمى پياھىنا، پىغەمبەر وىستى ئىعتەرافەكەى زەدەى تەبەكەوئە تا سزەى رەجم روى تەنەكات، پىتى فەرمو ئەشەت ئەوكارەت نە كەردىت ھەر دەست كورتەت كەردىت و يان ھەر ماچت كەردىت سى جار لەو جىيەى لىتى بون ماعزى دورخستۆتەو تا بەلكو لە ئىعتەرافەكەى لادەت بەلام ماعز ھەر لەسەر قسەى خۆى سور بوە، ئنجا كە دەست كرا بە رەجمى، رايكەرد، ئەوانەى رەجىيان ئەكەرد دواى

کەوتن، پێغەمبەر فەرمو ی ئەبوا یە وازتان لێبھێنایە بە لکو تۆبە ی ئە کردو خودا تەوبە کە ی لێوەر ئە گرت.

ئافەرەتی غامیدیە ناویش کە لای پێغەمبەر دەمی بە و کردەو خەرپە ی خۆ ی هینا، پێغەمبەر ﷺ پوگرژی نیشاندا پێ ی فەرمو بیر لە ئیعترافە کە ت بکەرەوەر تۆبە بکەر و روت بە لای خوداوە وەرگیرە، بە لآم ئافەرەتە کە هەر سوور بو لە سەر ئیعترافە کە ی ووتی ئایە ئە تەو ی ت دورم بختەو هەر هەرە کو ماعزی کوری مالکت دورخستەو.

ئنجە لە بەر ئەم شەرعا ئە و کە سە ی لە لای قازی ئیعتراف بە و کردەو خەرپە ی خۆ ی ئە کات ئە بی ت چەند جارێ ک لە چەند دانیشتیکی قازیا سور ی ت لە سەر قسە ی خۆ ی و پە شیمان ی کی تی دانە بی ت. قازی ئە بی ت بە شیوە ی ی بیدو ی نێ کە هاندانی تیا بی ت بۆ لادانی لە ئیعترافە کە ی تا ئە و سزایە روونە دات .

ئە گەر هات ئە و کە سە ، هەر رشت بو لە سەر قسە و ئیعترافە کە ی، قازیش حوکمی بە سزادانە کە دا کابرا بۆ ی هدیە دوا ی ئە وەش لە قسە کە ی پە شیمان ببی تەوە بلی ت ئیعترافە کە م راست نیە و درۆ ی تی دایە، قازی ئە بی ت ئە وە ی لێوەر بگری ت و حوکمە کە ی هە لبۆە شی نی ت و سزاکە روونە دات.

٤- سزای دزی کردن :

دزی کردن کاریک و کردەو ی کی زۆر خەرپە ، خەرپییە کە ی روو ئە کاتە ئە و کە سە ی دزیە کە ی لێنە کری ت، هەرە هاش روو ئە کاتە کۆمە لایە تی ولات.

تمه شا نه كه یت په كیك به همو تواناییكي روو ته كاته ئیشكردن و كاسبی بو تهوهی ژيانی باش بو خوږی و مال و مندالې پره خسیښی، بهو ههولدانه ی مال و سامانیكي مناسب ده سگر نه كات و تفاقیكي جوان وړك بو ماله كه ی نه په خسیښی. كاتیك به یانیك كه له خو هه لته ستی ته ماشا نه كات به شو په كیك رووی كردو ته ماله كه ی و به شیوه یك توانیویه تی دهر گای ماله كه ی بكاته وه، نهوهی تیا به نرخه و دهستی گه یشتبیتي و بزی لوابیت له پارهو خشلی ئالتونی هاوسره كه ی دهسی پیا هیناوه و دزیویه تی، ئنجا چ به تنیا بویت یان شهریک و یارمه تی دهری بویت.

كابرای خاوهن مال به داخیكي زوره وه نه بینیت رهغی كاتیكي زوری له دهست چوه و دزه هه روا به ئاسانی و به بی هیچ ماندر بونیك دهستی به سهره گرتوه و بردویه تی.

وابوه دزك رووی كردو ته مالیک تا تهوهی تیا یه تی و نه یه ویت به ئاسانی و به بی ته گهره بكه ویت ته ژیره دهستی و، خاوهن ماله كه ی كوشتوه. واشبوه خاوهن ماله كه كه به خه بهر هاتوه ته ماشای كرده توانای تهوهی نیه به رهنگاری دزه بییت ئنجا ری بو ره خساندوه تا چی نه ویت بیبات، به لام له گه ل ته مه شا دزه دهستی كوشتنی بو دریژ كرده و هه ناسه ی لی پریوه له بهر تهوهی نه بادا خاوهن مال بیناسیت و دوا یی خه بهری لیبداو دزینه كه ی دهر بكه ویت.

دزی جگه لهوهی زیان و ناخوشی به خاوهنی نهو ماله نه گه یینی كه دزیه كه ی تیا نه كریت، ناخوشی و ناشوب له ناو كومه ل په یدا نه كات، چونكه همو كه سیكي تیا نه خاته ترسو دلناره حه تی له

ترسی ئەوہی نہ بادا دزیک زەفەر بە مائە کە ی بەریت و زیان بە خۆی
یان بە مائە کە ی بگە یینێ.

ئایینی ئیسلام بۆ بەرامبەر وەستانی ئەم کارە خەراپە زیان و ترس
بەخشە لە مەچە کەووە دەست بڕینی بۆ دزی داناو.

خودا لە قورئانی پیرۆزا لە ئایەتی (۷) لە سوپەتی (المائدة)
ئەفەرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا...﴾،
واتە: دز چ مەژۆ یان ئافوێت بەرامبەر دزینیان و ئەم کردووە خەراپە
یان دەستیان بڕن، تا ببێتە عیبرت بۆ خەڵکی دیکە کە ئەیانەوێت روو
لەم پیشە خەراپە بکەن.

لە ئاین وەرگەرێکەکان لێرەشا بە رەخنە تەماشای ئەم بڕیاردانە
ئەکەن و ئەلێن چ رەوایە دەستی دز بڕدەیت؟ رووکردنە ئەم سزادانە
ئازاری توند و زۆرو دڵرەقی تێدا یە، یاسا نابێت بڕیاردانی ئەم شیو
سزایە تێدا بێت، هەروەها ئەلێن: دز هەر ئەبێت حەبس بکریت بۆ
ماوەتیک کە رێک بێت لە گەڵ ئەو دزیە کەوا کردووەتی.

ئەوانە ئەم بڕیاردانەیان وەکو ئەو وایە یەکیک بن هەردو چەنە گە ی
پەنما بێت پێویستی بە پەنسلین هەبێت، یەکیک خۆی بە دکتۆر بزانیت و
بلیت ئەمە بە حەبی ئەسپرین چاک ئەبێتەو.

ئەوانە ی لایانوا یە سزای دزی ئەبێت هەر حەپس کردنی بێت ئە گەر
نەختیک بە باشی وردبێنەو بە رێکی یڕ بکەنەو ئەبێن کە لە پاو
تێگە یشتنیان بە هەلەیا چوون. ئەوانە لە بەغدا ئە گەر تەماشای
دەفتەری پۆلیس خانەکان بکەن کە روداوی ئەوانە ی دزیان کردووە تیا
دەرخاوە و ژماردراو، ئەبێن هەر یە کە لەوانە چەند جارێک لەبەر دزی

کردن و گیرفانی خه‌لك برین روی پیتکراوه‌ته هه‌پسخانه‌و ماوه‌ییک تیا
ماوه‌ته‌وه، ئنجا که به‌ردرابی هه‌ر هه‌لی بۆ ریک که‌وتبیئت جاریکی دیکه
روی کردۆته‌وه ئه‌و پیشه‌یه‌ی خۆی، چونکه هه‌پسکردن هیچ جاریک
نازاریکی پینه‌گه‌یاندوه تا بییته هۆی ئه‌وه‌ی له‌و پیشه‌یه‌ی لایبدا،
که به‌ریش درابیئت و سه‌رفراز کرابیئت هیچ نیشانه‌ییکه پتوه‌یه وه
ده‌ست برین تا له‌ناو خه‌لك و کۆمه‌لا خه‌جالتی بکات و شه‌رم بیگریت و
بۆی بییته عیبه‌ت تا جاریکی دیکه روی به‌ لای ئه‌و کرده‌وه چلکنه
وه‌رنه‌گێری.

هه‌روه‌هاش بییته عیبه‌ت بۆ که‌سیکی دیکه که بیه‌ویت ریی ئه‌و
پیشه‌یه بگریت. بۆی ئه‌یه‌نین دزی له‌ هه‌مو ولاته‌کان کاریکی بلّاو
روتی‌کراوه، ئنجا بۆ ئه‌و روتیکردنه چهنده‌ها فیل و فیلکاریان دۆزیوه‌ته‌وه تا
به‌ باشی و به‌ مسۆگه‌ری سه‌رکه‌وتنی ئه‌و روتیکردنه‌یان بییته ده‌ست.

به‌لام ئه‌گه‌ر سزای دزی ئه‌و سزادانه بیئت که خودای به‌رزی بیۆینه
فه‌رمانی پێداوه ئه‌گه‌ر دزی له‌ناو کۆمه‌ل و ولّتا به‌ ته‌واوی بنپ نه‌بیئت،
روتی‌کردنه‌که‌ی زۆر که‌م نه‌بیئت، چونکه زۆر له‌وانه‌ی ئه‌یانه‌ویت دزی
بکه‌ن لێی ئه‌سه‌مه‌ینه‌وه، چونکه ئه‌زانن ئه‌گه‌ر دزیه‌که‌یان ئاشکرا بیئت
ده‌ستیان له‌ کیس نه‌چيئت، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا ئه‌گه‌ر یه‌کیك به‌مه
نه‌سه‌مه‌ینه‌وه‌و ریی لێ نه‌یگریت و دزی بکات و لێی ده‌ربه‌که‌ویت و ده‌ستی
به‌ردیئت جاریکی دیکه ڕوو له‌و ریه‌ناکات، خه‌لكی دیکه‌ش له‌ناو
کۆمه‌لا که ئه‌وه ئه‌یه‌نین، ئه‌وه‌ی بیه‌ویت ئه‌و ریه‌ بگریت چۆنها نه‌بیئت
خۆی لێ لانه‌دات، چونکه ئه‌زانیئت ده‌ستی خۆی له‌ کیس نه‌چيئت و
له‌ناو خه‌لكیشا به‌ چاویکی نرم و که‌م ته‌مه‌شا ئه‌کریت.

ولاتی حجاز (سعودیه) پیش نه وهی نه وتی تیا دهر بکه ویت له ولاته زور فه قیره کان نه ژمیردرا، به شی زوری دانیشته وکانی گه لیک هه ژارو دهست کورت بون، له گه ل نه مه شا دزی تیا زور کهم روی ته دا، چونکه نه وهی ویستنیکی دزی ببوایه له بهر دهست برین خوی به لایه وه نه ته برد ههروه کو نه مه ئیستاکه وایه.

نه وانه ی وا نه زانن نه گهر له بهر دزی سزای دهست برین له قانونی ولاتا هه بیته و بریاری له سهر بدریت ههر ماوه ییک و ماوه ییک نه بیته له ناو کومه لا چهند دهستی که له مه چه که وه بپردریت و دهست بر اوانی به زوری تیا بدیریت.

به لان وانیه چونکه ئایینی ئیسلام له بهر دزی هه روا به ئاسانی بریاری دهست برین نادات، ئیمه نه گهر ته مه شای کتیه شهریه دریه پیدراوه کان بکه یین نه بینن نزیکه ی بیست شهرت بو دهست برین هه یه، یه کیک لهو شهرتانه لاریکیکی تیا روو بدات دهست نابدریت.

ئیمامی ئیبنو حه جهر نه لیت: به دریشایی حوکی ئیسلامی له ولاتانی ئیسلاما ته نیا له بهر دزی شش دهست براره.

نه مه له بهر چی وابوه؟ له بهر دوشته، یه که میان: بریاردان به دهست برین له هه مو نهو ماوه یه بۆته هوی نه وهی دزی کهم روو بدات، دوه میان: نه وه یه که به شی زوری نهو دزیانه ی روویدا بیت شهرتی دهست برینی تیدانه هاتۆته دی تا دهست بپردریت.

وتمان له دزیا بو دهست برین نزیکه ی بیست شهرت هه یه، نه م شهرتانه هه ندیکی په یوه ندی به دزه وه هه یه هه ندیکی دیکه ی په یوه ندی بهو شته هه یه که نه دزیت، هه ندیکی دیکه ی په یوه ندی بهو

كەسەوه هەیه كە دزیه كەى لى ئە كریت، هەندىكى دىكەشى پەيوەندى بەو جىیه هەیه كە دزیه كەى تیا ئە كریت.

ئیمە لیڕە ناتوانین ئەم شەرتانە روون بكەینەوهو بیاخەینە بەر چاو تەنیا شەرتىكیان نەبیّت، ئەمەش ئەوێه، ئەگەر یەكێك نەبونی و برسێهەتى هەلى بگریتە سەر ئەوێ دزى بكات سزای دەست بپرین پرووى تى ناكات.

خودا له ئایەتى (١٧٣) له سوڤەتى (البقرة) ئەفەر مویت: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾، واتە: هەر كەسێك زەرورەت رووى تىبكاتە هێنانەدى كارىكى حەرام، گوناھىكى پىناگات.

لەم رووێهە پروو داویكى زۆر بلاو هەیه كە لە گەلێك كتیبەكان باسكراو، ئەمەش ئەوێه كە لە كاتى خەلیفەى دادپەرورەى دوویم جەنابى عومەرى كۆپى خەتتاب نەهاتى و گرانییكى زۆر روویكرده ولاتى حىجازو برسێهەتى رویدا، چەند كەسێك لە كۆیلەكانى حاتەبى كۆپى ئەبو بەلتهعە حوشترىكیان لە مرۆڤىكى موزەینەبى دزى و سەریانپرى و گوشتەكەیان خوارد، كە دزیه كەیان لى ئاشكرا بو، لای جەنابى عومەر دانیان بە كردهوه كەى خۆیان هینا، جەنابى عومەر بریاریدا دەستیان بپرێدیت، بەلام كە زانى برسێهەتى ئەو رێهەى پێیان گرتووه شەرتى سزای دەست بپرنیان بە سەرا نەهاتۆتەدى و برسێهەتى ئەو كارەى پى كەردوون، بریارەكەى خۆى وەستاند، ئنجا بە حاتەبى كۆپى ئەبو بەلتهعەى گوت تۆ ئەوانە كە نۆكەرتن باش نان نادەیت و برسیان ئەكەیت كە ئەوە وایكردووه ئەو دزیه بكەن، سویندم واییت ئەبیّت لە سزای ئەو تۆ نرخى حوشترەكە دو چەندانە بەدەیت. ئنجا ئەو نرخەى پى بژارد.

تهوانه ی دهست برین له بهر دزی کردن به سزایه کی خهراپ ته خه نه بهرچاوو سوزیان ته جولئ بهرام بهر تهو دهسته بی نرخانه ی له بهر دزی ته پردریت، بیر له وه ناکه نه وه که دزی کردن ته من و ئاسایشی ولات ته شیوینئ و زور خراپه ی تری لئ پوئته دات له کوشتن و بریندار کردن و داگیر کردنی مال و سامانی تهوانه ی به ئاره قه ی ناوچه وانی خو یان و کاسبی تهو مال و سامانه یان پیک هیئاوه.

ثایه کامه باشته سزای دهست برین نه بیئت و دز ترسی تهو له دهست چونه ی لا نه بیئت و چونی تهو یت وا رو له دزین بکات و دهست بخاته سهرمال و کاسبی خه لک، یان تهو سزایه له قانونا هدیئت تا دز له دزی کردن بره وینیتته وهو له ناو کومه لا هه مو که سیك دلنیا بیئت له وه ی زیان به خو یی و مال و سامانی تهوانه ی به ئاره قه ی ناوچه وانی خو یان و رو کردنه کاسبیان تهو مال له ناگات به دلنیا یی، که شهوان سهر بخاته سهر سهرینه که ی به بیئ تهوه ی ترسی هدیئت دزیک شهو یك له شهوان رو ته کاته مال له که یی و زیانی پیئ ته گه یئ.

هه مومان ته زانین که له کاتی حوکی به عسو حوکی رهشی صه دام به تاییه تی له ساله کانی شه ری عیراق و تیران و دوا ی تهو سالانه له به غذا په تی ته من پچرا بوو دزیکی زوری تیدا بلاو بو بووه، به شیوه یك کهس له مالی خو ی ته مین نه بو که شهو یك دزیک یان چهند دزیک روبکه نه مال له که یی و تهوه ی تیایه تی فهرهودی بکه ن، هه ندیک لهو دزانه دزیان کرد بو هه سنعته بو تهوه ی روژ به روژ گیرفانی خو یان زیاتر پر بکه ن.

هەندیک لەوانە پیشەیان ئۆتۆمبیل دزین بو تا پارچەیی مەکیه کانی
لە بازاری ڕەشا بفرۆشن، هەندیکی دیکەیان لە تاریکایی نیوه شهوا
ڕوویان ئەکرده مالان، دەرگاکیان بە فیلێک ئەکردهوهو ئەوهی بە نرخ
بوایەو بکەوتایەتە ژێر دەستیان تالانیان ئەکرد.

بەلێ وابوو لەو کاتانە چەند دزێک گیراونو بۆ ماوهێک حەپس کراون
بەلام کە بەردراون ڕوویان کردۆتەو پیشەکەیی خۆیان.

بەلێ ئەگەر بەهاتایە ئە یەکەم ڕۆژەو دوودەست لە دەستی ئەو دزانە
ببەردایەو ئەو بپینەیان بە تەلەفزیۆن دو سێ جار نیشان بدایە لەسەدا
هەشتای ئەو دزیانە روی ئەتەداو هەموو خەڵک لە مالو حالو خۆی
دەلیا ئەبو.

٥- سزای لە ئایین وەرگەران :

لە ئاین وەرگەرپارەکان رەخنەئێکی دیکەیی کە لە ئایینی ئیسلام
ئەگرنو دەم درێژ ئەکەن، ئەلێن: هەموو کەسێک ئەبێت سەر بەست بێت
لە بیروباوەری خۆی، چۆنی ئەوێت باوا بپروا بکاتو تێبفکری، یەکیک
ئەگەر پشستی کردە ئەو بیروباوەری کە باوکی مسوڵمانی لەسەری بووهو
پێیگەیشتو بە راستی نەزانیو بروای پێنەکات بۆ چ ئەبێت ئەم ئایینە
بپریار بە سزادانی بدات، ئایا چۆن ئەبێت مەرۆک بە زۆرداریی بە
بیروباوەریکی تاییهتی بەند بێت و نەتوانێت خۆی لێ جیا بکاتەوهو ڕوو
بکاتە بیروباوەریکی دیکە، یان بپاروێ.

بەلێ مەرۆکی مسوڵمان مسوڵمانێه کە چ لە باوکیهوه
پێیگەیشتی، یان لەسەر ئایینیکی دیکە بویتو دواویی مسوڵمان
بویت بۆی نیه خۆی لە مسوڵمانەتیە کە لایەت و خۆی لێ

به‌کینیهوه، ئنجا چ رو بکاته ئایینیکی دیکه یان هه‌ر به‌بی ئایینی بمیینهوه، ئهو مسوڵمانه‌ی پشت بکاته ئایینه‌که‌یی و خۆی لێ لادبات و پێی ئه‌وتریت له‌ ئایین وه‌رگه‌راو.

مرۆڤی مسوڵمان له‌ ئایین وه‌رگه‌رانی و بونی به‌ کافر به‌ چهند شتیك رو ئه‌دات وه‌کو ئه‌وه‌ی برۆای به‌ بونی خودا نه‌بیته‌، یان برۆای به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌رو پیغه‌مبه‌ره‌کانی دیکه نه‌بیته‌ سه‌لاوی خودایان له‌سه‌ر بیته‌- یان وابزانیت قورئان له‌ لایه‌ن خوداوه‌ نیه‌، یان برۆا به‌ واجب بونی نوێژ ته‌کات و، هه‌روه‌ها فه‌رزه‌کانی دیکه‌، یان به‌ قسه‌ یان به‌ نوسین یان به‌ وتار له‌ ئیتره‌یه‌کا به‌ گه‌ژ ئایینی ئیسلاما به‌چیت و لاییکی به‌ خه‌راپ بخته‌ به‌رچاو و هه‌ر شتیکی دیکه‌ی وه‌کو ته‌مانه‌ که‌ بۆنی کافربونی لێ رو‌دبات.

به‌لāن ته‌بیته‌ بزاین ره‌خنه‌گرتن له‌ هه‌ندیک قسه‌ی مامۆستایانی پیشوی ئایین هه‌ر چه‌ندیک پایه‌ی زانیاریان به‌رز بویت، که‌ دامه‌زرایته‌ له‌سه‌ر ئیجتیهاد و تیروانی خۆیان شتیکی دیکه‌یه‌و دروسته‌و هیچ گوناهیك نابه‌خشی، هه‌روه‌ها ته‌بیته‌ بزاین ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئایینیکی دیکه‌ له‌دایک بویت برۆای چۆن بیته‌، که‌یفی خۆیه‌تی، له‌ ئایین وه‌رگه‌ران رو له‌و ناکات.

مرۆڤی مسوڵمان ته‌گه‌ر له‌ ئایینه‌که‌ی وه‌رگه‌ریت، به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ نه‌ختیکی دیکه‌ باسی ته‌که‌م، سزاکه‌ی کوشتنه‌. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (مَنْ بَدَّلَ دِينَہ فَاَقْتُلُوہ)، واته‌: هه‌ر مسوڵمانیک له‌ ئایینی خۆی لادبات و لێی وه‌رگه‌ریت بیکوژن.

خودای بهرزی بیوتنه له قورئانی پیوژا له ئایه تی (۲۱۷) له سوره تی (البقرة) نه فهرمویت: (وَمَنْ يَرْكَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)، واته: ئه ی مسوئمانینه ههر كه سیك له ئیوه له ئایینه كه ی وه ربگه ریته به بی ئه وه ی تۆبه بكات و بگه ریته وه به كافر ی بریت، ئه وه هه مو كرده وه بیکی، فه وتان پرووی تیته كات و له دونیا و له دواروژ سودیكی لیوه ناگریت، ئه و كه سه له دواروژا هارپی ئاگری دۆزه خو به بی كوتایی تیا نه مینیتته وه.

به ئی پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ئه و مسوئمانه ی له ئایینه كه ی وكر نه گه ریته بیکوژن.

ئنجا با بزاین مه به ست له م فهرمانه كییه و له ئایین وه رگه راوه كان كی نه گریته وه، هه روا بۆمان ده ربكه ویت له كاتی پیغه مبه را چ شیوه له ئایین وه رگه راویك له ناو كۆمه لا رویداوه، هه رواش بزاین پیغه مبه ر ﷺ بۆ ئه م فهرمانه ی داوه.

له ئاین وه رگه راوان له سه ر دو به شن. به شیکیان زیانی له ئایین وه رگه راوه كه یان هه ر بۆ خویانه و روناكاته كه سینکی دیکه و ئه و كۆمه له ی تیدا نه ژین. ئه و بی پرواییه ی رویان تیکرده بلاوی ناكه نه وه چ به قسه و وتار بیته یان به قه له م و نوسین بیته و هیچ ره خنه تیکیان له ئایینی ئیسلام لی نایستریته و مه زنده ی ئه وه یان لی ناكریت هیچ به ندایه تیکیان له گه ل به شیك یان ولاتیك هه بیته كه به دوژمنایه تی ته مه شای مسوئمانه كان و ئایینی ئیسلام نه كهن. ئه م شیوه كه سانه به هیچ خه لاپینك رویان تیناكریت، چونكه بی زیان.

بہ لآن بەشیکی دیکہی لہ ئاین وەرگەرپراوەکان زیانەکیان وەنەبیئت
 ھەر بۆ خۆیان بیئت، بە لکو پوئە کاتە بیروباوەری مسوڵمانەکان و
 ئەیانەوێت ئەو بیباوەرییەو لہ ئاین وەرگەرپراوەکیان لہناو میللەتا بە
 قسە و وتار و قەلەم و نو سین و نو سین کاری بلاو بکەنەو و ئایینی ئیسلام
 یان ھەندیک لہ فەرمان و فەرمايشتەکانی کە راستیەکی ھیچ
 گومانیک رۆی تیناکات بە غەلەت بخەنە بەرچا و بە گژیا بچن و رەخنە
 لہ ھەندیک لہ فەرمايشتەکانی پیغەمبەر و رووتیکردنەکانی بەدەن و بە
 بی ئەدەبی دەمی بۆ درێژ بکەن.

ئەم شیوە لہ ئاین وەرگەرپراوانە ئەبیئت بەرامبەریان بوەستریت و ریتی
 و تار و کردەوہی خەراپیان لہناو کۆمەڵ و ولات لیبەردیئت، ئەوانە ئەو
 فەرمانە پیغەمبەریان ﷺ بەسەرا بریار ئەدریئت، نەک بەشی
 یەکەمیان، چونکە ئەمانە لہ ئاین وەرگەرپراوەکیان لہ بیروباوەری
 ئایینی ئیسلام و ھەمو مسوڵمانەکان یاخی بونەو بە گژیا چونەو
 دوژمنایەتی نواندە لہ گەڵ قانون و دەستوری ھەمو میللەتیکی
 مسوڵمان و گەورەترین خیانەتە بەرامبەریان و بەرامبەر ئایینی ئیسلام.
 ئنجا ئایە چ میللەتیک و ولاتیک و دەولەتیک بە خیانەتکردن لہ گەڵ
 سیستەم و قانون و دەستوریا قایل ئەبیئت و بەرامبەری زۆر بەتوندی ناوەستیت؟
 قانونی ھەمو ولاتیک لہ عالەما ھەر کەسیک بەرەو پوی قانون و
 دەستوریا بوەستیت بریاری ئیعدام کردنی ئەدات، چونکە رووتیکردنی
 گەورەترین خیانەت دا ئەندریئت.

بونی ئەم بەشە لہ ئاین وەرگەرپراوانە کە دوژمنی ئایینی ئیسلام
 رێپێدانیان و پێ ئەگرتیان کاریکی زیان بەخشە، ئەوانە ھیوان تیا

دیکہ یان بہ وانی گہ یاندوہ. تنجا بۆی ئه یینین پیغہ مہبر ﷺ فہرمانی بہ کوشتنی ئہم شپوہ لہ ٹاین وەرگہراوانہی داوہ.

ئیمامی نہ خہ عی و ئیمامی سوفیانی سہوری رایان وایہ کہ لہ ٹاین وەرگہراو ناکوژریت بہ لام حہ پس ئہ کریت. ئہ شیت مہ بہ سستی ئہم دوئیمامہ ئہو لہ ٹاین وەرگہراوانہ بیت کہ خواہنی زیانی زور نہ بنو لہوانہ بن بتوانن زہدہ بہ بیروباوہری خہ لک بگہ یینن. ہہروہ کو ئیمامی ئہبو حہ نیفہ لای وایہ ئافرہ تیکی مسوئمان ئہ گہر لہ ئاینہ کہی وەرگہریت ناکوژریت بہ لام حہ بس ئہ کریت تا توبہ ئہ کات و لہو وەرگہراویہی وەرئہ گہریتہوہو پروئہ کاتہ ئاینہ کہی، ئہ لیت: چونکہ لہ ٹاین وەرگہراوانہ کہی زیانیکی وای ناییت تا پیوستی بہ کوشتن بییت و ترسی ئہوہی لیناگریٹ پروی بہ لای دوژمنہوہ بہ ریت و دوژمن سودیکی لی وەربرگریٹ.

خہ لیفہی دووہمی دادپہروہر عومہری کوری خہ تاب لای وایہ لہ ٹاین وەرگہراو سزا کہی بہ پی زوری و کہمی ئہو زیانہ یہ کہ لی پروئہ دات بریارئہ دریت، ہہروہ کو خواہنی تہ فسیری (الحرر الوجیز) ئیبنو عہ طیہ لہ لیکدانہ وہی ئہو ئایہ تہی کہ لہ سہرہ تای ئہم باسہ خستمانہ بہرچاو ئہ لیت.

پیش ئہوہی دەست لہم باسہ بہریدہم، پیوستہ چہند خالیئک بخد مہ بہرچاو بہ کورتی لیان بدویم.

۱- لہ ٹاین وەرگہراو ئہ گہر پیوست بو بکوژریت ہیچ کہ سیئک ئہو ہہقہی نیہ، تہنیا سہرۆکی ولات نہ بییت و ئہوہی لہ پایہ دواي ئہو دیت، ئہ بییت یہ کیک لہم دوانہ فہرمان بہ کوشتنی بدات.

ئنجا ته گهر یه کیڼک به بیی فرمانی فرمانبره پرووی له و کوشتنه کرد به تاوانبار ته ژمیردریت، به لام له باتی نه و که سه ناکوژریت، ته بیت سزایکی دیکه یی بۆ بریار بدریت، چونکه پرووی له کاریک کرده که ههقی نه و نییه و ههقی کار به دهستی ولاته.

۲- له ئاین وهر گه راو پیښ نه وهی سزا بدریت ته بیت داوای لسی بکریت توبه بکات و له ئاین وهر گه رانه که یی وهر گه پریتسه وه، ئنجا ته گهر په شیمانی نواندو پرووی کرده وه ئاینه که یی نابیت هیچ سزایک رووی تی بکریت.

۳- ههر مسولمانیک له ئاین وهر گه ریټ بی بهش ته بیت له میراتی خزمه کانی چونکه میرات وهر گرتن له بهینی خزمان له سهر بناغهی یه کبونی ئاین و یه کبونی بیروباوهر دامه زراوه، نه وهی له ئاینه که یی وهر گه ریټ بهینی له گهل نه و بناغهی ته پچریټ که میرات وهر گرتنی پیوه بهنده.

۴- مروځی مسولمانی له ئاین وهر گه راو بهینی له گهل هاوسه ره مسولمانه که یی ته پچریټ و له یه که هرام نه بن، چونکه یه کگرتنیان و حه لال بونیان بۆ یه کتری به پیی پیدانی ئاینه که یان بووه، جیابونه وهی میړده له ئاینه که یی نه و یه کگرتنه هه لته وه شینتی و نه یروخیټی و هاوسه ره که به ته لا قدر او یکی سی به سی ته ژمیردریت، دواي ته واوبونی عیده یی ته توانیت شو به یه کیکی دیکه بکات.

ئنجا ههر ئافره تیکی مسولمان ته گهر له خودا بترسیټ که زانی میړده که یی له ئاین وهر گه راوه ته بیت لیی جیابیټته وه بهینی یه کگرتن و جوتبونی له گه لیا نه مینیت، وه گه رنا جوت بونه که یان به زینا داته ندریت و سزادانی خودای به دواوه یه.

تيروانينى ئيسلام دهر باره ى ئافرهت

له تايين وهرگه ږاوه كان ږه خنه ييكي که يان له تايينى ئيسلام نه وه په که نه لټنن هم تايينه ماف بؤ ئافرهت ږريار نادات و به چاويكي که م تهماشاي ئافرهت نه کات. هم ره خنه يان له چهنډ ږويکه وه يه.

(۱) نه لټنن له شايد دييان له سهر هندیك کار دوانيان به مرؤقيك دانه ندریت.

(۲) له کوشتنا شايد دييان وهرناگيریت و ږرويان پي ناکریت.

(۳) له ميراتا نيوهى به شى پياوى بؤ هديه.

(۴) ته لاق به دهست پياوه و به دهست ئافرهت نيه.

(۵) ريى ئافرهت نادات ببيتته نه ندامى پهرله مان و ببيتته وه زير، هدرهوها لای دروست نيه ببيتته سهرؤكى ولات.

هم ره خنه دييان وه کو هم ږه خنه دي که له مه وييش پوچه ليمان دهرخست نه وایدک به يهک پوچه لى و بي نرخیان دهرده خه ين و ده يخنه به ږچاو دواى هم چهنډ قسه يه ى که واهمه ویت پيشى بخدم.

پيش نه وه ى تايينى ئيسلام بيت ئافرهت له هم مو لاييكي جيهانا به چاويكي زور که م تهماشا نه کرا، له بهرچاوو به زانا ناسراو له هندیك ولاتا گومانداربون له وه ى که ئافرهت وه کو گياني مرؤف خواهنى گيان بيت، وای بؤ نه چون که گياني نه و وه کو گياني تازه له کانه.

به شيك له عه ره به کان نه گهر کچيان ببوايه زور پيشى دلته نگ و عاجز نه بون. هم روهه خودای به رزی بيوتنه له تايه تي (۵۸، ۵۹) له سوره تي (النحل) نه فدرمويت: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ٥٨ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ

هُونَ اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ... ﴿١٠٠﴾، واته نه گهر يه كيڅك له وانه پييان بوترايه خيزانه كدت كچي بوه له شهرما ده موچاوي گرژ نه بوو توره يي و ناخوشي روي تينه كړدو له بهر نه دم خه بهر پيږدانه له شهرما خوي له خه لك دوور نه خسته وه و نه ينه زاني چي بكات، ثايه به سهر شوړي كچه كه بهي ليتسه وه و به خيوي بكات، ياخود زينده به چالي بكات.

خودا دهر باره ی خهراپي كړده وهی نه وانه ی كچه كانيان زينده به چال نه كړد له ثايه تي (٨، ٩) له سوره تي (التكوير) نه فهرمويت: ﴿وَإِذَا الْمَوْزُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾، واته: نه و كچانه ی زينده به چال كراون باو كه كانيان له دواړوژدا نه خرينه ژير پرسيار ليكردن، ثايه له بهر چ گونا هيك نه وانه تان زينده به چال كړده، واته سزادان پرويان تي نه كات. به شيك له عه ره به كان نه گهر يه كيڅكيان بمردايه نه كه ی به ميراث نه كه وته ده ست كه سو كاره كه ی، نزيك ترين كه سی نه و مردوه بوي هه بو نه كه ی له خوي ماره بكات، نه بيويستايه يان نا، هه روه ها بوي هه بو نه و نه به ميړد بدات و ماره ييه كه ی بو خوي وه رېگري.

هه نديك له و عه ره بانه نه گهر يه كيڅكيان بمردايه كوره كه ی له ژنيكي ديكه ی بوي هه بو نه و نه ماره بكات، نه مه پيي نه و ترا (نكاح المقت). ثاييني ئیسلام كه هات به يه ك چاو ته ماشاي پياو و نافرته ی كړد. خودای به رزي ييوي نه له چهند ثايه تيڅك نه فهرمويت: نافرهمان له و شته هيتاوه ته دی كه پياومان ليی دروست كړده، به بي جياوازی له به ينيان، وه كو فهرمايشتي له يه كه مين ثايه ت له سوره تي (النساء) كه نه فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، واته: نه ی خه لكينه خوستان له ناره زامه ندي و غه زبه ی خودا بپاريزن به دواكه و تني فهرمان و قانون و ريكي شاني كه

ٹیوہی لہ نہ بونہ وہ بہ نیرو بہ می لہ یهك شتو یهك گیان هیناوہ تہ دی.
 لہ ٹایہ تی (۲۱) لہ سورہتی (الروم) تہ فہرمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
 خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، واتہ: شایدیک لہ سہر بونو توانای
 بی نہ ندازہی خودا تہ وہیہ کہ لہ جنسی خوتان ہاوسہرو ئافرہ تی بۆتان
 ہیناوہ تہ دی تا پالیان پیوہ بدہن، خوشہ ویستی و رەحمی خستوتہ
 بہینتان، تہ مہ کہ شایدیکی دیکہی بونی خودایہ لای تہ وانہی بیر
 تہ کہ نہ وہو بہ باشی تیئہ فکرن.

لہ ٹایہ تی (۱۹۵) لہ سورہتی (آل عمران) تہ فہرمویت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ
 رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنكُرُ أَبْغَضَكُمْ مِّنْ
 بَعْضِ...﴾، واتہ: خودا بریاری داروہ فہرمویہ تی من کردہ وہو چاکہی
 کہس بزرناکم چ نیریئت یان می، بہ بی جیاوازی لہ بہینیان، ہر یہ کہ
 لہ دواروژا کردہ وہی خوئی بہ باشی دہسگیر تہ بیئت.

خودا لہ قورئانی پیروژا لہ گہ لیئک جی ناری ئافرہ تہ گہل ناوی
 پیاو پیکہ وہ دینیئت و کردہ وہیان پیکہ وہ تہ خاتہ بہرچاوو جہزایان چی
 بیئت وہ کویہک بریاری لہ سہر تہ دات.

تہ ماشا کہ لہ ٹایہ تی (۳۵) لہ سورہتی (الأحزاب) تہ فہرمویت: ﴿إِنَّ
 الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
 وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
 وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾، واتہ:
 بہ راستی تہو مروفانہو تہو ئافرہ تانہی کہ مسولماننو خاوەن برپوار
 خاوەن ئیماننو بہ باشی بو خودا لواونو بہ باشی تہ پیہ رستن و لہ

وتاریانا راستگۆن و له کاتی ناخوښیا خوښان ئه گرن و هه راسان نابن و بهرامبه ر خودا ملکه چن و خیر خواهن و دهست بۆ هه ژاران دريژ ئه که ن و بهر ژو ئه بن و خوښان له دامین پیسی لانه ده ن و بهر ژوری ناوی خودا دینن، نه وانه هه مویان خودا په زامه ندی و پاداشتی گه وه ی بۆیان ئاماده کرده. ته ماشای ئایه ته که بکه و سه رنج بده، بزانه خودا چۆن ناوی ئافره ت له ته که ناوی پیاو جوت ئه کات و دوباره ی ئه کاته وه بۆ هه ردوولا یه که په زامه ندی و یه که پاداشتی بۆیانی برپارداوه بی جیاوازی له به یینیان.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (خیرکم خیرکم لأهلک وأنا خیرکم لأهلی)، واته: باشترينتان باشترين که ستانه بۆ هاوسه ره که ی، منیش باشترينتانم بۆ هاوسه ره کانم. له فه رمایشتیکی دیکه یا فه رمویه تی: ئه وه ی بی نرخ و دل کینه دار نه بیته به سووکی ته ماشای ئافره ت ناکات، له فه رمایشتیکی دیکه یا فه رمویه تی: به هه شت له ژیر پیی دایکان پازاندر اوه ته وه.

له سالی ده یه می کۆچی پیغه مبه ر ﷺ، له گه دل به شیک له یاره کانی که چوو بۆ حه ج که پیی ئه وتريته (حجة الوداع) واته حه جی دوعاخوازی، له دامین کتوی عه ره فه به فه رمان و وتاریک روی کرده یاره کانی، له لاییکی وتاره که یا فه رموی: خو تان له ناره زامه ندی خودا بیاریزن، به باشی و به چاکی پروو کردنه ئافره ته کانتان، نه وانه ئه مانه تی خودان له لای ئیوه، ئه بیته به و پییه ته ماشایان بکه ن، هه روه کو ئیوه هه قتان به سه ر نه وانا هه یه، نه وانیش هه قیان به سه ر ئیوه دا هه یه.

خودای بهرزی بیوینه - هه روه کو وتمان - پیاو و ئافره تی له یه کیان هیئاوه ته دی، واته: ئه و گیانه ی یه که م مروقی لییه ئاوه ته دی هه ر له و گیانه ئافره تیشی هیئاوه ته دی و دروستی کرده، واته پیاو ئافره ت له ئاده میزادیا، وه کو یه کن به بی هیچ جیاوازی له نیوانیان. به لآن ئه گه ر ته ماشای دارشتنی بناغه ی جه سته ی ئافره ت و پیاو

بكهين ئەبىنن جىاوازى لە بەينا هەيه، جىاوازيان لە رەنگ و ڕوو لە دەنگى قسە و تارو لە دارشتنى بەدەنيان هەيه.

ئەم جىاوازيە لە بەدەنيان خودا لە ئافرەتا وای هێناوەتە دى کە دواى يە کگرتنى لە گەل پىاو ئافرەت بپیتە گەرەترين و عەجايەب ترين کارگە لەم گيتيهدا بۆ بەرەمەهينانى گيانى خاوەن بىرو هۆش و تيفكرين و زوبان و قسە و تارو نوسين و نوسينكارى تا ئادەمىزاد لە ژيانىا بەردەوام بىت تا كۆتايى بەم گيتيه يا دىت.

ئافرەت وەكو پىاو لە گەلێك ڕووەوە ئەو کارانە، کە پىويستە پىاو لە ژيانا بپهينىتە دى پىويستى هينانەديه کەى ئاراستەى ئافرەتیش کراوە. هەرەها ئەوەى بۆ ئەو ٻرپيار دراوە، ٻرپيار دراوە کە ئەميش ئەگرىتەو، ئەمە کە بە عەرەبى بەم شىۆهيه (لها ماله، وعليها ما عليه) هۆندراوەتەو، واتە: ئەوەى بۆ ئەو هەيه بۆ ئەميش هەيه و ئەوەى لەسەر ئەو پىويستە لەسەر ئەویش پىويستە.

ئەگەر ئيمە تەماشای توانای مەرۆف بکهين و بەراوردی بکهين لە گەل توانای ئافرەت، ئەبىنن خودا ئافرەتى توانادار کردووە بەسەر هەندىك کارا کە پىاوى تيا توانادار نيه و بۆى نالويت، بەرامبەر ئەمە پىاوى توانادار کردووە بۆ ڕوکردنە هەندىك کار کە ئافرەتى تيا توانادار نەکردووە بۆ ئەوەى هەر يە کە لە پىاو و ئافرەت لە ژيانا دەورى خۆى بە باشى بپنيتەدى بۆ دامەزراندنى کۆمەلايهتى بەو شىۆهيهى کە پىويستە و هەر يە کە بەو توانايهى کەوا هەيهتى بەشدار بىت لە دامەزراندنى شارستانيهت و پيش کەوتنى.

ئنجأ دواى ئەم پيشەکيهى کەوا خستمانە بەرچا و با ئەوەى کەوا دىت ڕوو بکهينه رەخنەى لە ئابىن وەرگەرآوہ کان تا يەك بە يەك پۆخەلى و بى نرخی و بى سەنگيه کانى دەرئخەين.

شايه دى نافرته له كړين و فروشتن و قهرزا

خوداى بهرزي بيوننه له نايه تي (۲۸۲) له سوره تي (البقرة)
 دهر باره ى قهرزو دهر خستنى نه فهر مويت: ﴿...وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ
 رُجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ
 تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى...﴾، واته: نه گهر قهرز كړدن و
 قهر پيښدان له به ينتانا روويدا دوو پياو به شايه د له سهر قهرزه كه بگرن،
 نه گهر پياو نه بو پياويك و دوو نافرته بيت تا نه گهر يه كيكيان كه
 شايه دى نه دات شتيكي دهر باره ى شايه ديبه كه له بير كړد نه وه كه ى
 ديكه به بيرى بخاته وه، وه كو نه وه ى قهرزه كه هزارو سهدو په نجا دينار
 بيت نه و له شايه ديبه كه يا بليت هزارو سهد ديناړه په نجا كه ى له بير
 بجيت، نجا نه وه كه ى تريان په نجا كه ى به بير بخاته وه بليت نا هزارو
 سهدو په نجا ديناړه.

يان قهرزه كه بو ماوه ى شهش مانگو پاژه رږڅ بيت نه و له
 شايه ديبه كه بليت بو ماوه ى پينج مانگو پاژه رږڅ، نه وه كه ى تريان
 ماوه كه ى به بير بخاته وه بليت نا پينج مانگ نيه شهش مانگه.

واتا مده بست له بوني نه و دو نافرته نه وه نيه كه هدر يه كه يان به
 تايبه تي شايه دى بدات. نجا نه گهر نه وه ى كه شايه ديبه كه نه دات
 شايه ديبه كه ى به ته واوه تي داو هيچى لى له بير نه كړد نه وه كه ى تريان
 هيچ قسه تيكي بو نيه و به بى قسه نه وه ستيت.

مده بست له وشه ى (تضل) له بير كړدنه نه ك مده بست پتي له هق
 لادانو شاردنه وه ى شتيك له شايه ديبه كه يه.

ئنجبا با بزاین له شایه‌دیدان له‌سهر قهرزو ههر مامه‌له‌کردنیکی دیکه یا وه‌کو کرین و فروشتن ته‌گهر شایه‌د له‌سهر گرتنی پتویست بو، بوچ خودا له باتی شایه‌دی پیاویک دوو ئافره‌تی بریارداوه.

قهرزکردن و قهرزییدان و ههر مامه‌له‌ییکی دیکه‌ی وه‌کو ئهم که له به‌ینی ئهو که‌سه‌ی قهرز ئه‌دات و ئه‌وکه‌سه‌ی قهرز ئه‌کات و ئهو مهرجانه که له به‌ینیان رووئهدات به قسه‌و قسه‌کاری پینک دیت، شایه‌د چ پیاو بیت یان ئافره‌ت چونی قهرده‌که‌یان به بیستن بو دهرئه‌که‌ویت، ئنجبا ههر رووداوێک که به بیستن لای پیاو یان لای ئافره‌ت دهریکه‌ویت له‌وانه‌یه‌ پاشی ماوه‌ییک له‌بیرچون رووبکاته به‌شیکی ئهو رووداوه.

هۆکاری له‌بیرکردن زیاتر روو ئه‌کاته ئافره‌ت له‌وه‌ی روو ئه‌کاته پیاو چونکه خودا ئافره‌تی وا هیناوه‌ته‌دی که مانگی جارێک حه‌یزی پیاو بیت و زگړپوون به منال رووی تیبکات، دواي منداڵ بون شیر به منداڵه‌که‌ی بدات و شه‌وان خه‌و له‌ خو‌ی حه‌رام بکات بو ئاگا لی‌بونی و پاک کردنه‌وه‌ی، جگه له‌مه‌ ئه‌بیت کاتیکی ته‌واو له‌ ژیا‌نیا رووی پی‌بکاته سه‌ره‌پرشتی منداڵه‌کانی تری تا ئه‌گه‌نه ته‌مه‌نیکی چهند سالی و کاروباری ناوماڵ هه‌ل بسورین و بو ئیش کردن روو بکاته دهره‌وه ته‌گهر پتویستی به ئیش کردن هه‌بیت.

ئهم سه‌رقالیانه ئافره‌ت وا لی‌نه‌کات که زور ماندو ببیت و بیری به‌ گه‌لیک لایه‌ په‌رت و بلاو ببیت له‌بیرچون له‌ پیاو زیاتر رووی تیبکات، ئنجبا ته‌گهر له‌سهر کاریک ببیت به‌ شایه‌د له‌وانه‌یه له‌به‌ر زور سه‌رقالی پاشی ماوه‌یه‌ك چۆنیه‌تی لایه‌کی شایه‌دیه‌که‌ی لا بزر ببیت و له‌بیری بکات، ئنجبا بۆیه پتویسته بو ئیحتیات له‌بیرخه‌ره‌وه‌ییکی له‌گه‌لا بیت تا ته‌گهر شتیکی له‌بیرچوو ئهو به‌بیری بخاته‌وه.

ئەمە جگە لە وهى كە ئافرەت بە زۆرى لە لايەن مامە ئەو مامە ئەو كەردنى ناو بازارو كاسبى كردن ئاگای لە عورفو عادەتى ناو كاسبكاران كەمەو زانیاری تیا زۆر نیه. شايدەيش ئەو یه تۆ لە هەر ولایتیکا ئە گەر پوو بکەیتە جیگای بۆرسە چۆنھا ئەبێت ئافرەتییكى تیا نایینیت.

ئەنجا بە وهى خستمانە بەرچاو بۆمان دەرئەكەوێت كە دوو ئافرەت بریاردان لە شايدە دیا لە باتى پیاویك وەنەبێت بە كەم دانانیك بێت بۆ ئافرەت و بروای پێ نە كریت بە لكو مەبەست پێى یارمەتیدانیسەتى بۆ ئە وهى شايدە ديه كەى زەدهى تى نەكەوێت و بە باشى جێى خۆى بگريت.

دواى ئە وهى خستمانە بەرچاو با دەربارەى شايدە دى ئافرەت راى چەند كەسيك لە مامۆستايانى قانون دەرەخەين تا بزانیان راى ئايین گەليك رێك و پەسەند تەر.

محامى بە ناوبانگى فەرەنسى (جیلەر) ئەلێت: درۆزنى ئافرەت زۆرجار بێگوناھان ئەخاتە ریزی گوناھباران.

پروڤیسۆر لە عیلمى جينائى (فوناد عبدالجيد) ئەلێت: ئافرەت بە زۆرى پوو لە درۆ ئەكات، بى توانایی خۆى بە مەكرو فيل و بە دەم پێكەنین بەهێز ئەكات.

پروڤیسۆر لە عیلمى جينائى (مەحمود حەسەن) ئەلێت: ئافرەت بە تايبەتى نەخۆشى نەفسى داریان زوو بە هەلە ئەچن، لە گەليك رووداوه بە شايدە دى ئەوان گەليك بێگوناھ تووشى ستم هاتوه.

پروڤیسۆر لە عیلمى جينائى دکتۆر (احمد کامل) ئەلێت: ئافرەت كە شايدە دى ئەدات شايدە ديه كەى بە پێى خەيالانیسەتى یان بە پێى كاریكە كە هەلێ ئەگریته سەر ئە وهى شايدە دى لەسەر ئەدات، یان بە پێى ئەو یه كە لە لايەن یەكێكەوه كە پێى ئەلێت چۆن شايدە دى بدات،

لەبەر ئەمە زۆرجار نابىت شاھەدى منداڵ و ئافرەت بىسەلمىندىت،
 ھەروەھا پروفیسۆر (فیری) ئەلئیت: دواى ئىکۆلینە وهى ئەو باسانەى
 مامۆستایانى مەدرەسەى تازەى ئىتالى دایانساو دە خالى پروو
 کردۆتەو یە کىک لەو خالانە ئەو یە کە شاھەدى منداڵ و شاھەدى پیاوی
 زۆر پىرو شاھەدى ئافرەت گەلێک کات دورە لە راستى حاکم ئەبىت
 خۆى لى بپاریزى و بروای پینە کات^(۱).

ئەنجا یا ئەو رایانە لە گەل پای ئاین و مامۆستایانى پىشوو ئاین
 بەراورد بکەین ئەبىن ئاین و مامۆستایانى ئاین وەکو ئەوان نەیانوتەو
 ئافرەت بە زۆرى پروو لە درۆیە ئەبىت گومانمان لە شاھەدیە کەى
 ھەبىت، بەلکو وتویانە لە شاھەدى دانیان لە مامەلەیک لەوانە
 شتىکى تیا لەبىر بچىت.

ئىبن ھەزمى ئەندەلوسى کە زانایىکى بەرزى گەورە یەو خواھەنى
 کتیبى (المحلي) یە کە نزیکەى دە بەرگى گەورە یە، ئەلئیت جیاوازی نە
 لە بەینى پیاو و ئافرەت لە پروکردنە درۆ، واتا ھەروەکو درۆ لە پیاو
 پوئەدات ھەر بەو شتو یە لە ئافرەتیش پوئەدات^(۲).

ئىبن القەیم کە زانایىکى بەرزەو خواھەنى چەند کتیبىکى زۆر بە
 نرخە ئەلئیت: ئافرەتى دادپەرور پاستگۆیا وەکو مرۆڤ وایە جیاوازی لە
 بەینیان نە^(۳).

(۱) بۆ گەرانە وهى سەر ئەو قانونیانە تەماشای ئەم کتیبانە بکە: (۱) السر فی خطأ القضاء، ۱۵۶.

(۲) التحقيق الجنائي (القسم العملي)، ۳۳۸، ۳۳۹ (۳) التحقيق الجنائي العملي والفني، ۱۷۷

(۴) علم النفس القضائي، ۲۴، ۲۳، ۱۲۸، ۱۳۰.

(۲) المحلي، ج ۹/۴۹۲

(۳) الطرق الحكيمة، ۱۶۱.

شایه دی ئافرهت له سه ر جه ریمه ی کوشتن

به ئی مامۆستایانی ئاین له حه نه فیه کان و مالکیه کان و شافعیه کان و حه نه لیه کان و زه دیدیه کان و شیعه کان لایانویه له جه ریمه ی کوشتن شایه دی ئافرهت وهر ناگیرئ، به لام هه ند له مامۆستایانی دیکه ی زانای پیشو وه کو ئه وزاعی و زوهری و حه مآدو طآوس عطاء و سوفیان و ئیبنو حه زمی ئه نده لوسی لایان وایه شایه دی ئافرهت وهر ئه گیریت به مه رجیک دو کهس بن له گه ئ پیاوێك هه روه کو له مه وپیش له شایه دی له سه ر قه ردو کرپن و فروشتن که و ته به رچاومان.

من له کاتی خۆی - له سالی ۱۹۶۵ - که خه ریکی نویسنی کتیبی (جناية القتل العمد في الشريعة الاسلامية والقانون الوضعي) بوم بۆ شه هاده ی ماجستیر له زانکۆی به غدا نه ختیک به وردی سه رنجم له م باسه دا تا بزائم قسه ی ئه و مامۆستا به رزانه که وتویانه شایه دی ئافرهت له جه ریمه ی کوشتن وهر ناگیریت ئایه هیچ به لگه ییکی له فه رمایشتی خودا، یان له فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ هه یه ؟ ته ماشام کرد ئه وه ی که ئه وان به به لگه ی دانه ئین ناییته به لگه ی پاسنو ناییته شایه د له سه ر ئه و رایه یان.

من نامه ویت ئه وه ی که و له و کتیبه م نویسومه دهر باره ی ئه و به لگانه و ره د کردنه وه یان ئیره یه که به یه که بیخه مه به رچاو، چونکه ئه وه درێژه پیدانی ئه ویت، ئیره ئه وه هه لئاگیریت. من ئه م باسه م که له و کتیبه ما نویسومه که میك زیاتر لئی دوامم و کردومه به باسیك له باسه کانی کتیبیکم که ئه م ناوه ی به سه ره وه یه (دراسات في العقيدة

والتفسير والفقه) نه م سال (۲۰۰۷) له چاپدراوه و ئيستاکه که له هندیك کتیبخانه کانداهه يه، نه وهی نه يه ویت به دريژي ټاگای به سهرباساکه يا هه بیت با له و کتیبه ته مه شا بکات.

به لام نه وهی نه مه ویت لیره بیلیم نه وه يه: که له کاتی خو ی که له باسه که ورد بومه وهو بیرم لیکر ده وه و ام بو دهر که وت وای بو چوم که نه گهر بو شایه دی له سهر قهر دو کرین و فروشتن پیوستی به دو پیاو یان پیاو ټک و دو ثافره ت هه بیت، جهریمه ی کوشن هه روه کو به شایه دی دو پیاو دهر نه که ویت به شایه دی دو ثافره تی ته نیاش دهر نه که ویت به بی نه وهی پیاو ټکیان له گه لا بیت.

دهر ياره ی رای به شی یه که می ماموستایان و تمان نه له فهرمایشتی خوداو نه له فهرمایشتی پیغه مبه ر ﷺ به لگه ټیکي له سهر نیه، راش به بی به لگه له سهر بون هه روا به ئاسانی وهر ناگیریت.

رای به شی دوه می ماموستایان دامه زراوه له سهر قیاس، قیاس له سهر شایه دی پیاو ټک و دو ثافره ت که قهر دو کرین و فروشتنی پی پی ئیسپات نه بیت، به لام نه گهر باش ته ماشا بکه ین نه بینن نه م قیاسه قیاسیکی له نگه و ته واو نیه، چونکه هه روه کو که میك له مه ویش و تمان شایه د چونه تی مامه له ی قهر دو کرین و فروشتنی به بیستن و قسه بو دهر نه که ویت، شایه دیش نه وهی نه ییستیت له وانه يه پاشی ماو ټیک هه موی یا لایکی له چونه که ی له بیر بکات، نجا هه روه کو و تمان ثافره ت له بهر زور سهر قالی و زور نه رک و زور ماندوبونی له وانه يه لایک له چونی و چونه تی مامه له که له بیر بکات، بو یی بو ئیحتیات دوو ثافره ت له باتی مرو ټیک پیوست بوو.

بہ لآم لہ جہریمہی کوشتنا دہرکەوتنی بہ بیستن نیہ بہ لکو بہ دیتنی چاوہ، ئەوہی بہ چاو ئەدیتریت لہ کۆمپیوتەری میشکا نەقش ئە کریت و زۆر زەحمەتە لەبیرکردن روی تی بکات، خاوەنە کە ی چ پیاو بیٹ یان ئافرەت. ئەمە کاریکی دیارو ئاشکرایە، ھەموکە سینک ھەست ئە کات ئەوہی کە بیستویەتی پاشی ماوہ ئیک ھەموی ناییتەوہ بیر، ئەبینیت ھەموی یان بەشینکی لەبیرکردوہ، بە لآم ئەو کارە ی کە چەند سالیئک بەسەر دیتنە کە ی رابردوہ چۆنیہ کە ی لەبەر چاویەتی و ھیچی لی بزەر نەبوہ. ئنجا کوشتن کە کاریکە بہ چاو ئەدیتریت چۆنیہ کە ی لە میشکا جیگیر ئەبیٹ و نەقش ئە کریت زۆر زەحمەتە بسپردیتەوہ، میشک چ میشکی پیاو بیٹ یان میشکی ئافرەت.

ئنجا ئەگەر دوو ئافرەتی ھۆشدار ی راستگو ی لە خواترس لەبەر چاویان کوشتنیک رویداو شایەدیان لەسەردا شایەدیہ کە یان وەکو شایەدی دوو پیاو دیتەدی بەبی ئەوہی مەزەندە ھەبیٹ کە لەبیرکردنیک روی لە لاییکی کارە کە کردیبت، لەبەر ئەمە شایەدیہ کە یان وەرئەگیریت و جہریمہی کوشتنە کە ئیسپات ئەبیٹ.

ئبنو لقەیم لہ لاپەرہی (۱۵۰، ۱۵۱) لہ کتیبە کە ی (الطرق الحکمیة) ئەلیت: ئیبنو تەیمیہ وتویەتی: ئەو کارانە ی بۆ دەرکەوتنی پیویستی بہ شایەدی دو ئافرەت ھدیہ لەباتی پیاوئک ئەو کارانە ی کە عادیەن لەبیرکردن روی تینە کات، بە لآم ئەگەر کارە کە لەوانە نەبو کە لەبیرکردن روی تی بکات، وەکو ئەوہی بہ چاو ئەدیتریت، یا لەوانە بہ دەستی لی بدیت شایەدی دوو ئافرەتی لەباتی پیاوئک پیویست نیہ، واتە شایەدیہ کە بہ پیاوئک و ئافرەتیئک دیتەدی.

ئنجا ئایه ئه و ماموستا گه وړانده ی پیښو - په حه متی خودایان له
سه ر بیت - بۆ چ لایان وابوه که شایه دی ثافه ت له جه رمه ی کوشتن
وه ر ناگیریت مادام فدرمایشتیک ی پیغه مبه ری له سه ر نه تا بیته
به لگه له سه ر ئه و رایه یان.

ئه توانین بلین ئه و رایه یان له کاتی خۆی دامه زراوه له سه ر ئه و
زوروفه ی که تیا ژیارو ئه و عورف و عاده ته ی که له و کاته دیا بوه.
ثافه تان له و کاتانه دا - به پیچده وانه ئیستاکه تیکه لاوریان له گه ل
گردبونه وه ی پیاوان نه ئه بو، ئیش و کاری دهره وه یان که م بو، هه موو
ئیش و کاریکیان له ماله کانیان ئه هیئایه دی، ئه گه ر یه کیکیان بۆ
هیئانه دی کاریک روی بکر دایه ته دهره وه رووی له کاره که ی ئه کردو به
په له بۆ ماله که ی ئه گه راپایه وه به بی ئه وه ی نزیک ی کیشه و به ره تیک بیت
که له به ینی دو که س رووی ئه دا، یان رابوه ستیت تا بزانیئت داهاتوی
دو که س که به ره نگاری یه کتر بوون و یه خه ی یه کتریان گرتوه به چی ئه گات،
یان بتوانیئت بوه ستیت ئه و ناخوشیه بیینیئت که خوینی تیا ئه پړا.

ئه گه ر ریک بکه و تایه بیدیتایه ئه و ا یه کیك دهستی کوشتن بۆ یه کیك
دریژ ئه کات ترسو له رزین رووی تیته کردو به تالۆکه خۆی له و جیه
دور ئه خسته وه چونکه توانای دیتنی خوین پرشتنی نه بو.

ئه گه ر شایه د له به رچاوی، خوین پرشتنیک رووی بدایه سه ری لئ
ئه شتواو ترس دایه گرتو بینینی روداوه که ی به شیوه تیک نه ئه دی که
بتوانیئت له سه ر چۆنیه تی روداوه که بیته شایه د، ئایا ئه و که سه ی
کوشتنه که ی لئ رودا به و کوشتنه خۆی پاراست له وه ی کوژراوه که
دهستی کوشتنی بۆ دریژ بکات و بیکوژیئت یان نا؟ ئیتر چۆن ئه ترانی

شایەدیە کە ی بە باشی بدات و چۆن ئە کرا شایەدی لسی وەبگیریت و
لەسەر جەرمەدی کوشتن بیئت بە شایەد.

کەوا بیئت رای بەشی یە کەمی ئەو مامۆستایە بەرزاندە ی پیشو
راییکی راست تەواو بوە دامەزراوە و بریاری لەسەر دراوە بە پیی ئەو
زروف و کاتانە ی کە تیای بوون.

بە پیچەوانە ی زروف و کاتی ئەم چەرخە کە ئافرەت چاوی کراوە تەو و
لەناو کۆمە لا پروو لە هەموو شوینی ک ئە کات ئەو ی تیا پروو ئەدات و
ئە یی نیئت ئە یە ویت بزانیئت چی یە و بۆ وا پرویدا، ئنجا ئە گەر دیتی
یە کێک یە کێکی کوشت ئە گەر بو بە شایەد شایەدی دییە کە ی بەو پییە ی
پرویداوە دیتەدی ئە گەر لە خواترس و راستگۆ و خواوەنی هۆش بو بیئت.

میراتی ئافرهت

عهده به کان پیش ئه وهی ئایینی ئیسلام بیت ئافره تیایان به میراتگیر دانه ئه ناو له میراتیان بی بهش نه کرد ههروه کو مندالیان تیدا بی بهش نه کرد، میرات تهرخان کرابو بو ئه وانیهی چه کیان هه ئنه گرت و له شه رکردنا به شدار نه بون.

له کاتی پیغه مبه ر ﷺ له شه ری ئوحودا سه عدی کوری ره بیع شه هید کرا، براکه ی هات دهستی خسته سهر هه مو ماله که ی، خیزانی سه عد له گه ل ئه و دوو کچه ی که و هه یبو چوه لای پیغه مبه ر، وتی ئه زانی سه عد له گه ل تان به شدار بو له شه راو شه هید کرا، برایه که ی هات دهستی خسته هه مو ماله که ی ئیمه ی تیا بی بهش کرد.

پیغه مبه ر ﷺ تا ئه و کاته دهر باره ی میرات له لایه ن خوداره هیچی بو نه هاتبوه خواره وه، به لآم دوا ی شکایه تی ئه م ئافره ته خودا ئایه تی (۱۱، ۱۲) له سو ره تی (النساء) دهر باره ی میرات ناره خواره وه که به شی زۆر به ی میراتگیری تیانا دهر خست، ئنجا پیغه مبه ر ﷺ بانگی برای سه عدی کرد پیتی فهر موو مالی سه عد هی تو نیه، دوو به شی ماله که ی هی دوو کچه که یه تی، هه شت یه که که ی هی ژنه که یه تی ئه وهی له وان ئه مینیتته وه هی تو یه.

خودا له ئایه تی یازده ی سو ره ته که ئه فهر مویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾، واته: خودا برپاری خو ی پیتان ئه گه یه نیت و فهر ماتان ئه دات که له میراتی منالی نیرینه تان دوو به شی مینیه یان هه یه.

لہ ئاین وەرگہ راوہ کان لیږهشا جووتی خوځیان ئه وه شیڼن و پرخنه
 ئه گرن و ئه لڼن ئاینی ئیسلام به چاویکی نرم ته ماشای ئافرهت
 ئه کات و جیاوازی ئه خاته بهینی نیرینه و میینه، نابینی میینه بهشی
 له میراتا نیوهی بهشی نیرینه یه، ئه مه کاریکه له گهڼ عه داله تدا
 ناگوځی و راست نیه، له بهر ئه مه ئه بیټ له دانانی قانونا ئه م جیاوازیه
 له میراتا هه بیټ، بهشی پیاو و ئافرهت وه کو یه ک وایټ.

ئیمه پیش ئه وهی له هوکاری ئه م جیاوازیه بدوین و ئه وهی راست و
 ته واوه ده ری بخه ین، ئه بیټ بزاین له هه مو دابه شکردنیکی میراتا پیاو
 دوو بهشی ئافرهتی بو نیه به لکو بهشی وه کو بهشی ئافره ته به بی
 جیاوازی له به ینیان، ئه مه به م چهند خاله ی که واه ئه یخه مه بهر چاو
 ده رته که ویت:

۱- ئه گه ر یه کیټک بمړیت و له دوا ی خو ی باوک و دایک و کوړټک و ژنیکی
 له دوا بمړیت، لیږه هه ر یه که له باوک که و له دایکه که شش یه کی
 میرات وهرته گرن، به جیاوازی له به ینیان ژنه کهشی هه شت یه ک
 وهرده گړت ئه وهی ئه میڼیتته وه بو کوره که ئه بیټ.

۲- ئه گه ر یه کیټک دوا ی خو ی باپیړټک و داپیړټک و کوړی کوړی له دوا ی
 بمړیت لیږه هه ر یه که له باپیړو له داپیړ شش یه کی ماله که یان بو
 هه یه به بی جیاوازی له به ینیان، ئه وهی له مان ئه میڼیتته وه بو کوړی
 کوره که ی ئه بیټ.

۳- ئه گه ر ئافره تیټک دوا ی خو ی باوک و دایک و کچیټک و میږده که ی به
 جیی هیشت، باوک که و دایکه که هه ر یه که وه ک یه ک شش یه ک له
 میراته که ی وهرته گرن به بی زیادی و که می له به ینیان، کچه که نیوهی

ماله كدى بۆ هه يه ميړده كەشى چوار يه كى، كچه ليړه بهشى له ههموان زياتر ئه بىت.

٤- ئافره تىك ئه گهر بمرىت و وهرسه كانى براىيكى دايكى و خوشكيكى باوكى و خوشكيكى باوكى و دايكى و دايكى بو، ليړه براى دايكى و خوشكى باوكى هه ر يه كه و شەش يەك وەرئە گرن دايكشى شەش يەك وەرئە گرىت و خوشكى دايك و باوكى نيوهى ماله كه ئه بىتته بهشيان، ليړه براو خوشكى يه كه م هه ر يه كه بهشيان وه كو يه كه به بى جياوازي له بهينيان، به لام خوشكه باوك و دايكه كه بهشى ههمو ماله كه واته به قه د ههمو ميراته گره كانى ديكه يه.

٥- ئه گهر ميراتگري يه كىك برىتى بو له براىيكى دايكى و خوشكيكى دايكى و ميړده كدى و داپيرى، ليړه براو خوشكه دايكه كه هه ردوكيان سى يه كى ميراته كيان بهر ئه كه وىت له بهينى خوڤيان ئه يكه نه دوو بهش، هه ر يه كه به شىك وەرئە گرى وه كو يەك به بى جياوازي له بهينى نىرو مى بيان، ميړده نيوهى ميراته كه وەرئە گرىت و داپيره كەش شەش يە كى.

كه واته بۆمان دهر كهوت كه له ههمو ميراتىكا وه نه بىت ئافرهت نيوهى بهشى پياوى هه بىت، زۆر جار وا ئه بىت بهشى هه ردو لايان وه كو يەك ئه بىت، هه ندىك جارىش بهشى ئه م پتر ئه بىت له نىرينهى براى، وه كو ئه وهى ميراتگيرى سى براى دايكيين له گه ل خوشكيكى دايكى و باوكى له گه ل دايكيان، ليړه هه ر سى براكه سى يه كى ميراتيان بهرئە كه وىت، خوشكه كه نيوهى و دايكه شەش يەك، واته ئه گهر ميراته كه شەش هه زار دينار بىت سى براكه هه ر سىكيان دو هه زار

دیناریان بہرئہ کہوئیت، خوشکہ کہ سی ہزاری بہرئہ کہوئیت دایکہش
بہشی ہزار دینار ئہ بیئت.

بہ لآم بہشی براو خوشکی باوک و دایکی ئہ بیئت بہ فہرمانی ثایہ تہ کہ
بیئت واتہ لہ میراتا کوپ دو بہشی کچی بہرئہ کہوئیت. ئہ مہ ہیچ
کیئشہو بہرہ ییک ہہ لئاگریئت، چونکہ بریاردانی خودایہ، ئہ وہی
مسولمانہو خاوەنی ئیمانہ بہرامبہر فہرمانی خودا ئہ بیئت ملکہچ
بیئت و پیی قایل بیئت، ئہ بیئت بزانیئت ئہ وہی خودا بریاری لہ سہر ئہ دات
خالی نیہ لہ مہ بہست و حیکمہت چ ئہ و مہ بہست و حیکمہتہ مان بو
دہرکہوئیت یان نا.

بہ لآم ئیمہ ئہ گہر کہ میٹ لہم بریاردانہی خودا وردبینہ وہ ئہ بینین
پرہ لہ حیکمہت و ریک و تہواوہ لہ گہل عہدالہت، ئہ گہر یہ کیک بمریئت
لہ گہل میراتگیریہ کان کوپیک و کچیکی لہ دوا بمیئی ئہ بینین کوپہ کہی
زور زیاتر لہ کچہ کہی پیویستی بہ مال و خہرجی و دہرامہت ہہیہ،
چونکہ ئہ گہر رہبہن بیئت پیویستی بہ ژن ہینان ہہیہ، ژن ہینانیش
ہہرہ کو ئہ زانین پیویستی بہ مہ سہرہ فیکی زور ہہیہ، وہ کو مارہیی
ٹافرہت و خہرجی گواستہ وہو تفاقی نا مال ٹامادہ کردن و خانو کرین
یان بہ کری گرتن، ئہ مہ ہہموی وا ئہ کات کہ باری کوپ زور قورس
بیئت و پیویستی بہ مال و پارہو مالکی زور ہہ بیئت، وہ ئہ گہر نا
ناتوانیئت خیزانداریک بو خوی پیک بینیت.

کوپہ کہ ئہ گہر شاہد رہبہن نہ بوو خاوەنی خیزان و مال و مندا ل بوو
لیرہ شا کوپ پیویستی بہ مال و خہرجی زور ئہ بیئت بو ئہ وہی بتوانیئت
گوزہران بو مال و مندا لہ کانی رور بہ رور برہ خسیئی و ئیدارہیان بہ

شیوه یه کی گونجاو بیټته دی، به لام خوشکه که ی که شو ته کات پیوستی به هیچ خه رجیه که نه، وه هیچ مه سروفیک روی تی ناکات، که شو ته کات ماره یی وه نه گریټ به پیچه وانه ی برا که ی که ژن دینیت ته بیت ماره یی بدات، تنجا که نه که ویتته مائی میړده که ی، نه و میړده ته بیت هه موو پیوستیه کی ژبانی بو بره خسینیت له جلو بهرگو و خواردن و خوارنده وه هه مو مه سروفیک تری، وه کو بردنه لای دکتورو کرینی دهرمان و خه رچی سه فدر. که منالیشی ته بیت هه رچی پیوست بیت بو به خپو کردنی له لایه ن مه سروفه وه نه که ویتته سدر شانی میړده که ی، هیچ خه رج کردنیک روو ناکاته نه و.

تنجا نه که به باشی سهرنج بده یی نه بینی ئاینی ئیسلام زورتر لایه نگری ثافه تی کرده به و به شعی که له میرات بو ی بریار داوه. شتیکی دیکه ش جیی نه وه یه ئامازه ی بو بگریټ که ته بیت هه ی نه وه ی له میراتا به شی کوپ زیاتر بیت له به شی کچ. زورجار نه دیریت- به تایبه تی له لادیه کانا - نه و مالو سامانه ی که باوک دوا ی خوی به جیی دلیت په یاکردنی یارمه تیدانی کوره که ی تیدا هه یه هه ر جوړه یارمه تیه که بیت، چ زور بیت یان که م، وه کو نه وه ی له گه ل باوکی ئیشی کردبې یان به راو نه دبیر یارمه تی داییت. نه مه ش وا نه خوازیت که ته بیت له میراتا به شی له به شی خوشکه که ی زیاتر بیت.

ته لاق به دهست گویه؟

له ئایین وهر گه پاره كان رهخنه یه كي ديكه یان ئه وه یه ئه لێن: ته لاق دان بۆچی ئه بیئت ههر به دهست پیاو بیئت؟ بۆ چ ئافرهت به شداری تیدا نه بیئت و نه توانیئت خوێ له به ندایه تی میرد پرگار بکات؟

ئنجبا با پرووبكه ینه ئهم باسه و نه ختیکی لسی بدوین تا بزاین ئهم رهخنه ی ئه وه له ئایین وهر گه پاره وانه سه نگیتیکی هه یه یان وه كو رهخنه كانی ديكه یان بی به لگه و پوچه له.

خودای به رزی بیوتنه به رده و امبونی ژیا نی ئاده میزادی له م گیتی هدا به ند کردوه به یه ك گرتنی پیاو و ئافرهت، ئهم یه ك گرتنه ئه بیئت به پیی ریکیشانی شهرع و ئاین بیئت كه به ماره کردن پروو ئهدات و دیته دی.

ئهم دهستی یه ك گرتنه نابیئت بۆ کاتیکی تایبه تی ئه بیئت به رده و ام بیئت و پچران روی تینه کات به مردنی یه کیکیان نه بیئت. ئهم دهستی یه ك گرتنه خودای به رزی بیوتنه له سورته تی (النساء) له ئایه تی بیسته ما به ﴿مِثَاقًا غَلِيظًا﴾ ناوی ئه بات واته به ند بون به به ند بونیکی ئه ستوری قایم كه نابیئت ههر وا به ئاسانی لی کردنه وه روی تی بکات.

به لām له گه له وه ی ئهم یه ك گرتنه ئه بیئت به رده و ام بیئت و دابران روی تینه کات وا ئه بیئت پیاویك و ئافره تیك دوا ی دهستی یه ك گرتنیان به ماوه یه ك، ههر یه كه یان ناره زایی له کرده و وه ره وشتی ئه وه كه ی تریان دهر ئه خات و ساردی و ناخوشی ئه كه ویتته به ینیان به شیوه یه ك كه لایه کی دهر گای جیا بونه و یان بۆ ئه کریتته وه، ئه و جیا بونه وه یه ش به ته لاق دان دیته دی، ئه و ته لاق دانه ش درا و ته دهست پیاو نه ك دهستی ئافرهت،

پیارو ئافرەت ھەردولا خاوەنی بیرو ھۆشن، ھەروەھا ھەردولا خاوەنی عاتیفەن، بەلام بیرو ھۆش لای پیارو زالە بەسەر عاتیفە کەیا، بە پیچەوانە ئافرەت کە عاتیفە کەیا بەسەر بیرو ھۆشیا زالە.

ئەمە شتیکی دیارو ئاشکرایە کیشەو بەرە ھەلناگریت، ئەبینی ئافرەت لەبەر روداویکی نەختیک ناخۆش کە روی تینە کات خۆی ناگریت و گریان و فرمیسک پڑاندن داگیری ئەکات و پۆژی لسی تاریک ئەبیت بە پیچەوانە پیارو کە بەرامبەر ھەر روداویکی ناخۆش خۆی ئەگریت و عاتیفە لە مەندایەتی خۆی لای نادات.

بەھیزبونی عاتیفە لای ئافرەت و زال بونی بەسەر بیرو ھۆشیەو ئەبیت کەمییک بیت بۆی، بەلکو ئەمە ئەبیت لە ئافرەت وابیت، ئەگەر یەکیکیان وانەبیت ئەبیت زەدەیک لە ھەست و عاتیفەو ھۆش و بیریا ھەبیت، چونکە خودا بناغە لەش و ھەست و دل نەرمی ئافرەتی و دارشتو کە ببیت بە دایک و مندالەکانی بخاتە ژیر بالی عاتیفەیی و دلسۆزیا، وە گەر نا نەینەتوانی مندالیک شیر بدات و بەخیوی بکات. نایینیت ئافرەتیک ئەگەر مندالە کەیا نەخۆش بکەوێت دونیای لەبەرچاو تاریک ئەبیت شەوان خەو لە خۆی حەرام ئەکات و بە دیارییەو دانەنیشیت و ناوہناوہ فرمیسک لەسەر چاوی لائەبات، لە کاتیکیا باوکی مندالە کە لە خەو ئەپرختی.

ئەجا بەم شیوہ نەفسیە کە ئافرەت لەسەریەتی ئەگەر تەلاق دانسی بەدەست بیت ئەگەر ناخۆشیە کەم لە گەل میژدە کەیا رووبدات ھەلچون داگیری ئەکات و روو لە تەلاقدان ئەکات بەبێ ئەوێ بیرو ھۆشی بە کار بینیت کە تەلاقدانە کەیا چ ناخۆشیە کە تالیسە کە

به دواوه دیت، به لآم که سارد نه بیته وه په شیمانی پوی تی ئه کات و به هردوو دهست له چوکی خوئی ته دات که چوڼ مآلی خوئی ویران کرد به بی ته وهی په شیمانیه که ی سودیکي پی به خشی.

به لان پیاو که ته لآقی به دهسته چونکه بیرو هوئی به سهر عاتفه که یا سواره چوڼها نه بیت له سهر ناخوشیه کی ها که زایی له گدل هاوسره که یا زو هله ناکات و پرو ناکاته ته لآقدان، چونکه بیرته کاته وه نه گهر ته لآق بدات مندا له کانی په راگه نده نه بن و نه بیت ماره یی دواپی هاوسره که ی بدات و نه فقهی سی مانگی بو بژمی ریت، دواپش هروا به ئاسانی ناتوانیت ژنیکی دیکه ماره بکات چونکه پیوستی به پارهو خهرجیه کی زور هیه.

نه مه جگه له وهی نه گهر خاوه نی بیرو پروا و ئیمان بیت و ترسی خودا پوی تینه کات که نابیت له سهر ناخوشیه کی کم نه وه په یمان به هیزه ی که به ریکیشانی خودا له گدل هاوسره که ی هاتوته دی ههروه ها به ئاسانی بیچریت و نه و نافرته مآل ویران بکات جگه له وهی که نه زانیت پیغه مبر ﷺ فهرمویه تی: (أبغض الحلال الی الله الطلاق)، واته: پیناخوشتین شت لای خودا که دروسته ته لآق دانه.

به لی، زوربه ی ماموستایانی مه زه به کان لایان وایه که ته لآق دان به دهست میړده نه که به دهست هاوسره که ی، به لآم ماموستایانی هه نه فی لایان وایه نافرته که شو نه کات له کاتی ماره کردنی ماره کردنه که ی به مخرجیک بیت ههر کاتیک ویستی خوئی ته لآق بدات، ئنجا نه گهر نه و که سه ی ماره کردنه که ی له گدل نه به ستیت به م مخرجیه قایل بو

مارە کردنە كە دیتەدى و ژنە كە ھەر كاتێك ناخۆشییكى لە مێردە كەى
دیت ئەتوانیت خۆى تەلّاق بدات و لە مێردە كەى جیا بپیتەوه.
ئەمە جگە لە وهى كە ئافرەت ئەتوانیت لای قازى لە مێردە كەى
داواى جیا بونەوه بكات، لەبەر چەند شتێك كە ئێرە جێى درێژە پیدانى
نیه و مەزھەبەكان درێژەیان پیداوه.

مافی ئافرهتان

ئایا ئایینی نیسلام مافی ئافرهتی نه داوه ههروه کو له ئاین وهرگهراوه کان ئه لێن، یان وانیهو ئهم ئایینه هه موو مافیکی بو بریارداوه که مافی تهواو و راسته قینه یه تی.

له باسی (تێروانی نیسلام دهربارهی ئافرهت) که پیشتر هه ندیکی لی دواين، وتمان ئایینی نیسلام به یهك چاو ته ماشای پیاو و ئافرهت ته کات ئه وهی بو پیاری بریار داوه بو تهویشی بریار داوه، ئه وهی له سه ری به پیویست داناوه هیئانه دیه که ی له سه ر تهویش به پیویستی دانراوه.

له وێ چهند فه رمایشتیکی پیغه مبه رمان ﷺ له سه ر ئه وهی وتمان به به لگه خستنه به رچاو، ههروه هاش چهند ئایه تیکی قورئانی پیوژیش، له و فه رمایشتانه بۆمان ده رکه وت که ئایینی نیسلام نیرو می پیکه وه ناو ته باتو به یهك ته مه شا کردن ته ماشایان ته کات، ههروه کو له ئایه تی (۹۷) تیش له سوره تی (النحل) بۆمان ده رته که ویت که ئه فه رمویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰٓةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾، واته: ئه وهی رووی کردیته هیئانه دی کاری چاکه و خاوه نی بر واو ئیمان بیته چ نیڕینه بیته، یان میینه له دواوژا وه کو یهك به ژیانیکی خوش و ئاسوده زیندووی ته که ینه وهو گه لیك باشته له وهی له ژیانیا کردویه تی و هیئاویه ته دی.

ئهم ئايه ته ش شايه دىكى ديكه يه كه خودا جياوازي نه خستو ته به ينى پياوو ئافرهت، ئينجا هر بهو پييه له م ژيانه يا ئهو مافه ى بو ئهوى برپار داوه بو ئه مېشى قهرار داوه كه مافى ته واوو راستيه تى. ئهم مافانه ى كه ئافره تان له ئه وروپا تا دوا نزه چهرخ زياتر دوا ى هاتنى ئايىنى ئيسلام ده ستى نه كه وتبو، ئنجا با هه نديك له م مافانه بڅه ينه بهر چاو:

۱- له باسيكى كه له مه پيشتر باسم كرد كه جه نابى (عومهرى كورى خه تتاب) روژيك هاوسه ره كه ى له سهر كاريك له گه لى ئه كه ويته كي شهو بهر، جه نابى عومهر پيى ته ليئت: ئه ى ئافرهت ئيه پيش ئه وى ئايىنى ئيسلام بيت هيچ نر خيكتان نه بوو، ئهم ئايينه كه هات ئيه وى له گه ل پياوان يه كسان كردو نر خى ته واوى پى دا، ئه مه ته بيت وات لى بكات بهرام بهرم بوه ستيت و بهم شيويه له گه لم بدوييت؟ ئافرهت وتى بوچ نا، كچه كه ت (حه فسه) كه خيزانى پيغه مبه ره هه نديك جار بهرام بهرى ته وه ستيت و له گه لى ئه كه ويته مشت و مر به شيويه يك پيغه مبه ر ﷺ به دير ژايى روژه كه دل شكست ته بيت.

۲- ئايىنى ئيسلام خو يندنو خو ينده وارى له سهر پياوو ئافرهت به پيوست داناوه، ئافرهت بو ى هه يه و زور په سنده تا ئه توانييت پله ى خو يندنو زانستى خو ى بهرز بكاته وه.

۳- ئافرهت وه كو پياو ئه توانييت خاوه نى مال و سامان بيت و بازرگانى و كاسپى تي دا بكات، به بى ئه وى خزميكي يان مي رده كه ى هه قى رى ليگر تنى هه بيت.

٤- ئەتوانیٓت بە پیتی ئارەزووی خۆی شوو بەو کەسە بکات کە ئەیهوٓیت، هیچ کەسیٓک لە خزمانی ئەگەر چی باوکیشی بیٓت بۆی نیە بە خورتی لە یەکیٓکی ماره بکات، ئینجا ئەگەر بیکات ماریهه کە نایٓت و دروست نیە.

ئەوهی لەناو کوردهواریا لەم پوهه پروی تیٓنه کری ئایین ریی پینادات و دروست نیە، ئەگەر چی هەندیک لە مامۆستایان فتوای پیٓنه دەن.

من ئەمەم لە باسیٓکی کتیٓبه کەم کە ناوی (دراسات في العقيدة والتفسير والفقه) بە درٓیژی روون کردۆتهوه و ئەوهی لەوهو پیٓش لەسەر دوست بوونی لەلایەن مامۆستایان بە بەلگە داندراره بەلگە نەبوونه کەیم دەر خستوه.

٥- ئافرەت کە شوو ئەکات ئەو ماریههه بۆی بریار ئەدریٓت هەقی خۆیهتی هیچ کەسیٓک لە خزمانی هەقی ئەوهی نیە دەست بۆ پولیٓکی درٓیژ بکات، خۆی چۆنی بوٓیت ئەوها خەرجی ئەکات.

٦- کە شوو ئەکات هیچ شیٓوه مەسرەفیٓک نە بۆخۆی نە بۆ منداڵەکانی پروی تیٓناکات هەر چەندیٓک توانادارو هەبوو بیٓت. ئەبیٓت میٓرد بە هەموو مەسرەفیٓک و خەرجییەٓک هەلٓبستیٓت، بەلام ئەگەر ئافرەتە کە بە ئارەزووی خۆی لە مەسرەفا یارمەتیدەر بیٓت ئەوه چاکەتیٓکە بە هەوهسی خۆی پروی تیٓنه کات.

٧- ئافرەت بەپیٓی ئەو تواناو خوٓیندەواریهه و شەهادەیهی دەسگیری ئەکات هەقی ئەوهی هەیه لە دائیٓرهکانی حکومەت یان لە

شهریکهیه کا دابه زریّت و بیّت به موچه خوړ، به تایسه تی له نه خوشخانه کانو له هه موو پله ییکی قوتابخانه کانا.

۸- ئەتوانیّت به پیتی ئەو خوینده وارییهی ههیه تی خوێ هه لېژیریّت بۆ ئەوهی بیته ئەندامیك له ئەندامه کانی په رله مان و مافی ئەوهی ههیه له هه موو کیشه و به ریه ک که تیا روو ئەدات به شدار بیّت و رای خوێ دهریخات لهو سنوورهی که ئاین دایناوه.

۹- مافی ئەوهی ههیه له ناو کۆمه لگا ئەندامیك بیّت لهو پارتانهی که به رنامه یان ئیسلام و یاسای ئیسلام په یرو ده کهن، تیدا خواوهنی راو قسه و وتو بیر بیّت.

۱۰- ههروه کو مافی ئەوهی ههیه له په رله مانا بیّت به ئەندامیك له ئەندامه کانی ئاواش مافی ئەوهی ههیه به پیتی ئەو خوینده وارییه و شه هادهیهی ههیه تی له وه زاره تیکا بیّت به وه زیر، هه ر چەندیك ئەو مرۆقانهی تیا موچه خوړن هه موو پیاوین، ئەوهی له ئارادایه ئەبیّت دانایی و تواناداری راپه راندنی و هینانه دی کاری ئەو جیگه یه ی هه بی، که ئەو سه رۆکیه تی.

۱۱- ئین حەزمی ئەنده لوسی که مامۆستا ییکی زۆر به رزه و خواوهنی چهند کتیبیکه که گه و ره تریان (المحلی)یه که نزیکه ی ده به رگی گه و ره یه، ئەلیّت: ئایینی ئیسلام ده ست به سه رگرتنی هیچ کاریکی له ده ولّه تا له ئافرهت قه ده غه نه کردوه ته نیا پله ی سه رۆکایه تی ولات نه بیّت.

۱۲- ئافرهت مافی ئەوهی ههیه له دهره وهی مالّ روو لهو کارانه بکات که باسمان کرد، ههروه ها کارانی دیکه ش که له توانایا بیّت به دوو مه رج:

أ- ئیشی دهرهوهی ناییت کاری ناو مائی خۆی پیتی لهبیر بکات، ناو مال بهدهستی خاتوونی خاوهن مال نهبیئت نارازیندریتتهوهو نهشنهی خۆی وهرناگریت، ئهو ئاگا لیبونهی که پیویسته بو منائی ساوا ناییت لیتی دوا بکهویت وههموی بداته دهست دایه، چونکه باوهشی دایک نهبیئت خۆشی و گهشایهتی بهگیانی مندال ناگهیهنی.

ب- که رو ئهکاته دهرهوه بو ههر کاریکی بیئت ئهبیئت جلو بههرگی پۆشتهو داپۆشهر له بهر بکات و له قسهو وتاریا ئهبیئت گرانو سدنګین بیئت، نهک لهوانه بیئت که دیتته دهرهوه باریک بۆن لهخویان ئهدهن و خویان ئهرازینهوهو پیتلوی سهراچویان به رهنگی ئهو جلهی له بهری ئهکهن له سوورو موړ سهوز رهنگ ئهکهن و سنگیان بهره لا ئهکهن و جلی تهسک و تروسک له بهر ئهکهن، ئنجا که دانهیشن قاچ له سهرا قاچ دانهین و قاچیان تاسهر چۆکیان دهر ئهخه.

ئهمه ماف نیه بو ئافرهت، ئهمه له سنووری حهیاو حورمهت لادانهو له شورهی راست دهرچونهو مییهتی خو دهرخستنهو به غهریزهی جنسی یاری کردنهو جوله پیتی دانهیتی و رهوشتی ریک راست لهناو کۆمه لا تیک دانهو بهلای خراپه بردنیهتی.

۱۳- ئنجا با باسه کهم بهم خالهی سینزه ما کۆتایی یینین و بزاین ئایه ئافرهت مافی ئهوهی هدی بهیته سهزکی ولات، چ جهمهووری بیئت یان مه لهکی، ههروهها ئایه ئاینی ئیسلام ئهم مافهی بو بریار ئهدات یان نا؟

ئیمه با بهشیوهیهکی دیکه تهماشای ئهم باسه بکهین و بیخهینه بهرچاو تا ئهم دروست بونه یان دروست نه بونه مان بو دهژنگه ویت، بهبی روکردنه رای زۆربهی ماموستایانی کۆن و تازهی ئاین که ئه لێن: دروست

نیه، لە گەڵ پای ئەم مامۆستا دانایانەیی زۆر کەمەیی ئیستای ئاین کە ئەلێن دروستە.

مەلیک ئیستاکە ھەروەھا سەرۆکی جەھوری لە زۆربەیی ولاتەکانی رۆژتاوا یان پیاوێ یان ئافەرەتە بەلام ھەلسۆراندنی کاروباری ولاتەکەیی ھیچی بە دەست نیە ھەروەکو ئەمە دیارو ئاشکرایە لە سویدو دانیمارک و نەرویج و بەریتانیا، ھەروەھا لە تورکیا و لە ئیسرائیل ولاتانی دیکەش. سەرۆکایەتی بە پیتی ئاینی ئیسلام نابێت و ابیێت چ ناوی مەلیک بیت یان خەلیفە یان سەرۆکی جەھوری. سەرۆک ئەبێت دەستیکی بالایی ھەبێت لە ھەلسۆراندنی سیاسەتی ولاتەکەیی چ پەییوەندی بە دەرەوێ ولات بیت یان بە ناویو، ئەبێت بە شیوێیەکی تەواو خاوەنی راو قسەو تەکیب بیت لە بەرپەرێدنی کاروباری ولات و میللەت، ئەبێت دواي لیکۆلینەو و موشاوەرە خاوەنی قسەیی خۆی بیت و لێ لانەدات و کزی روی تینەکات بەرامبەر وەستان ئەو کارە گرنگانەیی کە پیویستی بە رشت بون و توندی ھەییو دو دلی ھەلناگریێت.

سەرۆک ئەبێت زۆربەیی کاتی رۆژەکانی تەرخان بکات بۆ سەرپەرشتی کارو باری ولاتەکەیی و دانیشتوێکانی و خاوەن و ھەلگری باری گەرەبیت.

مەبەستم ئەو نیە کە لە ولاتەکەیی دیکتاتۆرو شیوێ درەندەیک بیت، بە پیتی ئارەزووی خۆی ولات بەرپەرێد، ھەروەکو ئەمە پیشەیی بەشیکی زۆری سەرۆکی ولاتەکانی عەرەبە، مەبەستم ئەو نیە کە ئەبیت ئاگاداری بەسەر ھەمو کاروباریکی ولاتەکە دا ھەبیت، ئەگەر لە پووکر نە کاریک رایتک لە لایەن کاربەدەستەکانی خوار خۆی رازی نەبو نابیت

بېدهنگ بیت، نه بیت به جوانی له گه لیان بکه وېته بېنه و بهره، تا یان
 رای خوی پېیان نه سه لمېنې یان نه وان رای خویانی پېی نه سه لمېنن.
 ههروه کو خه لیفه ی دادپهروهه جه نابی عومهری کورې خه تتاب له گه
 چهند که سیک له یاره کانی پیغه مبهه وَعَلَيْهِ که یه کیکیان بیلالی حه بهشی
 بو که وته بېنه و بهره که له عیراقا به شداربون له جههاد کردن نه یانویست
 خاکی عیراق به سه ریا نا دابهش بکریت، جه نابی عومهر به دوریینی
 خوی رای وابو که ده بیت نه و خاکه بهشی خه زینه ی ده ولت بیت، تا
 نه و بهروبو موه ی لیی روو نه دات به پېی پیویست له هه موو کاتیکدا بو
 هه موان بیت به تابه تی بو هه ژاران، نه که تهرخان بیت بو به شیکو
 ده ولت مهندي تیانا له زوربون بیت و ده ستکور تانی تیدا بېهش بیت.
 نه و بېنه و بهره یه له به یینیان سی چوار روژی خایاند، هه ر لایه له سه ر
 رای خوی رشت بو، تا جه نابی عومهر پېیانی وت به لگم له سه ر نه وه ی
 نه یلیم له فهرما یشتی خودایه که له نایه تی (۷) له سورې تی (الحشر)
 نه فهرمویت: ﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي
 الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَمَا لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
 مِنْكُمْ﴾، واته: نه و مال لهی که خودا له دانیش توانی شاره کان و دیه کان
 ژیرده سته ی پیغه مبهه نه کات، بو پیغه مبهه رو بو خرمانی هه ژارانی و بو
 هه تیوو بو هه ژاران و بو نه وانه یه که له سه فده را خه رجیان لی نه بری و
 ناتوانن بو جیگای خویان بگه رپنه وه، نه و مال بهش نه کریست،
 بهشی ده ولت مهنده کانی تیدانیه، تا مال هه به ده سته نه وانه وه نه بیت و
 ده لوله تیان پتر بیت و هه ژارانیش هه له هه ژاریا بېننه وه.

ئنجہ کہ جہنابی عومەر ئەم ئایەتە ی خستە بەرچاویان بە .هەلە
چونی خۆیانیان بۆ دەرکەوت و زانیان رای خەلیفسە تەواوە بە ھەموو
دڵیکەوہ پیتی قایل بوون.

جەنابی عومەر خوا پلە ی لە بەھەشت بەرزی کاتەوہ ئەیزانی ئەو
رایە ی لەسەریەتی راستو تەواوە بۆیە لەسەری پشت بوو بەلام ئەیزانی
ناییت بەپیتی پلە ی سەرۆکایەتی خۆی رایە کە ی بەریتە سەرو ئەوانە
بە دەنگ بکات، ئەبیت لە گەلیان بکەویتە موناقدەشە تا بە بە لگەیک
رایە کە ی پێیان بسەلمین.

سەرۆکی ولات ئەبیت بزانیت کە ی ئەبیت سەرت و توند بیت وە ک پۆلا
ئەزانیت چەمانەوہ چێو بەرامبەر ھەموو گێژاویکی سەخت خۆی بگریت
کۆل نەدات، ھەرەھا بزانیت لە چ رووداوێک ئەبیت نەرم و شل بیت وە ک
نەمام چۆن پیتیست بیت لار بیتەوہ.

ئنجہ سەرۆک ئەگەر شیوہ ی سەرۆکایەتی و بەریوەبردنی ولاتی بدو رەنگە
بیت کە باسماکرد ئایە لە گەل ئافرەتایەتی ئافرەت ئەگوخت؟ لە کاتی کدا
ئەو مانگی جارێک ھەیزی پیا دیت باری دەرونی تیک ئەچیت کە بە
مندالیش زگی پر ئەبیت تا منالی ئەبیت نەرەحەتی روو ئەکاتە لەشی و
بیرو تیفکری کە ئەمە لە گەل ولات بەریوەبردنا ناگوخت.

ئەمە لە لایەک لە لایەکی دیکەوہ چۆن ئەشیت و ئەلویت بە زکی
پریوہ بەشدار بیت لەو کۆبونەوانە ی کە سەرۆک ئەبیت لە گەل
کاربەدەستەکانی خوار خۆی بیبەستی و سەرۆکایەتی بکات و لە گەلیان
بکەویتە موناقدەشەو رادەرخستو راوەرگرتن، ھەرەکو ئەبیت لە کاتی
داگیرسانی شەر لە گەل دۆژمن بە وزگە یوہ لە گەل ئەفسەرەکانا ناوہ ناوہ

كو بیته وه بزانیته پیلانی شهریان چونه رای خوی پینان بگه ینی، جگه له وهی نه بیته به پیسای سه روکی نه و لاتانه بچیت که روو نه که نه ولاته که ی و پیشوازیان بکات و له گه لیان کو بیته وه په یمانیان له گه ل به سستی، جگه له وهش که نه بیته به دیتنی نه و سه فیانه هه لستیت و له گه لیان بوه سستی کاغزی سه فیایه تیان لیوه ریگریته که ولاته کانیان له ولاته که یا بو بالو یزخانه کانیان نه یانیرن.

نهمه جگه له وهی که ئافرهت عاتفیه و دل نه رمو ناسکه، عه تفو دلنه رمی و ناسکی ریک ناکه ویت له گه ل بریاردان به توندی له سه رکازی قورسو گرنگ که زورجار به رژه وهندی ولات پیوستی پی نه بیته. له بهر نهمه ئافرهت نابیت خوی له م بواره بدات و روبکاته نهم رییه سه خته ی پر له درک و داله که برینی له توانای نه ودا نیه.

به لای نه توانیت به پیی نه و خوینده واریه ی هه یه ته و زاره تیک به ریوه به ریت که سنوره که ی ته سکه نه ک ولاتیک که سنوریکی پان و پوری هه یه و به رژه وهندی وا نه خوازیت که ئافرهت سه روکایه تی ولاتی به دهسته وه نه بیته.

نه وهی من بزائم به در یژایی میژوو ولاتی مسولمانه کان ئافره تیک نه بیته نه بوته سه روک، نه ویش (شجرة الدر) که له ولاتی میسر دوی مردنی میرده که ی سولتان نه جه دین نه ییوب به سه روک داندرا، به لام که زانی ناتوانیت سه روکایه تی به ریته سه ر سه روکایه تیه که ی دایه گه وره ی نه فسه ره کان عزه دین نه بیک دوی شوی پیکرد به لام پاشی ماوه یه ک تالی که وته به ینیان، ئافره ته که به فیلک له حه مام نه می به کوشتندا، دواکه وتوانی عزه دین که نه مه یان زانی، هیرشیان برده سه ر (شجرة

الدراو له دوو دایانه دەست کوپی عزەدین له ژنیکی دیکە ی کۆرە کەش
دایە دەست دایکی کە بە کەنیزە کە کانی بەردەستی وت بە قابقاب لیدان
تیی بەرین، ئنجا بەو شیۆه یه رووی تیکرا تا گیانی لە دەست دا.
ئەشیت بوتریت پیش چەند سالیك ئافرەت له پاکستان و له ئەندەنوسیا
له بەنگلادیش ســـەرۆکایەتی ولاتیان کەوتە دەست، بەلێ وایە، بەلام
سەرۆکایەتیان ئەو شیۆه سەرۆکایەتیە بو کە ســـەرۆکە کان له ولاتە کانی
زۆریە ی رۆژئاواییە کان هیچیان بە دەست نیەو هەر ناویان هەیه.

چہ ند رہ خنہ ئیکی دیکہ

نوسہ ریک لہوہ ی نوسیویہ تی گہ لیک رہ خنہ ی لہ ئایینی ئیسلام و پیغہ مہدر گرتوہ، ئەوانہ ی ہیچ بہ یینیکیان لہ گہل ئایین نہ ماوہ لہ زانینی راست و تہواو بیبہشن، ئەوہ ی ئەو کا برایہ نوسیویہ تی ئەوان کاویژی ئەکەن، وەکو ئەمانہ ی کەوا لئی ئەدویم.

۱- لہ جیینک لہ کتیبہ کەیا ئەلئیت ئایینی ئیسلام ری ئەدات کچ بہ مندالی لہناو بیبشکەیا لہ یەکیک مارہ بکریت، بەبئ ئەوہ ی بزائیت ئەو ماموستایانہ ی ئەو فتوا یەیان داوہ فتواکەیان لہسەر چی بەندەو لہسەر چی دامەزراوہ، ئایا فتواکەیان بەلگہ ئیکی لہ قورئانی پیروژ یان لہ فەرماشتیکی پیغہ مہدر ﷺ لہسەر ہدیہ یان نا، ہەر وہا بەبئ ئەوہ ی بزائیت ہەندیک لہ ماموستا بەرزەکانی پیشوی ئایین دروست نہبونی ئەو کارەیان دەر خستوہ.

من ئەم باسم لہ کتیبہ کەم (دارسات فی العقیدة والتفسیر والفقه) روون کردۆتەوہو دەر خستوہ ئەو ماموستایانہ ی فتوایان بہ دروست بونی ئەو مارہ کردنہ داوہ فتواکەیان فتواییکی ئیجتہادیہ، دەلیلکی نہ لہ قورئان نہ لہ فەرماشتیکی پیغہ مہدر لہسەر نیہ، فتواکەیان دامەزراوہ لہسەر عورف و عادەتیک کە لہوہ پیشتەر بلاو بووہ ئەو کاتانہ یا کە ئافرەت بیبہ شبوہ لہ ہەمو خویندن و خویندەواریک. ئەو فتوا یە ی کە لہوہ پیشتەر دامەزرابو بیت لہسەر عورف و عادەتی کاتیک بہ گۆرانی کات و عورف و عادەت فتواکە بہ دروست نہبونی دیتہ جیی و ئەبیت بہ پیچەوانہ ی ئەو حوکم بدریت.

ئەمە رای ھەمو مامۆستایانی دانائ زانای پێشوی ئایینە. ئەوہی ئەیەوێت پتر ئەم باسە ی بۆ روون بێتتەوہ با تەمەشای ئەم کتیبەم بکات ۱- اعلام الموقعین ۲- فتاوی ابن تیمیہ ۳- زاد المعاد.

۲- لە جێیئکی کە یا لە کتیبەکە ی ئەلێت ئایینی ئیسلام رێ بە گۆرانی بریاردانەکانی نادات کە لە گەڵ ھەمو کاتیک ناگوئیت.

کابرا ئەم قسە یەشی شایەدی نا تێگە یشتنیکی تریەتی. ئیمە ئەگەر تەمەشای بریاردان و ریکێشانی شەریعەتی ئیسلامی بکەین ئەبیین ئەو بەشە ی پەییوەندی بە بەرپۆوەبردنی کۆمەڵ و ولات و دامەزراندنی دەولەت و ھەڵسوراندنی کاروباری و ریک خستنی مامەڵە ی مرۆڤان لە گەڵ یە کتری و لە گەڵ کۆمەڵ و لە گەڵ دەولەت، ئەمانە کە بەشی زۆربە ی شەریعەتی ئیسلامە ھەمو ی بە پێی کات و جێکا گۆران ھەلئەگریت و جیاوازی تیدا رووئەدات.

ئەمە کە ئەبێتتە ھۆی ئەوہی شەریعەتی ئیسلامی بۆ گشت ئادەمیزاد بێت و بۆ ھەمو کاتیک بلوێت و دەست بدات چونکە شەریعەتیکە وشکی و تورتی تێدانێ، شەریعەتیکە نەرمە لە ناوخویا بە پێی جێگا و کات تازەوہون و گۆران رووی تێنەکات.

قاعیدەتیک و بەندیک لە بەندەکانی ئەلێت: (تتبدل الاحکام بتبدل الازمان) واتە بە پێی گۆرانی کات و جێگا و عورف و عادەت ئەحکامی فقهی گۆران رووی تی ئەکات و بە پێی پتویست ئەحکامی دیکە ی دیتەجی.

ئەگەر ئیمە تەمەشای بەشی زۆری رای مامۆستایانی مەزھەبەکان بکەین ئەبیین جیاوازیەکانیان دامەزراوە لەسەر گۆرانی کات و جێگا،

نهم جیاوازیه ههروایه له شوره ی مهزه هیکی تاییه تیشا. بوئی تهیین هه ندیک بریار که جه نابی ته بو حه نیفه بریار ی له سه ر داوه ته بو یوسف دوا ی تهو به پیچه وانه ی بریار ی تهو بریار ی له سه ر داوه، ههروه اش حمدی کور ی حه سه نی شه بیانی ش که تهویش قوتابی ته بو حه نیفه بو.

بو دور برۆین ئیمامی شافعی که چۆته میسر لهو ی به پیی عورفو عاده تی میسر گه ئیک فتوا ی به پیچه وانه ی تهو فتوا یانه داوه که له به غدا داویه تی، ته مه که له کتیی شافعیه کان به مهزه بهی تازه ی نار ته بهن.

ئیبنولقهیم که ماموستایکی زور بهرزو زانا بو ته ئیت: ته گه موفتی پرسیار ی چونی حوکی کار یکی لیکرا ده بی به پیی عورفو عاده تی ولاتی خاوهن پرسیاره که وه لام بداته وه، چونکه هه ر ولایتی به رامبه ر هه ر کار یکی ژیا ن عورفو عاده تیکی تاییه تی خو ی هه یه، ته بیت موفتی له سه ر تهو ته سه سه حوکم بدات.

ته حکامی شه ریعت که گۆران رو ی تیناکات ته وانه ن که دهر باره ی پرواو عه قیده و نو یزو روژو زه کات دان و چونه حه جه له گه ل چهند ته حکامی که می دیکه ی که به لگه ییکی له قورئان یا ن له فه رمایشتی پیغه مبه ری له سه ره، به پیچه وانه هه مو بریار دانیکی دیکه ی که به ئیجتها د رو بدات.

۳- له جییکی که یا ته ئیت: مسولمانه کان له کاتی خو ی که شه ریا ن له گه ل دانیش توانی ولاته کانی دیکه ته کرد به خور تی خه لکیان مسولمان ته کرد. نهم وتاره کاو یژ کردنی تهو وتاره یه که هه ندیک له پیوانی که نیسه ی دوژمنی ئایینی ئیسلام و موبه شیره کان و هه ندیک له موسته شرقه کان وتویانه.

نه و کابرایه نه گهر شتیکی له ئایینی ئیسلام تیښه یشتایه نه م
کاوړه ی نه نه کرد، چونکه خدا له ئایه تی (۲۹) له سوړه تی (الکھف)
نه فهرمویت: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾، واته: نه وه ی
نه یه ویت بیته مسولمان با بیته، نه وه یش نه یه ویت کافریت که یفی
خوږه تی و هیچ خورتییک یان ناخوښییک روی تیناکات، جدزای
ئیماندارو بئ ئیمانی له دوا روژا دیته دی.

جگه له مهش خدا له سوړه تی کافرون به پیغه مبه ر نه فهرمویت:
به کافره کانی مه کهه بلیت ﴿... لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، واته: نه ی
کافرینه ئایینی خوټان که بت په رسته به بوخوټان بیته منیش دینی
خوم که ئایینی ئیسلامه بو خومه، له لایه ن رووکرده ناین خورتی
له کهس ناکریت. نه مه له لاییک له لاییک دیکه وه نه گهر بو
مسولمان بوون خورتی ببوایه، دهبو له و ولاتانه ی پوناکی ئایینی
ئیسلامی گه یشتی غه یره دینیکی تیدا نه بوایه.

ئیستاکه هدر له ناو کورده واریا دانیشخوانی هندیک دیهات له سه ر
نه و ئایینه ن که له وه پیش باوکیان و باپیرانیان له سه ری بوون وه کو
دی (هه رموته) ی نزیک شاری کوږی که هه مو دانیشخانه کانی دیانن.
نه گهر ئایینی ئیسلام بو مسولمان بون خورتی تیدا ببوایه نه بو نه م
دییه دیانی تیدا نه بوایه. هه روه ها دی (دینارته) که له ده شتاییکا
دوای نه و چپایه ی به پشت شاری عه قروه یه، گه لیك دیی تریش که
له ده روپشتی شاری موصله که دانیشته وکانیان هه مو دیانن، جگه
له ناحیه ی عه نکاره که نزیکی شاری هه ولیره.

بو دور برؤین جوله که کان له عیراق پیش نه وه ی به کو مـهـ لـی بو
فه له ستین کوچ بکه ن له هه مو شاره کانی به شیکی زوری له و جوله کانه

تيدابوو گەرەكى تاييه تيان هەبو. ئنجا ئەگەر رتي ببوايه كەسيك به خورتى بكریت به مسوولمان ئەبوايه ديان و جولە كە لەو جيگايانه بونيان نەبوايه.

٤- لە جييكي كە ئەليت شەريعه تي ئىسلامى فتوا به كەوتنى تەلاقى سەرخۆش ئەدات، ئنجا رەخنەى خۆى لەم روه وه دەر ئەخات. ئەم رەخنەيه شى وه كو رەخنە كانى ديكەى پوچەلە، چونكە ئەگەر ئەو لە كتيبيكي شافعيە كان قسەيكي وای ديبي ناييت وای بزانيايه ئەويه ريكيشانی شەريعه تي ئىسلام بەبى ئەوهى بزانييت ماموستايانى ترى پيشو چيان وتوه.

يەكيك ئەگەر عەرەق بخواته وه بەبى ئەوهى بزانييت ئەوه عەرەقه، دوايى سەرخۆش بييت و ژنە كەى تەلاق بەدات هەمو ماموستايانى مەزەه بە كان ئەلين تەلاقە كەى ناکه وييت. بەلام ئەگەر مروثيك به ئارەزوى خۆى عەرەق بخواته وه سەر خۆش بييت و ژنە كەى تەلاق بەدات بەشيك لە ماموستايانى مەزەه بە كان فتوايان به كەوتنى تەلاقە كەيان داوه و تويايه ئەمە ئەبييت سزاي عەرەق خواردنە وه كەى بييت. هەديسيكيانيش لەسەر رايە كەيان كردوه به بەلگە.

بەلان بەرامبەرى ئەمان بەشيكى ديكەى داناو زانا لە مەزەه بە كان ئەو رايەيان رەد كردۆته وه و تويايه ئەو تەلاقە ناکه وييت، وه كو ماموستاي دانا تەحاوى و كەرخى لە مەزەه بى حەنەفى، موزەنى و سەورى لە مەزەه بى شافعى، كە ئەمە راييكي ئىمامى شافعيە و راي ئىمام ئەحمەدە و راي خەليفەى سيبەم جەنابى عوسمانە و راي خەليفەى دادپەرورە عومەرى كورپى عبدولعەزيزە و راي ئىمام طاوس و ئەبوسەورو

ریعه وه ئیبن حزم و ئیبن ته مییه و ئیبنو قه قیمه و به شیکی تر له ماموستا به رزه کان.

ئیبنو قه بیم که ماموستایکی به رزو دانایه له فرمایشته کانی پیغه مبر عليه السلام ته و هه دیسه ی خاوه نی رای یه که م کردویانه به به لگه له سهر رایه که یان ته م، ره ددی ته کاته وه ته لیت: ته وه فرمایشته پیغه مبر نیه.

ته م ماموستایانه ی به شی دووهم هه مو ته لیتن: ته لاقی سهرخوش ناکه ویت چونکه سهرخوش خاوه نی ویست نیه، ته وه ی به سهر زوبانیا دیت، نازانیت چیه و چی ته لیت وه کو شتییک وایه هه روه ها ته لیتن: ناییت بوتريت بریاردان به که وتنی ته لاقی سهرخوش سزا بۆ خواردنه وه ی عه رقه بیت، چونکه خواردنه وه ی عه رقه له شه ریه تا سزای تاییه تی خوی هه یه، سزاش ناییت بیته دو سزا.

هه روه ها ته لیتن گوناھی ژنه که ی چیه تا به خه راپی میړده که ی سزا بدریت و ته لاقی بکه ویت ژیان ی لی تیک به چیت.

ته وه ی ته یه ویت بۆ زیاده رونبونه وه ی باسه که با ته مه شای باسی (طلاق الاغلاق) بکات له کتیبی (زاد المعاد) که هی ئیبنو لقه بیمه، هه روه ها ته ماشای باسی (طلاق السكران) بکات له کتیبی (المحلی) که هی ئیبن حزمی ته نده لوسییه.

۵- له لاپهړنیکی دیکه دا ته لیت: ئافره ت به پیی شه ریه تی ئیسلامی له ماره کردنیا هیچ راییکی به ده ست نیه، را هه ر به ده ست که سو کاریه تی. ته م قسه یه ته گه ر شتییک له راستی تیدا بیت به نیسبه ت عه شایه ری عه ربه کان و کورده واری قسه ییکی درۆی ئاشکرایه به نیسبه ت

شهر یعه تی نیسلامی و دوره له راو بریاردانی ماموستانایانی زاناو دانای پیشوی مه زه به کان. نه وانه رایان وایه که هیچ که سیکی نافرهت نه گهر چی باو کیشی بیټ ناتوانیت به بی ریدانی نه و له یه کیکی ماره بکات، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه م هه قه ی بو بریارداده به فرمایشتی که فرمویه تی (أَلَايْمَ أَحَقَّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيَّهَا، واذنھا صماتها)، واته: نافرهتی بیتمیدی بیوه ژن هیچ که سیکی ناتوانیت له یه کیکی ماره بکات تا خوی رینه دات و رازی نه بیټ، کچیش نه بیټ رای وهر بگړیت، نجا نه گهر وسکت و بی دنگ بو نه وه وا نه گه یینی رازیه و پتی خوشه.

ثین المنذر نه لیت: نه گهر کچه له کاتی راوهرگر تنی بی دنگ و سکت بو، دوی نه وهی ماره نه کریت بلیت من رازی نیم و نه م نه زانی و سکت بونم په زامه ندیم نه گه یینی، نه و ماره کردنه هه لته وه شیت. ثین عه بباس نه لیت: کچیک هاته لای پیغه مبه ر وتی باو کم منی له یه کیکی ماره کرده که من نامه ویت، پیغه مبه ر پتی فرمو سهر بهستی، نه گهر ناتوهیت ماره کردنه که ت جی خوی ناگړیت و هه لته وه شیت، کچه وتی: مادام باو کم ماره ی کردوم رازیم، هر ویستم باو کان بزانی هه قی نه وه یان نیه کچی خو یان به بی رازی بونی له یه کیکی ماره بکن.

بو دور برۆین حدنه فیه کان که نیمامی نه بو حنیفه سه رکیانه لایان وایه نافرهت چ بیوه ژن بیټ یان کچ نه توانیت خوی نه و که سه ی نه یه ویت ماره بکات نه گهر خاوه نی یرو هوش بو گه یشتیبوه رادده ی بلوغ، نجا که سوکاری هر چهن دیک باو کیشی بیټ به و ماره کردنه قایل نه بن.

ئیسټاكه مه حكه مه شهرعیه كان وه كو بزائم له ولاته عه ربیه كان له سهر ئهم رایه ئه روڼ.

٦- له لاپهړیكی تر ئه لیت: پیغه مبهړ عائیشه ی كچی ته بوبه كړی ماره كرد به بې ئه وهی رای وه ربگریټ. كابرأ ئهم قسه یه ی به په خنځه ك نه خاته بهرچاو. ئهم قسه یه شی قسه یه كی لارو پوچه له وه كو قسه كانی تر ئهمه قسه یه كه هیچ هم مېانه یه ك ناگریته خو ی، چونكه ئهو را وه رگریته بؤ باوكیه تی نه ك بؤ پیغه مبهړه.

پیغه مبهړ ﷺ داخوای عائیشه ی له باوكی كرد كه جه نابی ته بوبه كړه، ته بوبه كړیش بیگومان به هم مو شادی و خوشیه كه وه ئهم خوشیه ی به كچه كهی گه یانډو شادی پی به خشی. ئنجا ئایا كی هه بوبه له خوشیا نه گهر بؤی بكرايه بالته گریټ نه گهر بیزانیایه پیغه مبهړ داوای ده كات و به هاوسه ری خو ی ته گړی و ئهو شه په فدی پی ته به خشی و ئه یكات به دایكېك له دایكه كانی مسولمانان و باوكیشی به خه زوری خو ی دانه نیټ. به لآم ئهو چاره كول بیټ سپی به په ش ته زانیټ میښكی خاوه نه كهی له تیځه یشتن بی به ش ته كات.

٧- له جیكی كه یا ته لیت: ئافره تیك چوه لای پیغه مبهړ ﷺ داوای كرد ماره ی بكات، پیغه مبهړیش به بې را وه رگریټی له یه كیكی ماره كرد، ئنجا ته لیت چون دروسته یه كیك ژنیك به بې ئیزن لی وه رگریټی له یه كیك ماره بكات. ئهم په خنځه یه ش شایه ده له سهر نه زانین و كال فامی. ئهو روداوه به م شیوه یه بوه، پیغه مبهړ ﷺ كه له گهل به شېك له یاره كانی دانیشتبو ئافره تیك هات وای دهر خست كه ته یه ویت پیغه مبهړ ﷺ ماره ی بكات، روداوه كه وا دهر ته خات كه ئافره ته كه

بئ کەس و به بئ گوزهران بوه، هاتوته لای پیځه مبهدر بۆ ئه وهی بیکات به خاوهن مێردو له بیکه سی و ئیداره خراپی رزگاری بکات، ئنجا پیځه مبهدر که خوی نه یو یست ماره ی بکات ویستویه تی یه کیڅ له وانه ی له گه لئ بون حەز له ماره کردنی بکات و ئاواتی ئافره ته — بینیتته دی، فەرمویه کئ ئه یه ویت ئه م ئافره ته بکاته هار سه ری خوی، یه کیڅ له و دانیشته وانه و تویه تی من، پئی وتوه چیت هه یه بیکه ی به ماره یی، و تویه تی هیچم نیه له و کراسه زیاتر که و له بهر مایه، پئی فەرموه بچۆره وه ماله وه بزانه چیت ده ست نه که ویت هەر چه ندیک که م بیت، پیاوه به گورجی پوی کردۆته ماله که ی به لام به ده ست به تالئ گه راوه ته وه هیچ شتیکی ده ست نه که و تبوو.

ئنجا پیځه مبهدر ﷺ پئی ئه لیت چیت له قورئان له بهر ه، ئه ویش ئه وه ی له بهریی بوه ده ری خسته، پیځه مبهدر فەرمویه تی: ئه وه ی له بهر ته فیڤی ئه م ئافره ته ی بکه تا ببیتته ماره یی بۆ. ئنجا له سه ر ئه م مه رجه ئافره ته که ی به که یف خوشی و په زامه نديه وه له پیاوه که ی ماره کردو له و ناخوشی و بیکه سی و ته نیاییه رزگاری کردوه. ئنجا ئایه ئه م جیی په خنه یه، یان ده رکه وتنی دوریینی و حیکه مه تی پیځه مبه ره ی تیدایه، سلای خواد ی له سه ر بیت.

۸- ئه م له ئایین وه رگه راوه له جییه کی دیکه دا له کتیبه که یا ئه لیت: پیځه مبهدر به و چاوه ی ته ماشای شه یتان ئه کات، به هه مان چاو ته ماشای ئافره ت ده کات.

مرؤڤ ته گهر بوغزو کینه ی بهرامبهر یه کیڼک زۆر تیرو به تین بیت له سنوری بیرو هوش ته چیتته دهر وه دروو ئیفترا ی وا ته کات که یه کیڼک نه ختیڼک تیڼگه یشتنی هه بیته بر وای پی ناکات و کابرای له بهر چارو ته که ویت.

پیغه مبهدر ﷺ ههروه کو له باسیکی له مه وپیش باس مان کرد که فهرموویه تی: چاکترین کهستان تهو که سه یه که بو خیزانه که ی باش بیت و بفهرمویت: من باشترین تانم له باشیا له گهل خیزانه کانم، ههروه ها له دامین کیوی عه ره فه به وتارو په ندیک رو بکاته یاره کانی و به ئاموزگاری پییان بلیت: ئافره ته کانتان ته مانه تی خودان لای ئیوه ته بیته بهو چاره ته مه شایان بکه ن ههر وه کو ئیوه هه قتان به سه ر ته وانه وه هه یه، ته وانیش هه قیان به سه ر ئیوه وه هه یه.

ههروه ها له فهرما یشتیکی دیکه یا بلیت: هه یچ که سیڼک ئافره ته به چاویکی نزم و بی نرخ ته مه شا ناکات ته نیا کهسانی بی که لک و کینه دار نه بیته، که سیش قه دریان ناگریته کهسانی ره سه نو به حورمه ت نه بیته: له فهرما یشتیکی دیکه یا که بفهرمویت ههروه کو له مه وپیش زانیان- به هه شه ته ژیر پیی دایکانه — که ئافره تن.

پیغه مبهدر ﷺ که خاوه نی ته م فهرما یشتانه بیت چۆن بیرو هوش ری ئه دات که به چاویکی که م ته ماشای ئافره تی کرد بیته و بو تریته بهو شیویه ی ته ماشای شه ی تانی کرد وه ته وها ته ماشای ته وانی کرد وه، ته مه قسه ییکه له دلکی بۆگه نی گلاو نه بیته نایه ته دهر وه، ئنجا یه کیڼک که له دیتنی رۆشنایی کویر بیت و رۆشنایی رۆژ به تاریکی شهو بزانیته ته بیت وتاری چ نرخ و سه نگییکی هه بیته و نایه له ته نه که ی زبل زیاتر جیگیر ته بیته؟

۹- ثم له خدا یاخیه له لاپهړیکې دیکه ی کتیبه کدیا له مانای
 ثایه تی (۱۴) له سوره تی (آل عمران) که خودا ته فهرمویت: ﴿زُيِّنَ
 لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
 وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
 عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ﴾ به بی شهروم و حدیا ته لیت ثم ثایه ته به چ
 چاو یتک تدمه شای ناژهل ته کات هدر بهو شیویه ته ماشای ثافره ت
 ده کات. ثم کابرایه له دوا روژا به چ رهنګ زهر دیک له حوزوری خودا
 بوه ستیت که مانای فهرمایشته کدی بهم شیویه خستوته بهر چاو
 تا ته وانه ی تیناګه نو نیمان له ناو دلپانه کزه مانای ثایه ته که به
 خراپی وهریګرنو له ثایسن وهریګه ړین.

خودا لهم ثایه ته دا ته فهرمویت: خو شی و ثاره زوی ژپانی دنیامان بو
 ناده میزاد پازاندوته وه، له خو شویستنی مروژان بو ثافره تان، ثافره تانیش
 بو مروژان، ههروه ها خو شویستنی مال و مندال و سامانی زور له زیرو
 له زیو له ته سپی په سنی دیمه جوان که بهرته درې تا له ناو شیناییا
 بله وهریت، ههروه ها خو شویستنی ناژهل له مهر و بز و حوشترو مانګاو
 کیلانی باغ و باغات و ده غلو دان.

ته مانه مان لهم دونیایه پازاندوته وه خو شه ویستمان کرده که تیا
 به خوشی مایه ی رابواردنه. به لام ناده میزاد لهم دونیایه یا ناییت دلی
 هدر به مانه وه به ند بیت و هدر بو ته مانه هه ول بدات و دواروژی له بیر
 بچیت و هه ولې بو نه دات، به لکو ته بیت به باشی هه ول بو ته میش
 بدات و خو ی له خودا نریک بکاته وه به به جیهینانی فهرمانه کانی و
 روکرده چاکه و خو له خهراپه پاراستن، خودا باشتین دوا هاتنی لایه،

دایناوہ بۆ ئەوانەیی خۆشی ژیاانی دۆنیا لە ھەولێدان بۆ خۆشی دواڕۆژ دایان ناخات.

قانونی خودا لە ژیاانا ئەبێت بەم شیوەیە بێت، ھەولێدانی بۆ ھەردوو ژیان تێدا بێت تا بەشدار بێت لە خۆشی ھەردوو لایان، نەك پشت بکاتە دواڕۆژو مەبەستی ھەر خۆشی دۆنیا بێت و ھەر بۆ ئەم ھەول بەدات.

ھەر وەھاش نابێت پشت بکاتە دنیاو لە ژیاانیکی ناخۆشدا بژیت، وەکو ھەندێك لە روھبانەکان کە خۆیان ھەر بۆ خودا پەرستێن تەرخان کردو، ھەر وەھا وەکو ئەو ھیندیانی کە بە فەقیر ناوئەبردرێن و دنیایان لەبەرچاو تاریکەو خۆیان لە ھەموو خۆشییەکێ تیا بێ بەش کردو.

خودا ئەمانەیی پازاندۆتەووەو خۆشی کردو، چونکە بە یەك گرتنی مەرۆکان لە گەڵ ئافرەتان بە ھەڵاڵی و خێزانداری و نەووە نەتەو دیتە دیو کۆمەلایەتی پوئەدات، کارەکانی دیکەشی پازاندۆتەووەو خۆشکردو تا ھەموو کەسێك لە ژیاانیا رو بکاتە کۆشش و کاسبی و مال و سامان دەست خستێن کە ئەبێتە مایەیی شارستانیەتی کۆمەلگاو ولات پێش کەوتن.

ئایەتە کە ئەم مەبەستانەمان پێ ئەگەینێ نەك ئەوہی ئەو لە خودا یاخیە و یستویەتی بێخاتە بەرچاو.

پیرست

۵	پیشہ کی.....
۱۳	حیکمت له زور ژنہینانی پیغمبر ﷺ.....
۳۱	له ژنیک زیاتر هیان.....
۴۵	دمست بهسەر نهسیرا گرتن.....
۵۷	کۆیلایهتی و نایینی ئیسلام.....
۷۱	مه بهست چیه له نهفاله و غهنامه.....
۷۹	نهفاله.....
۸۱	سزادان.....
۸۱	۱- سزای گوشتن:.....
۸۷	۲- سزای دامین پیسی.....
۹۵	۳- سزادان به بهرد باران.....
۹۸	۴- سزای دزیکردن.....
۱۰۵	۵- سزای له ناین و مرگه پان.....
۱۱۲	تیروانینی ئیسلام دهربارهی ئافرمت.....
۱۱۷	شایه دی ئافرمت له کرپن و فروستن و قهرزا.....
۱۲۱	شایه دی ئافرمت له سهر جهریمه ی گوشتن.....
۱۲۷	میراتی ئافرمت.....
۱۳۳	ته لاق به دمست کییه؟.....
۱۳۷	مافی ئافرمتان.....
۱۴۷	چهند ره خنه ییکی دیکه.....
۱۵۹	پیرست.....